

NOVA DOBA

Cena 17 din

Celje, sreda 23. januar 1991

št. 3 — leto XXV

V ŽARIŠČU:

H. Rigelnik
EMO Celje
Izletnik

DOKUMENTI:

Odškodnine
Zaplembe
Vetrinje

KRIMINAL:

»Hrast« toži
Knapi v postopku
Umor v Šmarju

SLOVENIJA:

Kranjski župan
Pomurski
semafor
Istrski psi

ČERNOBIL V BOLNIŠNICI

EKSPLOZIJA V RAZREDU

VOJNA TAM IN TU

MALI
OGLASI
ZASTONJ

Trgovsko podjetje d.o.o.

SIAL

Dobojska 16 (Hudinja),
Celje
tel.: (063) 31-193

Nudimo vam:

- Avto plašče
- Akumulatorje
- Barve jub

Delovni čas od 6.30
— 14.30

Se priporočamo!

AUTO plus

TRGOVINA

Ugodno:
AVTO PREVLEKE

Čuprijska 9, Celje, tel: (063) 24-025, 24-303
PRAVA TRGOVINA ZA VAŠ AVTO

NOVA DOBA

odslej v prodaji tudi v Ljubljani in Mariboru

Prodajna mesta v Ljubljani:

v kioskih Dela pri Kliničnem centru, v Emoni (nasproti hotela Slon), pred NAMO, na Tromostovju in na železniški postaji.

Prodajna mesta v Mariboru:

na Partizanski cesti (nasproti Emone), pri trgovski hiši Merkur, na Glavnem trgu (pri gostilni Koper), na železniški postaji.

Tu je vojne nočemo — svoje še nimamo

DOGODKI

American Express
le za dinarje

Po tistem, ko marsikje na zahodu banke nočejo imeti več posla z jugo dinarji, so kratko, menda začasno, potegnili tudi imetniki kreditnih kartic American Express. S temi karticami je bilo moč kupovati blago v tujini, plačati usluge, potem pa doma poravnati nastale račune, do nedavna tudi v dinarski protivrednosti. (Gotovine Jugoslovani s temi karticami niso mogli v tujini dvigovati že več let.) Od 14. januarja veljajo te kartice samo v Jugoslaviji in samo za dinarje. Tako je sporočila Maša Dolić, podpredsednica jugoslovanskega American Expressa v okviru zagrebškega Atlasa. Kot razlog navaja ekonomsko situacijo v Jugoslaviji.

Hrvaška vojska
predraga

Strokovnjaki so na Hrvaškem izračunali, da bi morala ta država imeti 368.000 ljudi pod orožjem, če bi hotela imeti lastno vojsko. Od tega bi bilo 46.000 aktivnih vojakov, ostali bi bili v rezervi. Okoli 16.000 bi morali imeti stalno zaposlenih častnikov.

Takšna vojska bi stala Hrvaško okroglo milijardo dolarjev. To velja za primer, če bi sedanjo JLA na Hrvaškem uspeli preobraziti v hrvaško vojsko, torej, da bi častniki prisegli novi oblasti in se ji pustili plačevati in komandirati. Če bi lastno vojsko organizirali popolnoma nanovo, bi potrebovali več kot 10 milijard dolarjev. To pa je vsota, ki bi Hrvaško ekonomsko uničila.

In kako v Sloveniji? Minister Janša še vedno prodaja »bučnice« in nas prepričuje, da bi lastna slovenska vojska veljala manj kot je sedanji slovenski delež pri financiranju JLA. Mar to pomeni, da nima okrog sebe strokovnjakov ali pa gre za utrjevanje svojega položaja po načelu: več moči kot imam in več denarja, bolj sem pomemben.

Tako še vedno ostane najboljša možna rešitev le Slovenija brez vojske.

Porsche za reveže

Znana nemška tovarna športnih avtomobilov »Porsche« naj bi se kmalu pojavila tudi na jugoslovanskem tržišču. Dogovori tečejo z ljubljanskim zastopnikom Autocommerce, ki bi ob Mercedesu in Hondi dobil še tretjo zelo ugledno stranko. V Porcheju pripravljajo nov model, znan pod imenom »918«, ki si ga bodo morda lahko kupili tudi naši potrošniki. Če imajo zanj dovolj denarja, je drugo vprašanje, kajti za športni avtomobilček je treba odšteti dobrih 50.000 DEM.

Zdravnik po izboru

Republiški fond zdravstvenega zavarovanja in zdravstva Hrvatske je obvestil meščane, da imajo novo pravico: izbrati zdravnika zase in za svojo družino, in sicer zdravnika splošne prakse, pediatra, ginekologa, šolskega zdravnika in stomatologa. Izbranega zdravnika bodo lahko, če jim ne bo ustrezal, tudi zamenjali. Začenja se neusmiljen boj za paciente. Normativi omenjenega fonda predvidevajo, da naj bi imel zdravnik optimalno kakih 1700 pacientov, stomatolog pa 2000. Zdravnik, ki bo zbral »manj kot 500 pacientov«, bo tehnološki višek.

Verski dobiček

Italijanski časopis »Corriere della sera« ugotavlja, da pri naša verski turizem v Medjugorje več kot 100 milijard lir letno. Mati božja je naredila ekonomski čudež. Lansko leto je Medjugorje obiskalo več kot milijon vernikov in prineslo Bosni in Hercegovini kar 80 odstotkov letnega turističnega dohodka. Večji del denarja gre v žepe duhovnikov, hotelirjev, izposojevalcev in prodajalcev na črno ter lastnikov trgovin, ki ponujajo različne verske spominke, kipce in razglednice, vžigalnike, glasbene kasete, denarnice. Večina tega blaga je proizvedena v Milanu, Neaplju in Rovigu. Smetano poberejo tudi številni italijanski prevozniki in lastniki turističnih agencij, ki so med prvimi zavohali donosen posel v Medjugorju.

Domača in tuja pamet

Vsakih osem sekund postane človeštvo bogatejše za en izum, ki prihrani energijo in čas, olajša življenje, včasih tudi zabava. Letno se v svetu pojavi okoli 455.000 izumov, odobrijo jih 410.000. Jugoslavija sodeluje v svetovni inovativni proizvodnji samo s šestimi promili, uporablja pa šest odstotkov svetovnih patentov, kar je zelo malo. Iznajditeljstvo je v svetu že zdavnaj zapustilo kletne in podstrešne laboratorije. Velika svetovna podjetja vlagajo v inovacije ogromno denarja.

MED NAMI

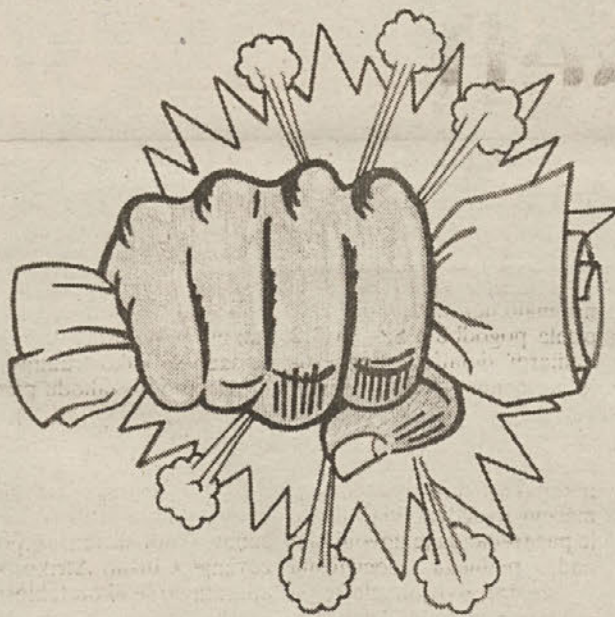
Resnica
boli

Včasih bi si najraje napisali nad vrati: MI NISMO LJUDJE, MI SMO NOVINARJI. Včasih bi se vprašali, kaj je bolj boleče: pisati o resničnem življenju ali živeti vsaj nekaj resnice, ki boli, prihraniti. Na koncu se vedno enako odločimo: pišemo o vsem, kar se dogaja, brezsrčni smo prav zato, da smo lahko poštene. Tudi v tej številki, za vedno podraženi na najmanj 17 dinarjev in izjemoma le na 24 straneh, je nekaj resnic, ki bodo marsikoga bolele.

Prva je gotovo tema z naslovom **dr. Fazarin ima atomsko bombo**. Koliko soli je naš reporter našel v ustanovi, kjer naj bi jo na rane dajali le v skrajni sili. Groza je nas, groza bo vas. Druga je resnica o početju direktorice **celjskega Izletnika**. Ta bo le najbolj prizadete bolela, mnogim delavcem Izletnika pa bo kar všeč, da je enkrat vse skupaj prišlo v javnost. Tretja je resnica o eksistenčnih težavah **delavcev Ema** in načrtih njihovega direktorja. Vsaj ta resnica zaradi našega pisanja ne bo še bolj boleča. Mnogo resnic je v tem časopisu. Žal je večina takšnih, ki bolijo. Tudi tiste kratke, uradne resnice, ki smo vam jih skušali obarvati še s kakšnim podatkom: o umoru v Sodni vasi, poškodovanem učencu iz Šoštana...

V tej številki Nove dobe se prvič lotevamo tudi tem iz posameznih slovenskih regij. Sodelavci pišejo o kranjskem videnju **zbiranja denarja za mozirske obrtnike**, **edinem semaforju v Prekmurju** in **zastupljanju psov**, ki iščejo tartufe, v Istri.

Seveda pa nismo mogli mimo **vojne v Zalivu** in **jugoslovanske politične in gospodarske scene**. V posebnem uspeh si štejejo, da nam je uspelo s komentatorji uskladiti poglede in vam oboje predstavljamo skozi več komentarjev in skozi malce drugačna očala.

AKCIJA

»Baraba leta 1990«

Uredništvo Nove dobe razpisuje glasovanje za dodelitev naziva »Baraba leta 1990«. Svoje predloge, ki naj vsebujejo ime, priimek, poklic ali funkcijo vašega kandidata za naziv ter kratko obrazložitev, pošiljajte na naslov »Nova doba«, Aškerčeva 15, 63000 Celje. Predlogu obvezno priložite kupon, ki ga objavljamo na tej strani, ter svoj poln naslov. Naslov in imen glasovalcev seveda ne bomo objavljali in tudi kakorkoli drugače ne izdajali.

KUPON 3 BARABA

NOVA DOBA

Nova doba – izdaja podjetje Prese d.o.o., tiska Družbeno podjetje Delo – Tisk časopisov in revij, p.o. • Naslov uredništva: Celje, Aškerčeva 15, tel. 24 545 • Glavni urednik Srečko Šrot, odgovorni urednik Brane Piano • Cena 17 din, mesečna naročnina 65 din • Ziro račun pri celjski SDK št. 50700-603-31455 • Oproščeno prometnega davka po pristojnem sklepu republiškega sekretariata za informiranje • Izhaja ob sredah • Rokopisov ne vračamo

VOJNA	
Zaliv in Slovenija	Stran 3
KRONIKA	
Bomba v Konjicah	
Eksplodizija v Šoštanju	Stran 5
AFERE	
Dr. Fazarin z atomsko bombo	Stran 6
NEGOSPODARSTVO	
EMO na parah	
Direktor je (po)Gubenšek	Stran 8
EVROPA	
Bomo zgrešili pot?	Stran 9
DOMOVINA	
Istrski psi tartufarji	Stran 10
IZPADI	
Kranjec, plačaj doktorat!	
Enim vračamo, drugim krademo	Stran 11
DOKUMENTI	
Seznam zaplenjenih nepremičnin	
Podjetniki iz Celja	Stran 12
PO POPLAVI	
Izplačali že 150 milijonov	
Sto let borbe s Savinjo	Stran 14
So ali niso obogateli	Stran 15
KRONIKA	
»Hrast« toži študentko	
Knapom bodo sodili	
Rigelnikovi na rešet	
Celjska prometna zmeda	
Prekmurje z enim semaforjem	
Umor stare gospe	
Rop v Račečah	Strani 16, 17
SVET	
Husein: dikator sedanjosti	Stran 18
KULTURA	
Ogledi, muzika	Stran 19
MALI OGLASI	
Še vedno brezplačni	Stran 23
FOTOREPORTAŽI	
Optimisti in Samota	Stran 24

FOTO RIZMAL

Zalec 63310
Kardeljeva 20
Tel.: (063) 711-256

- KOMERCIALNA ATELJEJSKA FOTOGRAFIJA
- MANJSIH EKSPONATOV
- PORTRET – ATELJE
- FOTOGRAFIJE ZA DOKUMENTE
- FOTO VIZITKE
- POVEČAVE DO 1m×1m Z OKVIRJI

boutique
BRIGITA
Zidanškova 16

Znižanje do 31. 1. 1991
krila 250,00 din
maje 150,00 din
trenerke 290,00 din
bluze 250,00 din

Ugodna prodaja na dva čeka!

ZA MLADE IN MLADE PO SRCU

Razpis

Dobre, pogumne
in drzne novinarje
redno ali pogodbeno zaposlimo.

Uredništvo Nove dobe,
Aškerčeva 15, Celje

OZN PORINJENA V VLOGO SVETOVNEGA ŽANDARJA

Nesmiselna vojna

Vojna se je začela in žrtve padajo na obeh straneh. Veliki zapadni vojni stroj je poročal, da melje vse po vrsti. Pa le ni bilo povsem tako. Irak je že napadel Izrael. Gospod Bush, ki se je očitno »zastrikal«, je že odobril rekrutacijo milijon novih vojakov. Kakorkoli računa, zgublja dan za dnevno tisoče dolarjev, zaradi nafte. To, da je pomemben človek v amerškem naftnem lobiju, namreč ni nobena skrivnost.

Zagotovo ste opazili, da sta tako Bush kot Husein prvi dan vojne molila. Vsak svojega boga. Huseina smo videli, Busha ne. Oba bosta še veliko molila. Ne bo dolgo, ko bo treba v boj pognati tudi pehoto. Žrtev bo še več.

Samo vprašanje časa je,

kdaj se bo vojna razširila in se bodo drugače oblikovali zavezniški na eni in drugi strani. Ko bo Izrael neposredno v vojni, bodo Arabci predru-gačili svoja prijateljstva. Tudi Turčija je praktično, ker dovoli z njenega ozemlja vzletati letalom na bojnih poletih nad Irak, že v vojni. Turčija je v paktu NATO!

Jordan je jasno povedal, da bo vsake izraelske prelete preko svojega ozemlja štel za agresijo. Tudi Sirija razmišlja podobno. Kar zadeva Iran, bo v končni fazi potegnil z Arabci. Islamska vera je zagotovo tista, ki združuje, kadar je ogrožena.

Seveda nihče nima niti približne predstave, kaj bo po koncu vojne, ki se bo močno vlekla. (Poročil z bojišč se bomo kmalu navadili.) Tako

kot Huseina mika, da bi uporabil bojne strupe, bodo tudi zavezniški, če ne oni pa Izrael, razmišljali ali naj uporabijo atomsko orožje. Kam to pelje?

Samo vprašanje časa je, kdaj bodo po svetu spregovorili teroristi. Povsod se jih boje, povsod sprejemajo zaščitne ukrepe. Bomo imeli v naslednjih letih kar naprej izredna stanja? Zelo verjetno, saj je islamska maščevalnost takšna, da zna prehajati iz roda v rod. ZDA so priznale, da jih vojna dnevno velja 500 milijonov dolarjev. Računajo, da bo do konca dovolj okoli 100 milijard dolarjev. Računica, ki se ne izide.

Po svetu se vrstijo demonstracije za in proti vojni. Jugoslavija obžaluje. Za mir se

jasno zavzemajo le na zahodu te nekdanje vzgledne dežele samoupravnega socializma. Vse bolj postaja jasno, da so veliki na Zahodu vpletli OZN v grde igre. V imenu OZN se je začela vojna. To zna biti za OZN usodno. Prve seje bodo pokazale, da je organizacija zašla na stranpoti, daleč od tistih, ki jih razglašajo v deklaracijah. Papež zaman roti in poziva k miru in ljubezni. Sovjeti so se nekako izmazali, preveč imajo problemov doma.

Vojna bo iz dneva v dan bolj nečloveška, bolj nesmiselna. Rešila ne bo ničesar, saj nobena vojna, nobena groba sila, ničesar ne rešuje. Žalostno. Tudi, ko bo vojne konec, bodo na vrsti znova pogajanja. Ker vsaka vojna je kurba.

POLITIKA JE NA MOČ PREPROSTA

Kšeft je kšeft

V teh dneh se dogajanja kar vrstijo. Če le malo podrobneje preberete časopise ali prisluhnete radiu in TV, boste zlahka spoznali, kako preprosta je politika.

Zaliv, perzijski seveda, je značilen primer. Zadaj je nafa, zadaj so druga bogastva Jutrovega. Najbrž ne veste, da ima Husein jugoslovanske tanke T-84, ki jih je ukradel v Kuvajtu. Tako Jugoslavlani, ki smo s tanki dobro zaslužili (ve se kdo), nismo nič krivi. Odgovora, če so skozi Jugoslavijo potovali iraški agenti, še ni. Da so Iranci naši dobri prijatelji, pa je menda jasno. Jugoslavija še vedno podpira Arafata, čeprav je ta jasno

povedal, da je na strani Huseina.

Poseben primer je Litva. Rusi so potegnili staro potezo – na narod so nagnali tanke. Ste videli, kako je ves zahod glasno protestiral, storil pa pravzaprav nič? To naj bo resno opozorilo Sloveniji, zlasti še, ker se na primer go-pod Jović ni niti oglasil, da bi rekel kakšno o Litvi, tudi Marković ne in ne noben drug v Beogradu. Je pa Jović izrazil sožalje, ko so ubili Arafatovega sodelavca. V podobnih primerih smo sicer prejšnja leta kar tekmovali, kdaj bomo obsodili razne agresorje. Zdaj bi bilo to sicer res močno hinavsko, saj je Jović svoj propagandni obisk

na jugu Srbije uporabil za nove vojaške groznje.

»Jugoslaviji« prav v dneh, ko je v Vilni tekla kri, ni bilo niti malo nerodno, da je podpisala pogodbo s SZ, za 3,2 milijardi dolarjev, konvertibilnega denarja torej. Kšeft je pač kšeft.

Javna skrivnost je, da je Gorbačov na zahodu v bistvu nedotakljiv na njegovem domačem dvorišču. Plaćati mu je pač treba, da je dovolil razpad realnega socializma v vzhodni Evropi, zlasti pa omogočil združitev Nemčij.

O tem, da tudi Slovenci nismo izjema, smo že pisali, ko smo skušali dobiti odgovor, zakaj smo uvozili singapurske puške. Pravijo, da nam niso

postavljali nobenih pogojev. Veste kaj, če bi nam na zahodu kdo prodal puške, hkrati pa od nas zahteval, da podpi-ramo njihovo politiko, bi morali biti pravzaprav veseli. Saj se sami še kako trudimo, da bi nas kdo na zahodu priznal za »njihove«. Odločitev, da bi v Sloveniji zdravili ranjen-ce z bojišč v Zalivu, ni nobena posebna človečnost, saj bomo storitve primerno zaračunali. Tudi slovensko pove-zovanje z Južno Afriko, kjer apartheid še ni preteklost, je kšeft.

Torej, ne delajmo si utvar, čeprav v tolažbo še tolikokrat ponovimo, da Slovenija ni Litva, ne Kosovo, ne Libanon...

POSTANITE HRABRI VOJŠČAKI

Vojna tam, vojna tu

Minister Janša zagotavlja, da je vse pripravljeno tudi za primer kontaminacije Slovenije. pomočnik Bogataj se hvali, da so že vse ukrenili za tovrstno zaščito prebivalstva. Če seveda iznad zaliva nad Evropo zanesejo vetrovi in oblaki kakšen kontaminiran, bogne-daj radioaktiven dež. Polna so nas usta, koliko lepega novega orožja smo Sloveniji že kupili, kako se ne bojimo ne južnih generalov ne janičarjev. Imate vtis, da vas nekdo psihološko uri za

vojščke? Prav imate.

Seveda pa se v splošni obrambno-suvereni-nacionalni evforiji le redki Slovenci vprašajo, kdo je to plačal, kje je tisto silno orožje, ki ga menda tako nujno potrebujemo. Čim smo vam vprašanje zastavili, pravzaprav že veste odgovor: plačali smo davko-plačevalci. Čeprav menda še velja tisti predpis, da mora imeti vsako gospodinjstvo paket najnujnejše hrane za primer vojne ali naravnih nesreč, povrh pa še zaščitne

maske za vso družino, vas v teh »nevarnih« časih nihče tega ne spominja. Medtem, ko CNN kaže posnetke Newyorčanov, ki kupujejo zaščitno opremo, je v naših trgovinah ni, država pa je ljudem ne razdeli. Minister Bastl zatrjuje, da je zalog, ki naj bi zagotovile normalno preskrbo s hrano, dovolj, v isti sapi priporoča, da si vendarle malce založite shrambo. Seveda s svojim denarjem. V našem časniku smo že pisali, da so tudi vsi obrambni

načrti na ravni nižji od slovenske vlade ostali prav takšni kot pred lanskimi volitvami. Torej jih vsi, tudi mogoči agresorji, poznajo. Vse bolj postaja očitno, da pomeni na plebiscitu sprejeta odločitev o samostojnosti Slovenije le to, da ste zdaj kot posamezniki samostojni in se morate sami znajti kakor veste in znate, neodvisni pa ste vse manj. Država Slovenija vas potrebuje. Morda bo treba celo umreti. Za koga? Za državo, ki za vas ne poskrbi?

IRAK IN SLOVENIJA

Vsi naši naravni zvezniki

Če hočejo Arabci k nam, morajo mimo Srbov!

ENA LASTOVKA ŠE NE PRINESE POMLADI

PISMA

NEVERJETEN PREDLOG MARKA ŠTADLERJA
IZ BISTRICE OB SOTLI

Poslanec udaril po svojih

V 7. številki vašega časopisa Nova doba, smo v članku z naslovom »Poslanec udaril po svojih« prebrali pisanje neznanega avtorja, kako se nekateri poslanci Slovenske kmečke zveze – Ljudske stranke, konkretno Marko Stadler, zavzemajo za višje davke v kmetijstvu.

V naši stranki smo seveda razpravljali o novi davčni zakonodaji, saj smo nenazadnje tudi odločali o njej. Zavzeli smo se za evropski način urejanja tega področja. Lahko zatrdimo, da v okviru teh pogovorov in nastopov v skupš-

čini Marko Stadler nikoli ni razpravljal tako, da bi to bilo lahko v škodo slovenskim kmetom ali pa tako, da bi iz tega izhajalo iskanje osebnih koristi.

Upamo, da bo to pismo pripomoglo, da ne bo prihajajo do nepotrebnih govorov in nadaljnjega načrtnega razširjanja laži ter zavajanja naših kmetov.

Lep pozdrav.

MARJAN PODOBNIK,
Slovenska kmečka zveza
– Ljudska stranka
Poslanski klub

FOTOREPORTAŽA

NAŠI SOLIDNI GRADBINCI

Baba je padla

Viadukt na magistralni cesti števil. 10, na odseku pod Trojanami, se gradi po tehnologiji narivanja premostitvenih konstrukcij, ki je v svetu uveljavljena in po kateri je bilo tudi v Sloveniji zgrajenih nekaj večjih mostov. Objekt gradi GIP INGRAD, investitor pa je Republika Slovenija – Republiška uprava za ceste. Objekt se gradi po tehnični dokumentaciji, ki jo je izdelal GIP INGRAD in na katero je bilo pridobljeno tudi gradbeno dovoljenje.

Sistem gradnje je tak, da se posamezen segment premostitvene konstrukcije, ki je izdelana v polni širini objekta, betonira za krajnjim opornikom ter se nato s posebnimi napravami potisne naprej. Tak postopek se ponavlja, vse dokler ne doseže mostna konstrukcija končni opornik.

V prvi polovici decembra je bil v opažu izdelan prvi segment konstrukcije objekta, dolžine cca 14 m (eden od devetih segmentov), na katerem so se vršile priprave za premik segmenta v prvo mostno polje. Dne 12. 12. 1990 ob 18. uri je betonski segment mostne konstrukcije (v naklonu 6,1%) zdrsel po vodilih ter padel preko krajnjega mostnega opornika in obvisel na pomožni konstrukciji, ki se je naslonila na prvi vmesni steber. Razlogi za to so po mnenju naših strokovnjakov v zmanjšanem trenju med konstrukcijo in posebnimi vodili, po katerih konstrukcija drsi oziroma jo je normalno potrebno potiskati s hidravličnimi tlačilkami. To pa zaradi, po vsej verjetnosti, spremembe vremenskih pogojev oziroma ustvarjanja ledenega filma med vodili in konstrukcijo. Po dosedanjih izkušnjah pri tem načinu gradnje vsekakor ni bilo pričakovati takega razvoja dogodkov.

O dogodku so bili obveščeni pristojni organi – Republiški gradbeni inšpektorat, Re-

publiški inšpektor dela, postaja milice Zagorje in Zavarovalnica Triglav, pri kateri ima izvajalec zavarovano odgovornost. Pri nezgodi ni bil nihče od delavcev poškodovan.

Ker sanacija tega zdrselega segmenta s postavitvijo v pravilni položaj zaradi velike teže ni bila možna, je izvajalec pristopil k rušenju in odstranitvi tega dela objekta.

Investitor, Republiška uprava za ceste, ne bo utrpela nobene neposredne materialne škode. Žal pa bo vsled tega nesrečnega in nepredvidljivega dogodka prišlo do zakasnitve del na magistralni cesti. Novi rok dokončanja bo določen potem, ko bo sedanje stanje sanirano in bo možno oceniti nastalo zamudo.

MATIJA VILHAR,
REPUBLIŠKA UPRAVA
ZA CESTE,
Ljubljana

Kabelski monopol

V Velenju, kot je znano, se je zgradil kabelski sistem s sredstvi občanov, ki so se zbirala preko KS. Prav smešno pa je naključje, da, če si priključen na kabelsko TV in hočeš gledati satelitske programe, moraš imeti tudi nov TV sprejemnik. Zakaj? Zato, ker so se spomnili dobre poslovne poteze (kdo, uganite sami) in vse zanimive programe predvajajo na kanalih od 66 naprej. To se pravi, da star televizor do 66 kanalov lahko predelaš ali pa kupiš novega (katerega, se ve). Zgolj slučaj pa je, da »Gorenje – Servis« vzdržuje kabelski TV sistem, oziroma se ugotavlja, ali se je ustanovila za to nova »firma«. Še večji »hec« je to, da so na položnice za stanarine napisali »CATV 40 din« in to ljudje, ki niso preveč občutljivi za 40,00 din plačujejo.

Nihče pa ni izračunal, da je

to pri 5000 položnicah 200.000,00 din. Še nihče pa ni podal analize, kaj je v ceni 40,00 din zajeto. Če je zajeto plačevanje satelitskih programov, je to zelo poceni. Če je zajeto vzdrževanje, pa je najbrž v novem tržnem sistemu logično, da se »da« najprej račun za določeno okvaro in se potem to preveri, če je popravljivo in če se je res porabilo toliko ur in toliko materiala. Šele potem se izračuna, koliko znaša to na enega naročnika.

Ampak »firma« se je ustanovila in rabi redne prihodke, kajne!?

Lep pozdrav!

Z. Z., naslov v uredništvu

Kradejo elektriko

Spoštovani urednik Nove dobe! Preko vašega lista bi rad izvedel od odgovornih do kdaj bodo pri nas v Celju in še kje odobraval odkriti kriminal. Gre namreč za to, da je 10. junija Elektro Celje izklopil dobavo gospodu Muhovec Pavlu, Na okopih 1, ker v letu 1990 ni nikoli plačal električne energije. Muhovec je naslednji dan zopet priklopil števec. Na mojo intervencijo ga je obiskal kontrolor Elektro in mu odstranil števec. Muhovec je takrat priklopil elektriko kar direktno na vode.

Ob mojem obisku na Elektro so mi povedali, da so javili na Milico in da več pač ne morejo napraviti. Tudi sam sem opozoril miličnike na nevarnost, saj je hiša v kateri stanuje Muhovec že zelo trošena in takšno njegovo početje je lahko sproži požar, ali celo eksplozijo plina, saj imamo v tem delu Celja vsi plinske napeljave.

Zanima me, kdo bo odgovoren, če pride do katastrofe?

Rad bi tudi vedel kdo podpira že več kot leto človeka da krade iz naših žepov. Predlagam, da Elektro Celje uvede še 5% za lopove katere štiti Milica.

Sramota je, da Muhovec in njemu podobni kradejo nam poštenim državljanom. Upam, da boste moje pismo objavili in se tudi prepričali, da je vse kar sem napisal resnica, sam pa sem tudi pripravljen sodniško odgovorjati, če bi se ugotovilo, da je moje pisanje zahrbtno.

BRANKO BREZNIK, Celje

Protestna izjava

Predsedstvo socialdemokratske stranke, občinskega odbora v Celju je v zvezi z grobim napadom na Litvo, sprejelo naslednjo izjavo:

Najostreje protestiramo proti uporabi vojaške in vsake druge sile proti litvanskemu ljudstvu.

Litvansko ljudstvo se je po prvi svetovni vojni že osvobodilo izpod jarma carskega imperija in zaživelo v svobodni, samostojni in suvereni državi. Litvansko ljudstvo je v času velike sovjetske in boljševistične revolucije uvidelo zmoto takratnega novonastajajočega režima, vendar je kot moteč pojav postalo prva žretev Stalinovega totalitarnega režima v času pred novo svetovno vojno.

Boljševistična sovjetska oblast se želi obdržati z represijo, nad ljudstvi, ki jih je pokorila bivša carska oblast na

vzhodu in jugu Evrope. S tem sedanja sovjetska oblast grobo krši ne le osnovne pravice narodov do samoodločbe ampak tudi želi zadržati tisto, kar si je pridobila z okupacijo že oblikovane litovske države.

Celjski socialdemokrati zahtevamo, da takoj preneha kakršnakoli represija proti litvanskemu ljudstvu, da se nova okupatorska vojska takoj umakne iz Litve in da slovenska oblast prizna suverenost, neodvisno in samostojno državo Litvo.

Socialdemokratska stranka Slovenije, Občinski odbor Celje

Zdravstvo ne zasluži popolnoma svojega imena in pomena!

Degradirano okolje ni prazna beseda. S seboj prinaša neslutene posledice vsega življa. Kljub kratki življenjski dobi (1-15 let), so v Sloveniji v manjši, na štajerskem delu pa v zelo veliki meri kontaminirane vse domače in divje živali, posebno njihovi notranji organi. Kontaminanti so težke kovine (kadmij, svinec, cink itd) flour, selen, PCB z organskimi snovmi, arzen, pesticidi in naravni in tehnično predelani radionukleidi ter nukleidi jedrskega miroljubnega in vojaškega lobija.

V takem okolju odrasčamo in se staramo vsej 30 let. Kronična obolenja dihal, hrbtenice, gibal, krvnega obtoka, notranjih organov, živčnega sistema, plodnostne motnje, gnjiloba zob, rak, dedne napake, psihične motnje in samomori nas uvrščajo v sam svetovni vrh.

Vsi misimo, da bi moralo biti zdravstvo naš angel varuh. Tu pa lahko misli, zaradi določenih dejstev obstojijo.

Ne bi se spuščal v organiziranost zdravstva, ki me spominja na kolhoze in bivše zadruge. Ljubljanske vrhunske institucije, ki so bile zgrajene in opremljene, da bi ohranjale pri življenju ali podaljševale smrt našim ljublim voditeljem ali neuvrščeni prijateljem dvomljivega slovesa, pa na mišurinske tvorbe.

Človek se zamisli ob dejstvu, da je slovensko zdravstvo toksikologijo spregledalo namerno ali politično usmerjeno.

Vrhunska medicinska policijska oblast, republiška sanitarna inspekcija ima že zelo dolgo časa vse možnosti zakonskih ukrepov proti vsem grešnikom, ki uničujejo okolje in naše zdravje, pa vendar po občinah so samo sanitarni tehniki - na vrhu pa republiška šefinja, ki me spominja na »slovensko Trzinko«.

Da so bile Slovenke poskusni objekt za ameriške kontracepcijske tablete, otroci in nosečnice pa za fluor tablete, pa raje kdaj drugič, samo da ni gripe.

Zdravstvo je odlično organizirano, predvsem za svoje namene, naše ljudstvo v mladi državi pa se bo že kako znašlo, saj imamo dosti zdravilnih zelišč, na žalost polnih težkih kovin.

JANEZ ČRNEJ,
Poslanec Skupščine
Republike Slovenije

Manipulacija z upokojenci

Živimo v zelo razburkanem času in smo priče vsak dan novim problemom in nesoglasjem. Nam upokojencem je verjetno usojeno, da celo življenje moramo trpeti in biti izkoriščani. Smo generacija, ki je preživela vse strahote vojne. Po končani vojni je prišla na vrsto obnova domovine. Prijeli smo za delo večkrat tudi lačni in začeli z obnovo. Delali smo v tovarnah in rudnikih, se borili, da čimveč presežemo normo. V prostem času smo delali udarniško na cestah, regulacijah rek, graditvi kulturnih domov, kinodvoran, vrtcev itd. Poleg tega smo prispevali tudi denar s samoprispevkom.

Ne smemo pozabiti, da smo takrat imeli najbolj humano zdravstveno in socialno zavarovanje na svetu. Ljudje so šli v pokoj s 35 leti delovne dobe, ženska s 30 leti. Sredi 60-ih let se je zakon spremenil tako, da je delovna doba povečana na 40 let. Res je tudi to, da je skrajšan delovni teden od 48 na 42 ur. Tudi ta zakon nas je udaril vse, ki smo imeli prej 48 ur tedenski delovnik in se nam to ni priznalo, čeprav smo oškodovani vsak teden za 8 ur. Tudi zakoni o zdravstvenem zavarovanju so se spreminjali v škodo zavarovancev. Tudi pokojninski zakoni so se spreminjali, kakor je pač družbi odgovarjalo, tako so se pokojnine usklajevale 1-, 2- ali 3-letno in so pokojnine znatno zaostajale za plačami. Končno smo dobili zakon, da se pokojnine usklajujejo vsak mesec za popreček mesečne rasti plač v republiki, s tem se je stanje upokojencem izboljšalo. Zadnji čas se veliko govori, da bi se pokojnine spet usklajevale samo 2 krat letno.

Menim, da so razlog temu nizke plače v gospodarstvu in previsoke plače v negospodarstvu in se to odraža pri usklajevanju pokojnin, ker se pokojnine usklajujejo s poprečkom plač v republiki. Tako se je vladajoča garnitura znašla v nezavidnem položaju: kako opravičiti rast pokojnin, če v gospodarstvu plače zaostajajo. Z 2-kratnimi usklajitvami letno bi lažje prikrili visoke plače, ki jih imajo v negospodarstvu in državni upravi. Upokojenci smo vedno bili žrtve, pa zakaj ne bi bili še zdaj. S tako politiko se upokojenci ne strinjamo, pa makar bi bila to politika DEMOSA. Tudi upokojenci smo volilni upravičenci in je vredno, da se o tem razmišlja, ker bomo mi tudi razmišljali, komu bomo dali glasove.

TONE V.

CELJE, Zidanškova 1a
☎ 063/25-888

Vam nudi: bikove prašnike in puranje zrezke, kalamare, ameriške postrvi, sladice, palačinke in sadne kupe.
Odperto vsak dan od 7. do 23. ure!

Slovenke, Slovenci!

Srečko Kresc

NAPREJ ZASTAVA SLAVE

280 strani velikega formata 24 x 33 cm na umetniškem papirju, štirbarvno, preko 400 najzanimivejših (in najaktualnejših!) slovenskih domoljubnih razglednic in faksimile najvažnejših besedil, ki govore o prizadevanjih naših prednikov Slovencev za narodno samostojnost.
820,- din (člani 650,- din)

MOHORJEVA
DRUŽBA

NEVARNE IGRE NA ŠOŠTANJSKI OSNOVNI ŠOLI

Eksplorzija v razredu

V osnovni šoli Biba Röck v Šoštanju je prejšnji teden zadonela eksplozija. Pri pouku slovenščine je sedmošolcu Tomažu Goličniku v roki razneslo detonator za eksploziv. Na levi roki mu je razcefralo dva prsta, poškodovano ima tudi drugo roko. Drobci ohišja nevarne igrarice pa so zadeli Tomaževe oči.

Kako je prispel detonator v šolo? Robi Potočnik, Tomažev sošolec in najboljši prijatelj, ga je našel doma v dedkovi omari, ki je bila do tistega dne zaklenjena. Radovednost pa je dosegla cilj: neznan, zanimivo stvar, ki bi jo bilo vredno raziskati. Robi pravi, da je prinesel detonator v šolo, ker ga je Tomaž želel videti. Kakorkoli že, nemirni duh trinajstletnikov je zaznamovala nesreča z resnimi posledicami. Bodo Tomaževe oči ostale slepe?

Tomaž in Robi nista sledila pouku, ko je učiteljica Draga Kralj preverjala znanje nekega učenca. Njuno pozornost je pritegnila nenavadna stvar, ki jo je skušal razstaviti najprej Robi. Ko mu to ni uspelo, jo je podal Tomažu, ki si je pomagal s škarpami in... odjeknila je eksplozija. Krika ni bilo slišati, le kri je napolnila razred. Kosi razcefrane kože so pristali na stenah in stropu. Učence je zajela panika, tovaršica pa je menda prisebno reagirala. Tomažu so takoj nudili prvo pomoč, mu kmalu zaustavili krvavitev in obvezali oči. Tudi rešilec je hitro prispel. Ravnatelj Matjaž Natek je povedal, da so poklicali Upravo javne varnosti, da bi ugotovili vzrok nesreče. Pri Potočnikovih so opravili hišno preiskavo in našli še eden detonator. Robijev oče Stanko Potočnik trdi, da sta bila oba last njegovega očeta, ki je umrl pred desetimi leti. Stanko je zaposlen v Rudniku lignita v Velenju, kjer so detonatorji vsakdanjost. Vendar, kako je prispel detonator v Potočnikovo hišo, najbrž ne smemo ugibati.

Robija Potočnika smo našli doma, ko se je ravno igral s sesticama na domačem

dvoršču. Sledovi nesreče so bili na poviti roki in v prestrašenem obnašanju. Tomaž Goličnik pa je v celjski bolnišnici na očetnem oddelku, kjer so ga prvič že operirali.

Miličniki so ugotovili

Na OŠ Biba Röck v Šoštanju je 17. 1. pri drugi učni uri med poukom angleščine prišlo do eksplozije. Skupaj sta sedela učenca Tomaž in Robi. Robi je pred enim tednom doma na podstrešju v omari pokojnega starega očeta našel 3 električne detonatorje, ki jih je prinesel v šolo. Že dan pred nesrečo sta jih poskušala s sošolcem Tomažem aktivirati. Usodnega dne je Robi spet dal detonator Tomažu in ta ga je med poukom poskušal s škarpami odpreti. Pri tem je prišlo do eksplozije eksploziva, ki je občutljiv na vsakovrstne posege. Tomaž je dobil hude telesne poškodbe. Delci ONZ so bili tudi na podstrešju Robijevega doma in v omenjeni omari našli še več detonatorjev in drugih nevarnih stvari.

Tomaž Goličnik ima hudo poškodovano zrklo in roženico, potrebne bodo še dodatne operacije. Večje upanje je za desno oko, s katerim menda že zazna svetlobo. Levo oko pa je zadelo več kot deset drobcev. Njegov obraz je ožgan, poln črnih ran. Tomaž je pretresljiva podoba nesreče, ki se je zgodila zaradi pustolovskega fantovskega duha željnega raziskovanja, nemara pa tudi zaradi pomanjkljivega poduka, kaj je nevarno in kaj ni.

Bomba v Konjicah

Trgovke so v centru Slovenskih Konjic 17. januarja dopoldan na dvorišču našle ročno bombo. Miličniki iz Konjic so ugotovili, da je bomba že več kot deset let ležala v otroški sobi v stanovanju v eni izmed bližnjih hiš. Ker so stanovalci stanovanje preurejali, so bombo skupaj z ostalimi odvečnimi stvarmi dali hčeri, da jih odnese v smeti oziroma na dvorišče. K sreči punčka ni bila tako radovedna kot Robi in Tomaž iz Šoštanja.

Žalec je gorel

V minulem tednu je prišlo v Žalcu do dveh požarov. Do prvega je prišlo v noči s 17. na 18. januar v trgovini, ki je sicer last M. P. iz Migojnic. Komisija UNZ Celje je ugotovila, da je prišlo do požara zaradi vključene infra peči v neposredni bližini oblačil. Škode je za več kot 100 tisoč dinarjev.

Opoldne 20. januarja pa je prišlo do eksplozije in požara v garaži stanovanjske hiše M. G. v Maistrovi ulici. Oškodovani je dva prej do vrha napolnil rezervoar goriva na svojem osebnem avtomobilu, v garaži pa je zaradi toplote

gorivo pričelo iztekati. Ko je tega dne gospodinja vključila pralni stroj v istem prostoru, so se čez nekaj časa vneli benziški hlapi.

Poziv

Delavci ONZ Celje opozarjajo in priporočajo vsem staršem, da vse edksplozivne stvari in podobne predmete iz varnostnih razlogov dostavijo postajam milice, da jih bodo lahko strokovno uničili. Vse legalno orožje in podobne stvari pa naj primeno hranijo oziroma varujejo, kot predpisuje zakon o orožju.

OB PORODNIH KRČIH SLOVENSKE SAMOSTOJNOSTI

Nezaupanje do ponujene ustave

Slovenska ustavna komisija je dobila v zakonitem roku več kot 360 tipkanih strani pripomb na osnutek ustave. To je dokaz, da nam ni vseeno, kakšna bo nova ustava.

Veliko pripomb meri na podrobnosti. Razlog je preprost – ljudje so nezaupljivi in hočejo jamstvo zapisano črno na belem. Očitno ne pristajajo na načelo, da je dovoljeno vse, kar ni prepovedano. Na primer: iz ustave bo jasno, da imajo občine svoje dohodke. Zakon bo določil, kolikšni bodo. Zakone pa, praviloma, sprejemamo s preglasovanjem. Ali: ustava bo določala, da imajo na primer vsa stanovanja lastnika. To je lahko seveda tudi država. Zakon bo lahko določil, da morajo tisti, ki imajo stanovanjsko pravico danes, ta stanovanja kupiti, delno kupiti, lahko pa bo tudi določil, da so tisti, ki so leta in leta prispevali v stanovanjske sklade, do vplačane denarja upravičeni. (Mimogrede – prav bi bilo, če bi v Sloveniji poslej pomembne zakone sprejemali v parlamentu z enako večino kot smo se odločili na plebiscitu za samostojnost in neodvisnost. Tudi o tem, kaj je pomembno, naj bi odločali z enakim odstotkom poslanskih glasov »za«.)

Kot smo že zapisali, ponujena ustava predvideva vse preveč izrednih stanj. Premalo jasno so določene pravice posameznika. V Demosu so to še pred nekaj meseci, zlasti okoli volitev, posebej poudarjali, zdaj pa so na to kar nekako pozabili. Svetla izjema je zagotovo Ivan Oman, ki se še danes javno zavzema, da je treba z ustavo predvsem zaščititi posameznika pred državo in ne obratno.

V tem obdobju ko se zna zgoditi, da bomo z nekaterimi določili o odhodu iz Jugoslavije zgrešili tudi kakšno napako, bo Demos zagotovo še vedno vztrajal, da bo ustava takšna, kot si jo je zamislil. Ustanovitev sveta Demosa bo pomagala razvednotiti delo ustavne komisije, ki je organ skupščine. To se že dogaja. (Primer je zvezda v slovenski zastavi, ki je ta hip precej nepomembna zadeva in bi lahka počakala na novo ustavo. Lahko je tudi rumena, obrobljena z zeleno ali zeleno, obrobljena z rumeno, mar ne? V vsakem primeru pa je treba o tem vprašati slovenske državljane in se ne iti skupščinskega preglasovanja.)

Precej žalostno pa je zlasti dejstvo, da večina, ki je zdaj na oblasti, obljubo, da bo tudi o ustavi razpisan referendum, kar pozablja. Ko že govorimo o obljubah, je treba omeniti še zagotovilo, da se bo vsa Slovenija razvijala čim bolj enakomerno, kar pomeni, da bodo tisti, ki so bili leta in leta manj razviti, imeli boljše možnosti. Ustava, takšna kot je, spet pozablja obljubo in daje prednost republiški prestolnici.

In kaj bo z vojsko? Svet Demosa je dosegel sporazum, da bo Slovenija dolgoročno brez vojske. Kaj to pomeni, ni jasno, saj zna prehodno obdobje trajati več deset let, nekako tako kot to zdaj velja za delavce, ki so začasno na delu v tujini in tam dočakajo pokojnino. Morali bi očitno živeti tisoč let, vsak posameznik, da bi lahko pristali na takšno začasnost ali na nedoločeno prehodno obdobje. Zagotovo najbrž ni težko obljubiti – tistim, ki so na oblasti in tistim, ki niso – da bo dolgoročno Slovenija dežela blaginje.

In še nekaj: Že v ustavi naj bo razvidno, da mala Slovenija ponuja veliki Evropi in svetu nekaj več. Premalo je namreč to, da pristajamo na to, da skušamo zgolj posnemati druge. To še posebej velja, ker se ustave ne sprejemajo od danes do jutri.

ANA JOVANOVIĆ: MENI ZAKON NIČ NE MORE

Suženjski v celjskem Izletniku

Osem let počne, kar se ji zljubi. Odreže glavo, če kdo kaj reče. Z lažmi prikriva potapljačce se podjetje in se igra z usodo tisočlanskega kolektiva celjskega Izletnika, katerega izgube se dvigajo v vrtočave številke. 47-letna diplomirana ekonomistka Ana Jovanović je iz Izletnika napravila svojo firmo, v kateri pridno skrbi zase in za svojo famulijo.

Že na direktorski stolček se je vzpela zelo iznajdljivo. Od pleskarja, ki mu je tedaj kot direktorica finančno računovodskega sektorja obljubila donosna pleskarska dela, si je za nakup avtomobila tedanjega direktorja, ki se je odpravljaj na novo delovno mesto, izposodila lep kupček denarja. In je bila na konju. Delavski svet in tedaj še pomembni samoupravni organi so postali privešek in njihovi člani so izvedeli za njene poteze samo po neuradni poti. Nihče se ne bi protivil prispevku za izgradnjo celjske Pekarne, vendar, kakaj bi delavski svet to sploh moral vedeti. Zmenili so se za plače, pa je spet ravnala po svoje. V tozdihi, kjer so slabo delali, a je imela svoje črnčke, so dobili zajetne kuverte; kjer so delali dobro, a ji niso bili po volji, je plače temeljito oklestila. Nihče ni upal pisniti, še zdaj ne, a že vedo zakaj. Poznajo krute poteze svoje direktorice.

Se ji kdo upa očitati, da je samozvana direktorica, ki so jo trikrat zaporedoma bili prisiljeni izvoliti, čeprav ne izpolnjuje predpisanih pogojev? Res ima visoko izobrazbo, ne zna pa nobenega svetovnega jezika, statut zahteva dva, niti nima potrebnega izpita iz zunanjetrgovinske re-

gistracije. V statutu tudi piše, da direktorja volijo s tajnim glasovanjem, a v Izletniku ne smejo ravnati tako. Javno so glasovali tudi lani in nihče ni bil proti gospej direktorici. Če si proti, izgubiš položaj. Ljudje, ki so se protivili, so že odšli ali odhajajo.

Finančno poslovanje po balkansko

V finančnih tokovih celjskega Izletnika se izgubi še največji strokovnjak in menda zna vse niti potegniti le ona, Ana Jovanović. Pred dvema letoma je eden pogumnejših članov delavskega sveta postavil vprašanje, kam je izginilo 10 tisoč DEM, ki jih je bivša direktorica turistične agencije Alenka Klemen potrebovala kot depozit za organiziranje izletov. Jovanovićeva ni reagirala.

Leta 1989 so na vrat na nos v Poreču organizirali turistično agencijo na črno, brez dovoljenja pristojnih organov. Zmenjeno je bilo, da bosta tam dve Jovanovićevi hčerki čez poletje prodajali Izletnikov avtobus. Avtobus s šoferjem je v Poreču stal, po posebnem aranžmanu pa so poleg prodajali ladje. Lastnik, ladjar je dobil 70 odstotkov izkupička, 30 odstotkov naj bi pripadlo Izletniku. Šofer Zidanski je na delavskem svetu dvakrat zahteval obračun za to sporno agencijo, za radi katere so prišli na sodišče – Ana Jovanović sicer trdi, da njej zakon vse dopušča – a obračuna na delavskem svetu nikoli ni bilo.

Konec osemdesetih let je Ano Jovanović zagrabil investicijska mrzlica. Zgradila je tri avtobusne postaje v Krškem, v Sevnici in v Rogaški

Slatini in ljudi prepričevala, kako rentabilni so tamkajšnji bifeji, naj jim bodo za vzgled in naj tudi drugi zavijajo rokave in bolje delajo. Lokalom pa je preprosto odpisala stroške najemnine, amortizacije, vode komunalnih prispevkov in tako ogoljufala promet za velik denar. Konkretne številke danes zaradi menjavanja ničel ne pove do sti. Po upokojitvi direktorja gostinstva Zdravka Turnška šari po gostilnah po dolgem in počez. Zaprla je lepo gostilno v Trebčah, ki nevzdrževana propada, bife v delavnica ni dala gostinstvu, ampak zasebniku, ki tri mesece ne plača najemnine. Gostinstvo je v nekaj mesecih potonilo in mesečno pridelala 150 tisočakov izgub. Že prej pa je Ana Jovanović temu delu Izletnika lepo nagajala. V času, ko so z lastnimi sredstvi adaptirali hotel Celeio in do skrajnosti zategovali pasove, je ona financirala zasebne apartmaje v Poreču, o katerih pa nikoli ni bilo ne duha ne sluha.

Bog je sebi najprej brado ustvaril

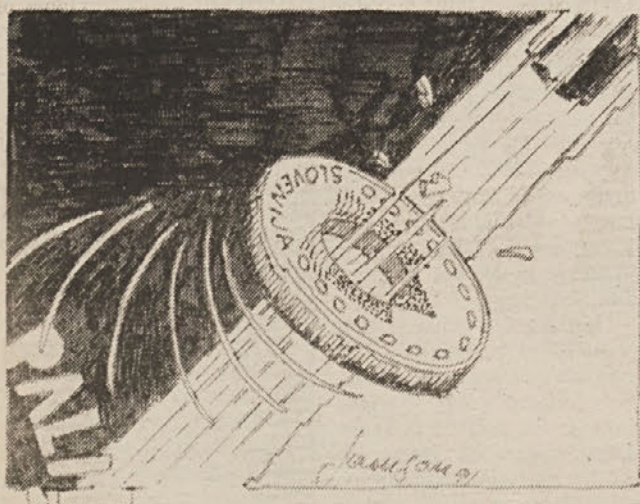
Morda direktorica Ana Jovanović vleče bistro in dolgoročne poslovne poteze, katerih daljnovidnosti sodelavci ne morejo doumeti, vidijo pa, da se ob tem zna spretno zavzeti zase in za svoje sorodnike in prijatelje. Pustimo vendar v Celei izposojene smučke, vezi in pancerje, ki jih je pozabila vrniti, ali dejstvo, da je kljub trinajstim lastnim lokalom zbere kolektiva prirejala drugod, dvakrat, denimo, v žalski lovski koči, kjer sta bili kasneje dve poročni pojedini njenih hčera, ali, da je v letu najhujše inflacije maja

dvignila za hčerko in njenega fanta vavčer za pot v Indijo in znesek plačala decembra, da si je izposojala po bifejih pijače ali jih kupila brez prometnega davka, si na letošnje novo leto pustila na dom v Plavog laguno pripeljati kar cel kombi steklenic... Pustimo to.

Ne moremo pa spregledati samopašnega ravnanja v celjskem gostišču pri Kladivarju. Maja leta 1989 so od tamkaj v Domžale odpeljali del gostinske opreme, ki jo je potrebovala njena hčerka za svoj gostinski lokal. Osnovna sredstva si je na oddelku dala obračunati po smešno nizki ceni in potlej plačala desetkratni znesek, ki pa je bil le nekaj višji od povprečnega tedanjega osebnega dohodka in občutno nižji od njene mesečne plače. Za tak denar je odkupila tri in pol metra dolg točilni pult, eno hladilno vitrino, podstavek za espresso, en retro pult, dolg pet in pol metrov, narejen po naročilu iz masivnega lesa, dve zaprti stekleni vitrini z ogledali in tri odprte, spet po naročilu delne vitrine z ogledali. Vse skupaj je bilo tedaj staro sedem let. Pa pri ropanju Kladivarja še ni končala. Lani so tamkaj brez licitacije in ocenitve razprodali osnovna sredstva, kar jih je še ostalo.

Upajmo, da tudi drugih delov Izletnika ne čaka podobna usoda. Devetmesečna bilanca je bila namreč zaskrbli va. Z rdečim je bilo ob kroženih kar dve milijardi in 209 tisoč dinarjev, kar pa direktorica z njenim štabom ni motilo, da si ne bi, preden je bilanca ugledala luč sveta, hitro za 60 odstotkov dvignila plače, v nekaterih delih podjetja pa dala izplačati 80-odstotne osebne dohoke.

Pa še en kazalec bi navedli zoper naše črnogledne napovedi. Verjetno se Izletniku s spretno direktorico ni bati propada, ona globoko verjame v bodočnost podjetja, saj pridno hrani dve vodilni mesti. Že ves čas, kar je zapustila vodenje finančno računovodskega sektorja, tjakaj ni postavila direktorja, na čelo gostinstva pa je na hitro imenovala natakario. Menda je njena hčerka že doštudirala in bo zlasti v financah hodila po materinih stopinjah. Kaj zato, če ji je za obračunavanje prometnega davka – ko je bila knjigovodkinja, ki mora to opraviti v trinajstih urah, odsotna – dala na voljo kar devetdeset ur in ji kdo ve koliko na uro plačala preko študentskega servisa. Saj je ostalo v famuliji. Doslej...

ČERNOBIL V CELJSKI BOLNIŠNICI

Dr. Fazarinc ima atomsko bombo

V začetku decembra je iz poslanskih klopi slovenskega parlamenta prišla pobuda, naj priznani strokovnjaki ocenijo delo v Oddelku za endokrinologijo, nevrologijo z nuklearnim laboratorijem celjskem bolnišnice. Preverijo naj izpostavljenost bolnikov, bolnišničnega osebja in obiskovalcev sevanju radioaktivnih izotopov. Celjski nuklearni oddelek je opremljen z najsodobnejšim instrumentarijem in Celjane v njem prav marljivo žarčijo. Oddelek, v katerega so dodali še nekaj postelj, je ves čas nabito poln, v njem pa so dovoljeni tudi obiski. Odgovora na poslansko pobudo, vročeno slovenski ministrici za zdravstvo Katji Boh, doslej še ni bilo.

V celjskem nuklearnem oddelku so 45 posteljam dodali v desetih sobah še tri. Naval je strahovit in očitno Celjani nujno potrebujejo hospitalno nuklearno zdravljenje, zato so za oddelek in za specialistično ambulanto pred kratkim (iz tretjega, četrtega, katerega samoprispevka že?) kupili najnovejšo gama kamero, katere silne stroške je sedaj treba opravičiti. Scintigrafije jeter, ledvic, možganov, kosti, ščitnice, pljuč, srca, testiranje ščitnice z jodom, se vrstijo na tekočem traku. Predstojnik oddelka prim. dr. Franc Fazarinc s pravim ponosom, če že ne obsede-

nostjo, piše napotnice in pacienti, prepričani v doktorjev prav, dnevno hodijo po delčke atomske bombe. Kaj bi z laboratorijskimi izvidi, kaj z analizami urina, čemu ultrazvok, če pa ima na voljo najnovejše dosežke nuklearne medicine, izotopske preiskave, atomsko žarčenje

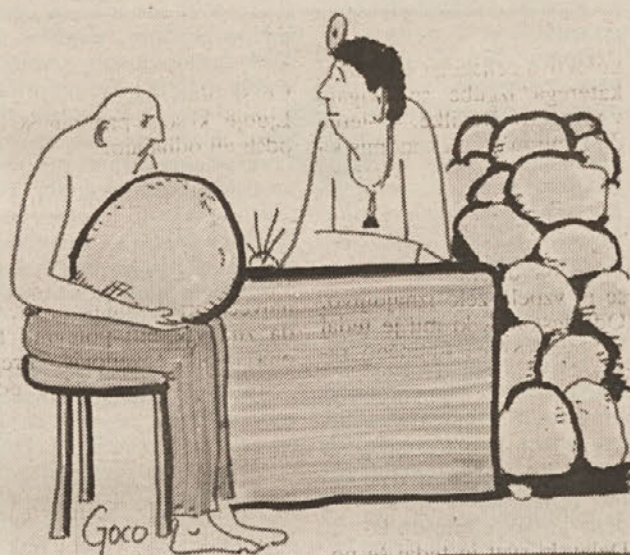
Medtem ko po Celju ženejo cel cirkus zaradi radona in njegovih potomcev, se preklajo o tem, ali večje sevanje oddajajo EFE zidaki ali navadna opeka, z drobnogledom iščejo morebitno skladiščenje srednje in nizko radioaktivnih odpadkov,

v celjski bolnišnici pošiljajo v ljudi dnevno obilne doze sevanja. V imenu zdravja!

Ožarčeni bolniki na sprehodu

Ne bomo se spuščali v zahteve medicinske doktrine in v stroge zaščitne ukrepe, ki so jih zdravniki in medicinsko osebje dolžni izvajati ob vsaki uporabi radioaktivnega sevanja. Tre-

funkcioniranje organizma? Odgovor je preprost. Večina sploh ne ve, kaj se z njimi dogaja, mnogi nimajo pojma, kaj je sevanje radioaktivnih izotopov, kaj šele, da bi dvomili v upravičenost ali neupravičenost preiskave. Drugod to ne gre tako lepo po domače. Zdravniki pojasnijo poseg in menda je, tako kot za operacije, treba podpisati privolitve.

ba pa je poudariti, da je vodilnim ljudem v celjski bolnišnici tega malo mar. Za zaščito so poskrbeli v samem prostoru gama kame-re in tamkajšnjih preiskovalcev, to pa je tudi vse. Ko je medicinsko osebje na oddelku na lastno pest z nalepkami označilo nedavno ožarčene paciente, od katerih prihaja radioaktivno sevanje, jih je primarij osebno spraskal, češ da je previdnost nepotrebna in da radiakcija nikomur ne škoduje.

Stacionarni del, ki je v svetu nekaj samo po sebi umevnega, se jim menda zdi v celjski bolnišnici nepotreben. Gre za prostor, v katerem bi zadržali ožarčenega bolnika do preteka razpolovne dobe, do tedaj, ko oddaja v okolje najintenzivnejše sevanje in je nevaren za druge ljudi. V celjski bolnišnici ga nemudoma vrnejo bodisi na oddelek ali pa odpustijo na cesto, med nič hudega sluteče otroke, nosečnice.

Po izotopskih preiskavah se hospitalizirani bolniki vrnejo na oddelek. Vsak dan jih v povprečju tri obdelujejo na gama kameri. Nevarne iztrebke pacientov, v katerih je do razpolovne dobe izotopov največ radiacije, po ukazu primarija meni nič tebi nič brez kakšnih očiščevalnih postopkov mečejo naravnost v mestno kanalizacijo. Menda tudi to ni nevarno, ne vprašljivo.

Človek bi se vprašal, zakaj ljudje dovoljujejo, da jih v celjski bolnišnici po mili volji prekomerno in samovoljno žarčijo, svetlijo, dolgoročno ogrožajo normalno

Tragedija bolniških sester

In kaj izpostavljenost temu sevanju pravzaprav pomeni? Primer medicinskih sester, ki so dnevno in dalj časa v stiku o ožarčenimi bolniki, je pretresljiv, a žal zelo zgovoren. Tamkaj je zaposlenih trinajst, zvečine mladih sester v dobi polne rodnosti, a naj si še tako želijo otroka, ga ne morejo dobiti. Podredile so se mukotrpnim ginekološkim preiskavam, a pri nobenem od partnerjev zdravniki ne najdejo konkretnega vzroka neplodnosti.

Ko so prihajale na oddelek, niso vedele, kaj jih čaka, nihče pa jih tudi ni opozoril in jih pobaral, ali se mlade, kot so, na začetku življenjske poti, strinjajo z določenim jim delovnim mestom. Kasneje so seveda same ugotovile, a za dete je zdaj očitno prepozno, posebej je upanja malo, ker je njihova zaščita vodilnim deveta briga. Predpisana zaščitna sredstva, ki v bolnišnici menda obstajajo, ima bojda primarij Fazarinc varno pod ključem.

Blišč celjskega nuklearnega oddelka prekriva beda neodgovornega ravnanja z ljudmi, samovoljni strokovnjak se igra z atomsko bombo in očitno mu doslej nihče ni bil pripravljen stopiti na prste. Pa ne gre za veliko. Samo za preprosto zaščito ogroženega medicinskega osebja, za previdno odmerjanje izotopskih preiskav, seznanitev pacientov o tem, čemu so izpostavljeni in doklej pomenijo radioaktivno žarišče za okolico.

VELENJSKE PENETRACIJE

Stanarine, okolje, kondomi

Občinska skupščina v Velenju je svojstven konglomerat večurnih razprav, napetosti in sprenevedanj. Delegati informirajo, poučujejo, prepričujejo, bombardirajo in nadlegujejo; zdaj občinski birokrati, zatem politične stranke, pa svobodni sindikati, vladni ministri, ne nazadnje pa še lobbyji. Prepričati jih hočejo o tem in onem.

Začelo se je s podražitvami stanarin in komunalnih storitev, čemur so ostro nasprotovali svobodni sindikati. Ko je v skupščinskih klopeh šlo zares, je poslance zunaj dvorane mirno pričakala peščica sindikalistov na čelu z njihovo veljakinjo Miro Videčnik ter s transparenti in lističi, na katerih so bila napisana sindikalna stališča. Zahtevali so razveljavitev spornega vladnega odloka o podražitvah in zagrozili delegatom, če njihovih zahtev ne bodo podprli, bo sindikat zaščitil svoje delavce z vsemi možnimi oblikami sindikalnega boja. Sindikat je naposled zmagal, velenjska vlada pa je padla.

Bolj prefinjeno so ravnale članice Saleškega ekološkega društva. Skupaj s predsednico Marijo Savor so prišle v predverje skupščine dvorane in delegatom delile v nebo vpijajoče opozorilo zavoljo ekološke sanacije termoelektrarn v Soštanju. Pa so uspele. Delegati so republiškem izvršnemu svetu zagrozili, da v Soštanju ne bodo več proizvajali elektrike, če ta ne bo zbral potrebnega denarja za čistilne naprave za popolno odzvepljevanje do usodnega leta 1993. Nasprotovale so temu, da sanacijo soštanjskih termoelektrarn zavlečejo tja do leta 2 tisoč, ker do takrat naši gozdovi ne bodo zdržali, zdravje ljudi bo še slabše, škoda v poljedelstvu in živinoreji pa nepopravljiva.

Pa je prišel svetovni dan aidsa, nadloge, ki po vsem svetu vedno bolj prizadevajo ženske, moške in otroke. Nihče ni izvzet, torej tudi ne poslanci v velenjskem parlamentu. Vztrajna in prizadevna zdravstvena prosvetiteljica, višja med. sestra Majda Menih, je svoje kolege v parlamentu najprej anketirala, nazadnje pa jim je razdelila še deset pomembnih sporočil ob letošnjem svetovnem dnevu aidsa, s katerimi jih je poučila o nevarnostih in uspešnem preprečevanju prenašanja te razvratne in nevarne bolezni. V njenih desetih zapovedih je pisalo, da je abstiniranje edini popolni način preprečitve prenašanja virusa, bistveno pa se tveganje zmanjša tudi s pravilnim uporabljanjem kondomov.

Kaj bodo naposled storili v velenjski skupščini, če se bodo navedeni primeri ponavljali?

Delegati imajo zadosti papirnate navlake in ne rabijo še dodatnih papirčkov, razvlečene in drobnjakarske razprave pa jih tudi spravljajo v slabo voljo. Predsedujoči zborov občinske skupščine in sam gospod Župan s svojimi oprodami, bodo morali secirati probleme in preprečiti, da velenjski parlament še naprej ne ostane zbirališče izbranih cvetk.

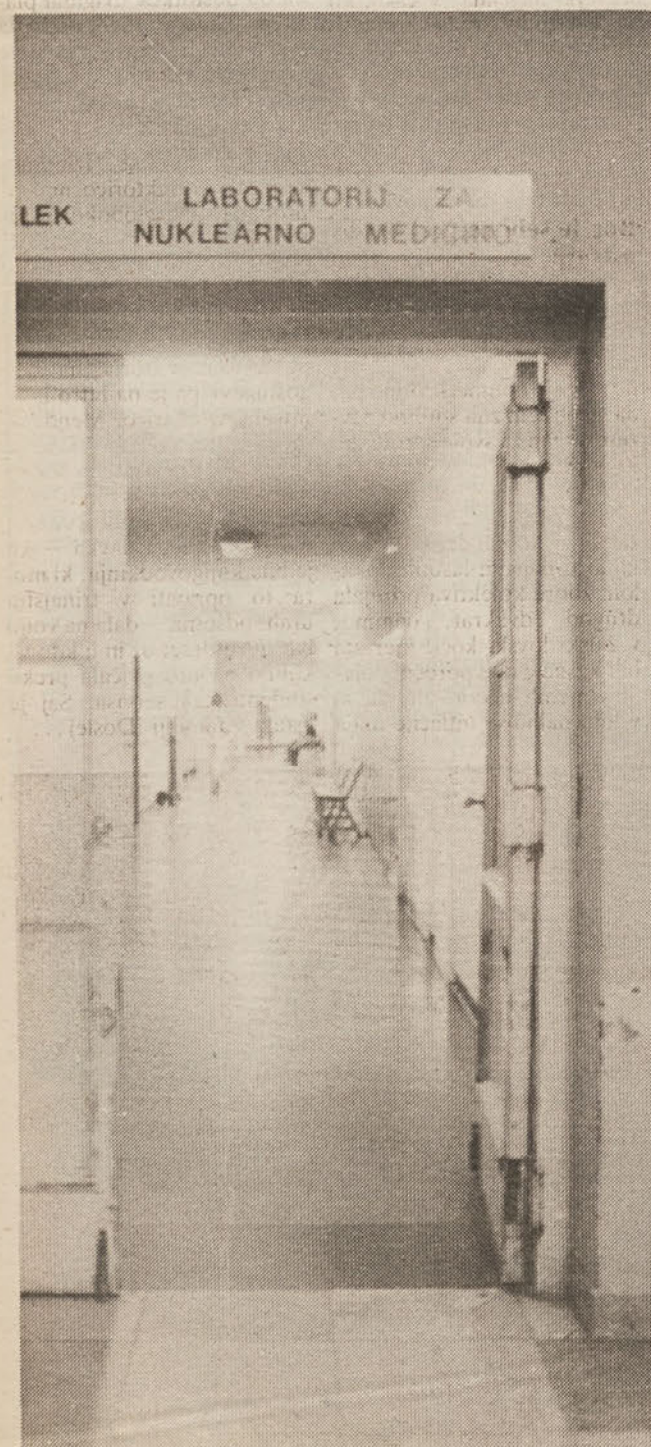
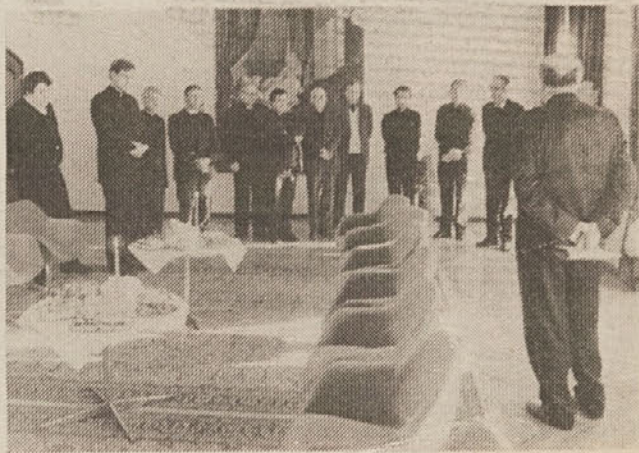
DOGODKI

Konec celjskega veselja

Celje je nekaj mesecev bilo med najmanj onesnaženimi mesti v Sloveniji. Zrak je bil čist kot že dolgo ne. Razlog je bil preprost: Cinkarna Celje, kot največji onesnaževalec, ni delala s polno zmogljivostjo. Od prejšnjega petka je Celje spet »staro«. V Cinkarni so nam potrdili, da so povečali proizvodnjo. Podatki povedo, da je onesnaženost zraka z žveplovim dvokisom spet v običajnih okvirih, ta pa je trikrat večja kot prej.

Oblast z duhovniki

Tradicionalni sprejem za duhovnike. Minuli petek sta celjski župan Anton Rojec in predsednik celjskega izvršnega sveta Mirko Krajnc v celjsko poročno dvorano na klepet in prigrizek povabila približno dvajset celjskih duhovnikov, med katerimi je bil seveda tudi celjski opat Friderik Kolšek.

IZ REGIJE

Celje: Po poplavi katastrofalni položaj celjskih srednjih šol. Občina je popolnoma dvignila roke, več kot polovica dijakov pa sedaj sploh nima možnosti za telesno vzgojo.

Zreče: Zreče so mesto in bodo tudi občina. Menijo namreč, da jih je premalo slišati v matični občini, čeprav je njihov delež v občinskem gospodarstvu 60-odstoten.

Rogaška Slatina: Kljub 12.000 dolarjev izvoza na zaposlenega v rogaški steklarni, se ta kolektiv nahaja v težkem likvidnostnem položaju. Za vlaganja v proizvodnjo se zanimajo tudi nekatere tuje organizacije.

Velenje: V Ski baru se je v. d. močno znesel nad steklenicami alkoholnih pijač in opremo. Lastniku bara je povzročil približno 20 tisočakov škode.

Mozirje: Začeli so graditi most preko Ločnice (SCT) v Lučah in prek Savinje za Trbiž (Vegrad).

Šentjur: Šentjurčani zanikajo obtožbe o visokih osebnih dohodkih. Njihove plače naj bi bile med najnižjimi v republiki.

Velenje: Tudi velenjski upravni organi so presenečeni nad informacijo, da imajo najvišje plače.

Rogaška Slatina: V Zdravilišču Rogaska je bila ustanovna skupščina Golf Cluba Rogaska-Jelšingrad. Skrajna meja članstva je 350 ljudi, pristopnina pa 2700 DEM.

Slovenske Konjice: Po upokojitvi direktorja konjiškega Lipa Maksa Skarlovnika dela opravlja Vinko Leskovar. Zaradi suma nepravilnega poslovanja pa so suspendirali vodjo finančno-računovskega sektorja.

Celje: Koroška deželna vlada je za odpravljanje posledic poplav celjski bolnišnici namenila milijon šilingov.

Štore: S preoblikovanjem v osem družb z omejeno odgovornostjo se je štorska železarna izognila stečajnemu postopku. Rešitev je seveda formalna. Na prisilnem dopustu je 500 delavcev, 1300 delavcev pa imajo preveč.

Zalec: Žalska vlada je pripravila novoletni sprejem za duhovnike v žalski občini.

Polzela: Franc Ožir, zaposlen v Tovarni nogavic na Polzeli, je letošnji inovator leta tekstilne industrije Slovenije. Inovacija je naprava za preprečevanje zavijanja nogavic pri pletenju na strojih Lonati.

Rogaška Slatina: Zaradi manjše kupne moči je domačih gostov vedno manj, tujih gostov pa je bilo za odstotek več.

Celje: Rojstni dan mesta naj bi bil 11. april, ki naj bi bil vsakoletni vhod v celjsko pomlad. Spremljale naj bi ga najkvalitetnejše kulturne, zgodovinske, športne in turistične prireditve.

Slovenske Konjice: Konjiško komunalno podjetje tepejo neplačani računi. Podjetja zamujajo s plačili za vodo in odvoz smeti, zasebniki pa za topla stanovanja.

Celje: Učitelji so ustanovili svoj sindikat.

Šentjur: Šentjurski Elegant bo svoje izdelke spet prodajal pod lastno znamko in se skušal ponovno uveljaviti z moškimi srajcami.

Rogaška Slatina: Rogaske Korsi ima težave zaradi manjšega povpraševanja na domačem trgu.

Celje: Iz Obnove so zrastle štiri nova podjetja, ki dobro poslujejo.

Velenje: V velenjskem rudniku bodo še zmanjševali število zaposlenih. 186 jih že čaka na odpravnino.

Celje: V celjski banki lahko varčevalci dvignejo le 500 DEM na dan, potovalnih čekov pa ne izdajajo več.

Laško: Štiriletni Blaž Skornšek je odpotoval na operacijo v London. Posamezni darovalci in podjetja so darovali 130 tisoč nemških mark dinarske protivrednosti za operacijo, od katere je odvisno njegovo življenje.

Velenje: General Kolšek je velenjskemu rudniku izročil veliko plaketo JLA zaradi dolgoletnega uspešnega poslovanja.

Štrajk v Prevozništvu

Prevozniki zaman čakajo na plačilo. Zaradi strahovite nelikvidnosti, saldo je sicer pozitiven, a kaj jim to pomaga, v preteklih dveh mesecih v celjskem Prevozništvu niso izplačevali potnih stroškov. Med vozniki je zavrelo, povrh vsega so izvedeli za nesprejemljiv razkorak med njihovimi plačili in plačili vodilnih, zato so pretekli teden nehali voziti. Direktor Peter Špiler je dal ostavko, njegov odstop so sprejeli in začasno je direktorovanje prevzel Slavko Lakovič.

VSE BO SAM POTOPIL

Direktor EMO je (po) Gubenšek

Vsi (to pa je ves kolektiv), ki jim je novi glavni direktor EMA Jože Gubenšek trn v peti kot nesposobnejš, so morali priznati, da je v njem tudi malo coprnika. Iz blokirane računa v višini 16 oziroma 30 milijonov dinarjev, kot je dal istega dne različna podatka dvema novinarjema, je iztisnil okrnjene plače (18. tega meseca), ne da bi kdo vedel, kako. Coprnika je bila nekaj takega, kot če bi iz suhe krpe skušali iztisniti kapljico vode.

Domnevajo, da je najbrž uspel v republiki s tako imenovano dokapitalizacijo, ki v bistvu pomeni, da bi republika dala tovarni EMO 10 milijonov mark, in sicer za to, kot je pojasnil javnosti, da bi tovarna spravila zadolžnost na raven leta 1989! To z drugimi besedami pomeni, da bi dala denar, (ki ga nima niti za programe) za to, da bi tovarna EMO poplačala svoja posojila. Tako si baje Gubenšek predstavlja dokapitalizacijo, pri čemer ni izključeno, da pričakuje še več takih dokapitalizacij (dokler pač ne bodo zadolženosti spravili na ničlo). Temu bi rekli gospodarski humor. Zato bo držala informacija, da v republiki na takšno dokapitalizacijo niso pristali in bi bili bolj za kapitalizacijo, in zato verjamemo tudi drugi informaciji, da se bo v EMO slej ko prej nekaj prelomilo in bo nekaj počilo in bo zelo hudo. Tega si seveda nihče, ki dobro misli, ne želi.

Prav zdaj so dali odpoved bivši direktor marketinga, direktor enega od podjetij in en inženir, pri čemer je zanimivo, če je odločitev glavni direktor res pospremil z besedami: kar naj gredo, bom vse sam. Da, bo vse sam – potopil, bi dodali. Ali pa je v svoji zgodovini ne samo EMO, ampak katerakoli tovarna, prvokrat dobila tako sposobnega direktorja, da jo bo lahko vodil res sam, da bo morda prevzel na koncu še administrativne posle ali začel delati še na vseh strojih – tudi sam?!

Ni čudno, če se je znebil članov prejšnjega vodstva, za katere so mislili in delavci očitno še mislijo, da so dobro delali. Kaj vse bi šele dosegel, da mu je uspel izredni študij? Pa ga je ob njega spravil sam minister. Lani novembra so namreč po EMO raznesli govorice, da bi minister Rejc s predsednikom celjske in šentjurske občinske skupščine pripeljal s seboj novo vodilno ekipo, ki da ima narejene razvojne programe. J. Gubenšek je bil baje ves iz sebe, skliceval je sestanke in udrihal po Demosu, ministru in obeh predsednikih izvršnih svetov, potem pa je prepričal v. d. glavnega direktorja, da je vse izgubljeno, zato ga naj za dosedanje zasluge pošljejo na triletni izredni študij. Po tovarni so lovili člane delavskega sveta, da bi zagotovili sklepčnost in izglasovali sklep o izrednem študiju, pripraviti je bilo treba pogodbo in jo podpisati itd.

Ampak minister Rejc v EMO ni pripeljal nobene vodilne ekipe, pravijo, da je bil celo zelo prijeten. J. Gubenška je tako presenetil, da je popolnoma »pozabil« na svoj študij. Zato se je s podvojenimi močmi vrgel v bitko za direktorski stol in rešitev tovarne. Sledil je pravi boljševistični puč, ki se mu neka-

teri še zdaj čudijo in ga ne morejo razumeti.

Kot smo izvedeli, namerava sklicati novinarsko konferenco, na kateri da bi po dolgem in počez usekal po novinarjih in jim pokazal, kje je doma Gubenšek, če jih že ne bi pogubil, ker je menda (po)Gubenšek.

Da ne bo nesporazuma: v tej dokaj dramatični nadaljevanji ne želimo nič drugega kot opozoriti na kontinuiteto kadrovskih anomalij, zaradi katerih v Celju smo in, kot vse jim pokazal, kje je doma Gubenšek, če jih že ne bi pogubil, (do trenutka seveda, ko družbenih podjetij ne bo več).

NE PREŽIVETJE, NE POKOP

EMO na parah

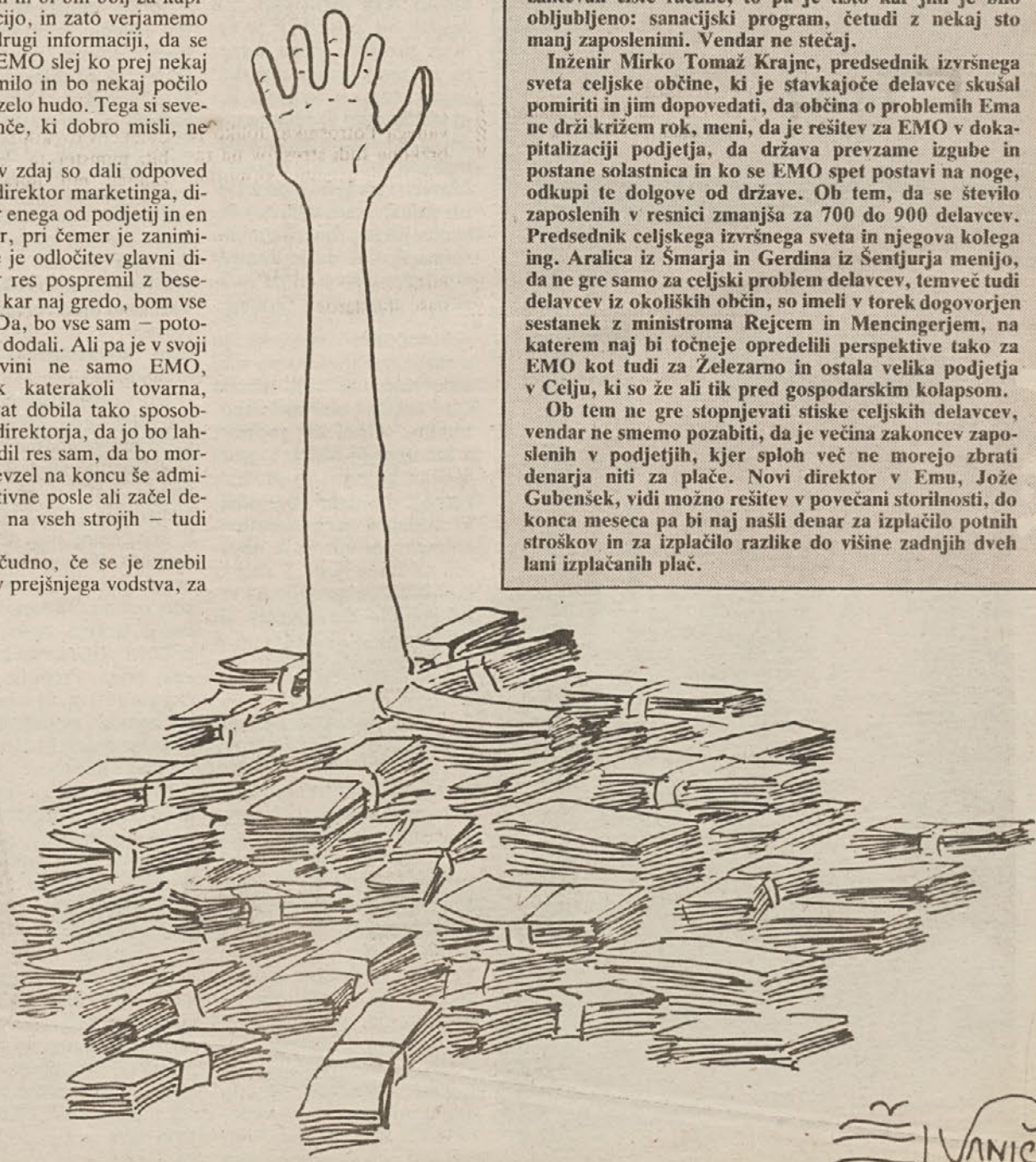
»Gospod predsednik pogledajte moj plačilni list. Tu piše, da sem za cel mesec dela dobil dva tisoč osemsto dinarjev. V mrliški veži mi leži oče, ki je prav tako celo življenje delal v Emu. Povejte mi, kako ga naj dostojno pokopljem, ker pogreb stane vsaj petkrat toliko kot sem jaz ta mesec zaslužil. In kako naj plačam stanovanje, elektriko, kupim hrano, pošiljam otroke v šolo ...«

Navedli smo samo drobec tragike delavcev Ema, ki so se v ponedeljek v Tovarni posode in v Tovarni radiatorjev odločili za stavko. Tri dni za tem, ko so prejšnji teden dobili plačo. Ali nekaj kar bi naj bila plača. Kajti 2.800 ali 3.300 dinarjev, kolikor je dobila večina tam zaposlenih delavcev, ne more biti plača.

Med stavko so delavci s skandiranjem zahtevali nazaj inženirja Marjana Dreva, ki je do letošnjega leta vodil tega velikega izgubarja. Delavci so od novega vodstva zahtevali čiste račune, to pa je tisto kar jim je bilo obljubljeno: sanacijski program, četudi z nekaj sto manj zaposlenimi. Vendar ne stečaj.

Inženir Mirko Tomaž Krajnc, predsednik izvršnega sveta celjske občine, ki je stakajoče delavce skušal pomiriti in jim dopovedati, da občina o problemih Ema ne drži križem rok, meni, da je rešitev za EMO v dokapitalizaciji podjetja, da država prevzame izgube in postane solastnica in ko se EMO spet postavi na noge, odkupi te dolgeve od države. Ob tem, da se število zaposlenih v resnici zmanjša za 700 do 900 delavcev. Predsednik celjskega izvršnega sveta in njegova kolega ing. Aralica iz Šmarja in Gerdina iz Šentjurga menijo, da ne gre samo za celjski problem delavcev, temveč tudi delavcev iz okoliških občin, so imeli v tork dogovorjen sestanek z ministroma Rejcem in Mencingerjem, na katerem naj bi točneje opredelili perspektive tako za EMO kot tudi za Železarno in ostala velika podjetja v Celju, ki so že ali tik pred gospodarskim kolapsom.

Ob tem ne gre stopnjavati stiske celjskih delavcev, vendar ne smemo pozabiti, da je večina zakoncev zaposlenih v podjetjih, kjer sploh več ne morejo zbrati denarja niti za plače. Novi direktor v Emu, Jože Gubenšek, vidi možno rešitev v povečani storilnosti, do konca meseca pa bi naj našli denar za izplačilo potnih stroškov in za izplačilo razlike do višine zadnjih dveh lani izplačanih plač.

WVNIC

V EVROPO Z EVROPSKO VLADO

Bomo zgrešili pot in zašli na drugo celino

Če je slovenska vlada, kot bi rekli skeptiki in kritiki, na hoduljah, tedaj je tisti del vlade, ki se ukvarja z gospodarstvom, na bergljah. Razen stečajev, odpušćanje delavcev in potiskanja podjetij v dvomljive zasebne roke, podražitev do stanarin do bencina, privijanja najbolj prizadetih socialnih slojev, zmanjševanju plačin vseh vrst nadomestil, rigoroznega davčnega sistema itd., kar vse nas bo v končni posledici spravilo med najbolj nesocialne države na svetu, ni naredil še nič takega, kar bi vplivalo kak optimizem (seveda, ko je prejšnji režim zapustil takšno razsulo). Morda pa posamezni ministri v svojih kovčkih skrivajo kakšne rešitve, ki nam bodo zaprle sapo?

Pa hudičevo dvomimo. Vtis je, ko da se kdo od njih

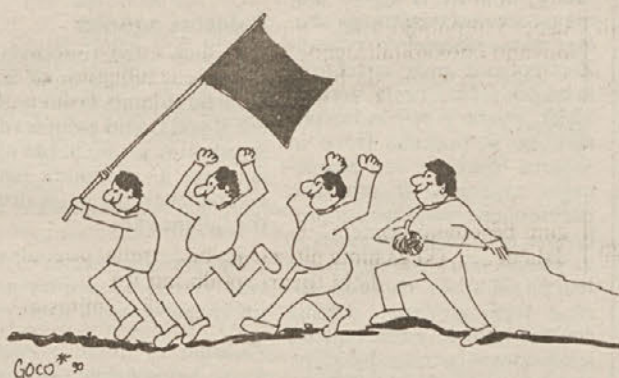
najbrž bolj ukvarja sam s seboj, s svojo lastno poslovnostjo. Narediti mora vse, da bo ustvaril čim več dohodka in se s čim višjim davkom odloži državi, ker mu nesebično zagotavlja socialno varnost na položaju, na katerem je. Človek pa se raztelesiti seveda ne more. Ne mora že zaradi fizičnih razlogov delati enako zavzeto in učinkovito na dveh stoli, v dveh dejavnostih, še tako različnih povrh, da si s prvo hočeš nočeš ogroža drugo, z drugo pa skuša preslepiti prvo.

Zahteve za spremembe v vladi, o katerih poskušamo in beremo, seveda niso iz trte izvite in skoraj zanesljivo je predsednik odstopil od bogokletne misli, da bi morda rekonstruiral del vlade, zaradi izključno političnih razlogov, to je, izrazito monistične po-

zicije Demosa, da je pač bolje imeti magari slabo vlado, kot s spremembami priznati, da je slaba.

Za nas, ki se kar naprej odpravljamo v Evropo, pa je pomembnejše od zagotavljanja, da je vlada pripravljena na samostojnost – v kar lahko tudi dvomimo – ali je na to pripravljeno predvsem gospodarstvo. Kajti najlaže se je pravzaprav v Evropo odpraviti z omenjenimi kovčki. Tu pa ni videti, da bi bil vladni gospodarski resor sploh mignil. Zato se lahko toliko bolj čudimo, če ob tem, ko nas je

Gospodarska problematika, za katero velja splošen vtis, da ji vlada ni dorasla ali se je vsaj od vsega začetka ni lotila na pravem koncu, je seveda znatno širša, strnjena pravzaprav v programu, ki ga ni, ali pa je in ga v resnici skrivajo pred javnostjo (je torej neke vrste poslovna tajna), pri čemer je treba dodati, da ga ne poznajo niti gospodarstveniki. Ker pa nam ob tem kruta stvarnost razkriva le to, da iz dneva v dan bolj tonemo in bo tveganje za samostojnost toliko večje, kolikor revnejši bomo samo-

že polna Evropa, še naprej gojimo realistični nesmisel, da, na primer, v gospodarstvu sploh na priznavamo evropskih standardov, saj naša industrija dela po njih menda kakšna dva, tri izdelke, povrh pa izdelke evropskih oziroma zahodnih proizvajalcev testiramo, če so res dobri. Kolikor utegne biti v tem nezaupanja, skrbi in zaščite sicer prav nič spoštovanega Potrošnika, toliko je bržkone tudi stroškov na račun tistih ustanov, ki morajo od tega živeti. Gre seveda tudi za zaščito monopola domačih proizvajalcev. Vsiljuje se vprašanje, ali morda kdo ne misli, da bo Evropa sprejela naše standarde?

stojni, bi si seveda upravičeno želeli tako vlado, ki bo po evropskih merilih, sestavljena iz najboljših strokovnjakov, ki jih premoremo, ne glede na njihovo barvo.

To z drugimi besedami pomeni, da Sloveniji ne more skrojiti usode kak minister, ki kot nekdanji direktor ni videl razvojnega programa niti v svojem podjetju, četudi se je v strankarskem smislu preoblekel v ovčko, kot ne more biti minister ta, ki mu niso zaupali niti upraviteljskega položaja na šoli.

Kot stvari stoje in se razvijajo, bi se prav lahko zgodilo, da bomo s tako vlado zgrešili kažipot v Evropo in zašli na kakšno drugo celino.

V MOZIRJU »OČISTILI«
KRANJSKEGA ŽUPANA

NEGOVANE GOVORICE ULICE

Poročali smo, da so mozirske obrtnike obiskali kranjski, da bi preverili, kaj se je dogajalo z denarjem, ki so ga Kranjčani zbrali za pomoč obrtnikom v Mozirju, ki so bili prizadeti od poplavl. Predsednik Obrtnega združenja Kranj Marjan Ciperle je po vrnitvi izjavil, da je v glavnem zadovoljen, kako so v Mozirju razdelili 552.621,00 dinarjev, ki jih je kot humanitarno pomoč prispevalo 580 članov kranjskega združenja.

Zanimivo je ozadje, zakaj je v Kranju sploh prišlo do sumničenj, oziroma kakšne so bile govorice ulice, ki so se praktično vsak dan znova in znova rojevale. Nekako v središču opravljanja je bil za tisk atraktivni kranjski župan dipl. ing. Vitomir Gros. S svojimi nastopi že pred volitvami, še bolj pa v zadnjem času, si je prislužil pri nekaterih zamero. Črne pike, ki naj bi jih dobil pred volitvami, pa so mu prinesle popolno volilno zmago. Njemu osebno, njegovi Liberalni stranki in kranjskemu Demosu, katerega predsednik je.

Kaže, da kranjski župan še naprej skrbi za takšne »negativne pike«. Ko ob okrogli mizi v Kranju pred plebiscitom ni sprejel predsednika predsedstva Slovenije Milana Kučana, še bolj pa, ko je v republiški skupščini kot poslanec protestiral proti njegovemu govoru po plebiscitu, ker je po komunistični navadi naračal parlamentu, kaj mora narediti.

Počakajmo pri presoji do naslednjih volitev ali mu to prinaša pri volilcih pozitivne ali negativne točke. Tokrat prislunimo kranjski govorici ulice, ki je bila očitno močno usmerjena proti kranjskemu županu. Človek je dobival vtis, da gre za skrbno negovane govorice s povsem določenim namenom.

Po takšnih govoricah naj bi denar, ki so ga prispevali obrtniki za prizadete obrtnike v Mozirju, porabili za opremljanje Slovenske hranilnice in posojilnice, ki so jo ustanovili v Kranju. Seveda so pretežni lastniki člani Liberalne stranke in tudi gospod Gros. Po drugi verziji naj bi Slovenska hranilnica in posojilnica ta denar porabila za svojo podružnico v Mozirju.

Druga govorica ulice navidezno ni prav nič vpletala gospoda Grosa. Denar kranjskih obrtnikov naj bi enostavno poneverila sama Kranjska uprava za svojo novo stavbo. Seveda kranjska davčna uprava ne zida nobene nove stavbe, »slučajno« pa je predsednik SO Kranj Vitomir Gros.

V tretje je šlo najbolj konkretno. Kranjski župan naj bi denar enostavno porabil sam. Znano je bilo tudi zakaj. Z njim je odkupil Majdičev mlin od drugega obrtnika Toneta Arvaja, ki da ga je prehitel na licitaciji, ko je Žito stavbo prodajalo. Gre za veliko stavbo ob novem mostu na Savskem otoku, t. j. prostoru, kjer imajo Kranjčani sejemске prostore in zimski bazen in je bil pred leti uzakonjeno ukraden županovim prednikom.

Razumljivo, da so takšna podtikanja metala vprašaj tudi na samo Obrtno združenje. Obrtniki so zahtevali, da preverijo, kako je bil v resnici porabljen njihov denar.

O stvari so se torej prepričali, videli, da gre za podtikanja, za obračunavanje ob humani akciji. Kranjski obrtniki sedaj lahko kadar hočejo vidijo natančne podatke o porabi denarja na svojem združenju, prav tako pa jih nameravajo o dejanskem stanju tudi obvestiti preko obvestil, ki jih izdajajo.

Nočejo železarskih menic

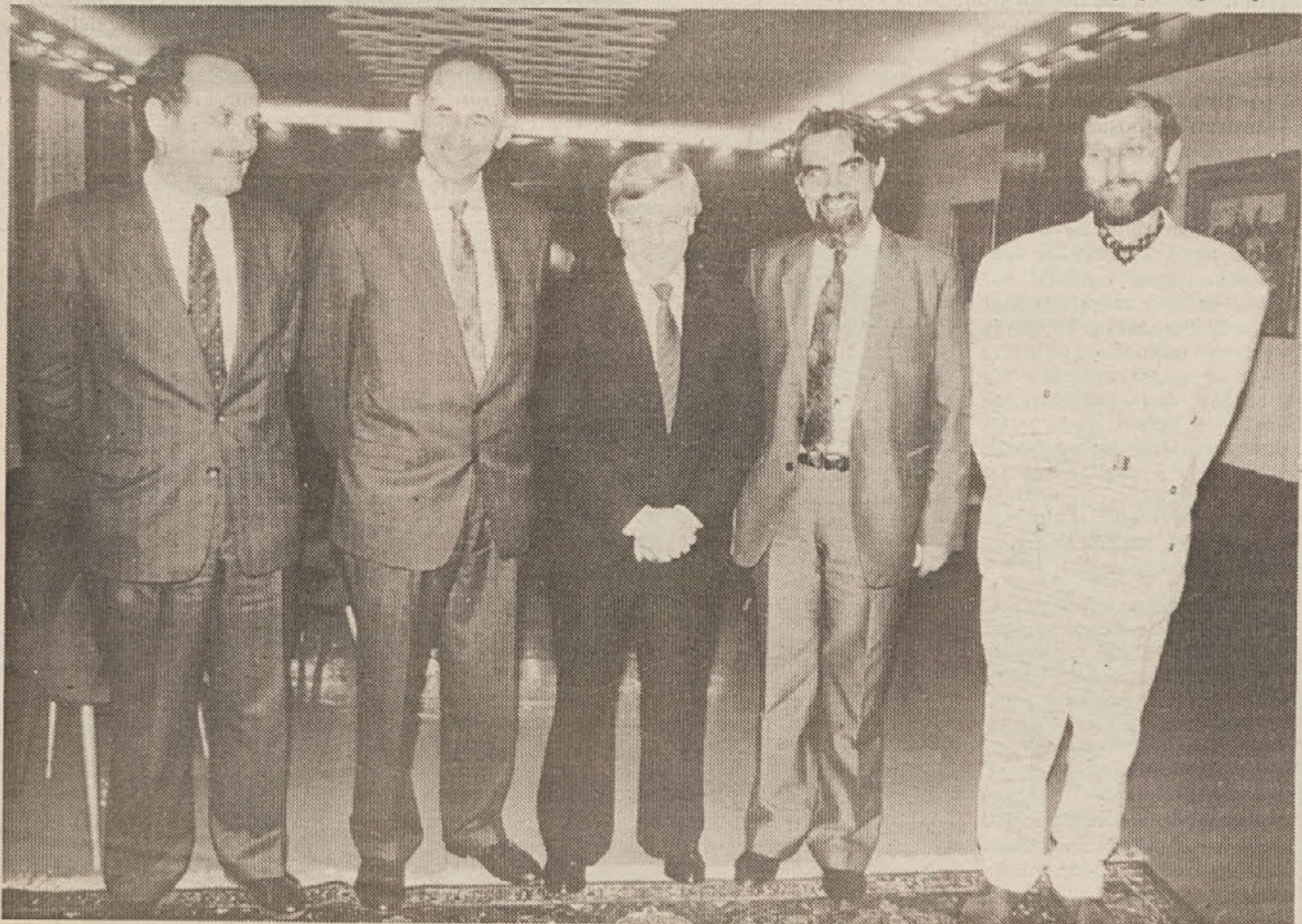
Štórski železarji so na plačilni dan spet ostali brez plač.

Stavkovni odbor je zahteval sklic izredne seje delavskega sveta celotnega reorganiziranega podjetja in zahteval odgovor na vprašanje, ali so v samem podjetju, v celjski, šentjurski in šmárski občini in v slovenski vladi, res napravili vse, da bi delavci pravočasno dobili svoj pičli osebni dohodek.

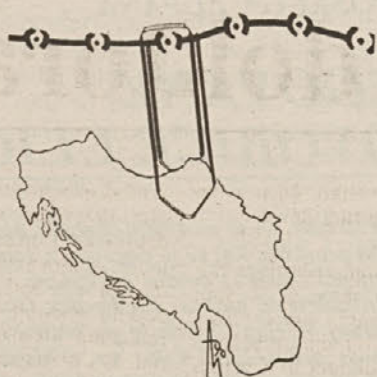
Direktor holdinga Boris Marolt jih je prepričal, da so dali dejansko vse od sebe. Vendar so z gotovino prekratki. Za plače potrebujejo 17,5 milijona dinarjev, na računu je vsega 5,3 milijona. Narodna banka Jugoslavije jim dolguje 1,7 milijona zneska od zveznih carin, republika Slovenija v obveznicah 6 milijonov dinarjev. Plače bi lahko izplačali, če bi jim šli na roko vsaj v banki. Toda bančniki so menda zaradi svoje nelikvidnosti odločno odklonili eskontiranje menic, tako 6 milijonov vrednih menic iz Slovenije in Hrvaške kot tudi 4 milijone vrednih menic iz Srbije, ki so seveda bistveno bolj vprašljive.

V stavkovnem odboru štórské železarne so sklenili, da do današnje srede ne bodo ukrepali, v kolikor pa danes ne bodo dobili plačilnih kuvert, bodo v petek, 25. januarja, pričeli z generalnim štrajkom vseh zaposlenih.

Nasmejani na začetku poti sredi leta 1990: Kmecl, Oman, Kučan, Zlobec, Plut. Kdo je vodnik, kdo označuje prehojeno pot?

Po (kmh...) domovini

Ljubljana: Republiški izvršni svet je pripravil predlog za začetek postopka za spremembo zdaj veljavne ustave, ker nove ustave še dolgo ne bo.

Ljubljana: Delavci Snage spet postajajo nezadovoljni. Že daleč čez mejo imajo blokiran žiro račun, razburja pa jih tudi mešano podjetje Publikum, ki je bilo registrirano za čiščenje in odvoz.

Beograd: Zvezno ustavno sodišče je razveljavilo določila treh členov deklaracije o suverenosti Slovenije, s katerimi se razglasa neodvisnost in prevlada republiške pravne ureditve nad državno.

Kragujevac: Avtomobili Crvene zastave so se podražili za približno 22 odstotkov.

Ljubljana: Prenovitelji hočejo videti vladni program.

Zagreb: V Hrvaški uvozili približno 10.000 avtomobilov, za katere veljajo olajšave, kot jih določa najnovejši zakon republiške vlade.

Knin: Srbski radio Knin opozarja, da so hrvaški miličniki obkolili mesto, samozvana srbska milica pa se pripravlja na obrambo.

Priština: Delegacija evropske unije je preverjala, kako so na Kosovu reagirali na resolucijo Evropskega parlamenta.

Ljubljana, Maribor: Mirovna shoda sta obsodila grožnjo vojne na tujem in doma.

Ljubljana: Razlike za novembrske in decembrske pokojnine ne bodo dobili 18. januarja, ampak pozneje, morda konec meseca.

Beograd: Marković obiskuje republike. Pogovarja se o dokumentu minimuma funkcij za začasno skupno življenje v Jugoslaviji.

Ljubljana: Po prvih računih Inštituta za ekonomska raziskovanja naj bi z zaprtjem krške elektrarne več izgubili kot pridobili.

Skopje: Makedonci niso zadovoljni s prvimi nastopi delegatov v večstrankarskem sobranju.

Ljubljana: V občinah so si delili nesramno visoke plače. Moščanski župan je novembra dobil kar 33 tisoč dinarjev.

Zagreb: Hrvaška vlada bo preključila sklep o odpravi carin za uvoz avtomobilov.

Titograd: Črnogorski IS bo sestavil Milo Đukanović, sedanjí sekretar predsedstva CK ZK Črne gore.

Beograd: ZIS zahteva, naj slovenska vlada ne izvaja memoranduma.

Beograd: Zakon o prometnih davkih sprejet kot začasen ukrep. Na zvezni ravni nižje davčne stopnje.

Ljubljana: Ob izbruhu vojne v zalivu se je sestel slovenski krizni štab in pregledal ukrepe, da bi preprečili kakršnekoli posledice zalivske vojne v Sloveniji.

Zagreb: Na Hrvaškem poskočile cene bencina. Super stane 11,90, navaden 11,80 dinarjev.

Ljubljana: Petrol zagotavlja, da kljub zalivski vojni za zdaj ni nobenega razloga za slabšo preskrbo z gorivom.

Ljubljana: Z vojno je zapravljena vsaka možnost, da nam Iranci vrnejo milijardo dolarjev.

Beograd: V Iraku je ostalo 50 jugoslovanskih državljanov.

Beograd: Srečanje Tudman-Milošević bo. Sestanek bo 25. januarja v Beogradu.

Ljubljana: Za koliko bodo zmanjšane oblike pomoči brezposelnim? Čas prejetanja denarnega nadomestila odvisen od časa zavarovanja na brezposelnost.

Knin: Dr. Milan Babić je prosil JLA za zaščito pred napadi »nelegalnih paravojaških organizacij«.

Beograd: Guverner NBJ izjavil, da je bil začrtani okvir primarne emisije prekoračen za skupno 15,5 milijarde, grešniki pa so Srbija, Vojvodina in Hrvaška.

Ljubljana: Sindikat delavcev v cestnem prometu bo v ponedeljek organiziral popolno zaporo cest, mejnih prehodov, carin in pristanišč, ki bo trajala od 4. do 20. ure.

Beograd: Vojni jetniki in interniranci druge svetovne vojne od Nemčije zahtevajo odškodnino.

Zagreb: Pobuda za hrvaško valuto. En nin naj bi bil vreden eno nemško marko, stoti del pa bi se imenoval gvozd.

Beograd: Devizne rezerve države sedaj dosegajo 6,7 milijarde dolarjev, kar pomeni, da do zdaj ni ogrožena zunanja likvidnost.

Ljubljana: Ante Marković s sodelavci se je mudil v Ljubljani. Slovenska vlada pa še naprej vztraja pri uresničitvi memoranduma.

Dvor na Uni: Več kot 90 odstotkov delavcev policijske postaje je sklenilo zavrniti izjavo o »zvestobi« ministristvu za notranje zadeve Republike Hrvatske, ki naj bi jo podpisali v teh dneh.

Ljubljana: Liberalno demokratska stranka meni, da bi šolski zakon škodil demokratizaciji v šolstvu, zato zahteva, da se umakne.

Knin: Dr. Jovan Rašković trdi, da bo predsednik Srbije branil Knin pred hrvaškimi redarji.

Ljubljana: Janez Slapar iz republiškega štaba je ponovno zatrdil, da po zakonih orožja teritorialcev ni treba oddati.

DOGODEK, KI RAZBURJA PREBIVALCE ISTRE

Psi tartufarji znanje plačujejo z življenjem

Istrski gozdovi niso samo pljuča tega področja, temveč tudi pravi zlati rudnik dragocenih gob – tartufov. To je tudi kraj, kjer izjemno dragi psi, s pomočjo katerih lahko nabiramo te gobe, svoje znanje plačajo z življenji. Čeprav so prvič zastupili takšnega psa že pred 12 leti, je šele zadnji primer, ko so v bližini akumulacijskega jezera Butoniga zastupili 3 vrhunske pse tartufarje, razburil duhove. Tamkajšnja policija je na dobri sledi zastupljavalcu psov, ki je ne le oškodoval lastnike psov (gre za visoke škode), temveč storil tudi kaznivo dejanje ogrožanja ljudi in njihove lastnine.

Obiskati področje Buzeta v Istri, pri tem pa ne omeniti skrivnostnih in dragocenih gob tartufov, bi bilo enako nesmiselno, kot če bi v Pekingu pozabili na Kitajski zid. Tokrat naj tartufi ostanejo v drugem planu, saj nas zanimajo psi tartufarji, ki svoje vrhunske znanje pri iskanju buzetskega »belega zlata« plačujejo s življenji. Zastupljanje psov tartufarjev je na področju Buzeta staro že 12 let, vendar je šele zadnji primer, ko so bratoma Ivanu in Ruderu Vivoda iz vasi Marčengla zastupili tri vrhunske usposobljene pse, razburil prebivalce teh krajev. Še danes je to glavna tema pogovora, pri tem pa vsi upajo, da bodo storilca tega groznega dejanja čimprej našli in kaznovali, saj je oškodoval lastnika, hkrati pa ogrožal prebivalce in njihovo lastnino.

Brez psa ni tartufov

Nepravilno bi bilo v zvezi z nabirali tartufov govoriti samo o privlačni odkupni ceni teh gob (tuber magnatum, to je latinsko ime za vrsto tartufa, ki raste v buzetskih in motovunskih gozdovih). Nabiralcem tartufov nekateri radi očitajo lahek način zaslužka, vendar to lahko govori le tisti, ki ne poznajo načina iskanja, predvsem pa ne izjemno napornega in dolgotrajnega truda pri dresuri psov. Le s skrajno pretanjenim in izpiljenim vohom lahko ti psi najdejo podzemno kraljico istrskih gozdov. Vedeti je potrebno, da je iskanje tartufov, še posebno istrskega belega tartufa, za sladokusce te enkratne gobe zelo naporno delo. Vstati je potrebno še pred zoro, v enem dnevu oziroma v več urah prepešati nekaj deset kilometrov v lepem ali grdem vremenu. Pri tem vse to ne pomeni nič, če nimate tudi dobrega psa iskalca. Prav psi imajo pri tem poslu glavno vlogo, njim gre vsa zasluga za dober zaslužek njihovih lastnikov. Poleg tega predstavlja iskanje tartufov največkrat vir preživljanja, način življenja, pa tudi nekakšno zlato mrzlco. Ko iskalci tartufov enkrat občutijo razburilive trenutke, ko njihov pes začuti močan vonj tartufov, začne kopati po zemlji in s tem da vedeti, da je naletel na lep primerek, potem jih ta posel prevzame. Razburjanje doseže vrhunec, ko s posebno lopatico tartuf izkopljejo in očistijo. Prodaja dragocenih tartufov je le zadnji del, logična posledica vsega vloženega dela.

Zadnjo sezono je bila prodaja tartufov še posebno zanimiva zaradi visokih odkupnih cen, tako da so nekateri nabiralci, seveda s pomočjo psov, našli gob tudi za 3 oz. 4 milijone lir. Jasneje torej postaja, zakaj so trije takšni psi, v čigaršnjo dresuro je bilo vloženega mnogo truda in odrekovanja, plačali svoje znanje z življenjem. Njihovim lastnikom je bila tako storjena dvojna materialna škoda (izgubili so drage pse,

v Bosanskem Brodu pri Dragu Grgiću. Mnogo truda sem vložil v to, da sem ju končno naučil odkrivati tartufe. Morda lahko dresuro še najbolj ponazorim z besedami, da v času vadbe človek potane pes in pes človek,« nam je povedal Ivan Vidova, kmečki upokojenec, ki dobiva 350 dinarjev pokojnine na mesec in ki mu je nabiranje tartufov pravzaprav edini vir dohodka.

Njegov brat, 56-letni Rudero Vivoda, solznih oči pripoveduje: »Moj pes Tarzan, za katerega sem pred štirimi leti plačal tri milijone lir, je tudi pojedel strup in v moji bližini izdihnil.

15.000 din za kilogram tartufov

Preteklo sezono so za kilogram tartufov prvega razreda (odvisno od teže posamezne gobe) izplačevali do 15.000 dinarjev. Čeprav minula sezona ni bila ravno naklonjena nabiralcem, so med drugim prav na področju Buzeta našli 750 gr težak tartuf, ki pomeni tudi lanski rekord.

Vse se je zgodilo nedaleč od jezera na terenu, kjer tudi sicer vedno iščemo tartufe in kjer mi vsako tretje leto zastupijo po enega psa. Tokrat sem najbolj prizadet, saj je Tarzan takorekoč hranil mojo družino. Na istem terenu nas je sedem, ki s psi odkrivamo gobe, vendar so samo še enemu lastniku (po leg mojega brata) zastupili psa. Ostalim štirim lastnikom se to še ni zgodilo. Tisti, ki počne to grozoto, dobro ve, za

katere pse gre in vse to počne premišljeno. Ali je zares potrebno v tej naši lepi Istri, v tako lepi naravi, postavljati strup?»

Najbrž bi tudi ta dogodek kot vsi prejšnji ostal le grenka preteklost, ko si lastniki zastupljenih psov niso upali prijaviti zastupljanj, boječ se še hujšega maščevanja, saj sumijo, da to počne nekdo, ki jih dobro pozna in ki pozna vrednost njihovih psov, če ne bi Rudero sin Mladen Vivoda prijavil vso zadevo miličnikom.

Zastupljenih 16 psov

Zastupljanje psov tartufarjev se v tem kraju dogaja že 12 let. Dosedaj so zastupili že 12 psov, kar je povzročilo njihovim lastnikom velikansko materialno škodo. Pa ne samo to. Nevaren strup predstavlja nevarnost tudi za ljudi.

Obiskali smo postajo milice v Buzetu, kjer nas je poveljnik Anton Medica prijazno sprejel in v zvezi s tem primerom povedal naslednje: »Res je, da je najbolj zanimiva tema teh dni zastupljanje psov. Res je tudi, da smo prvo prijavo zastupljanja psov prejeli od Ivana in Rudera Vivoda iz Marčengle. Po prijavi smo začeli s preiskavo in že podali kazensko ovadbo zoper neznano osebo, ki bo morala (če jo bomo odkrili) odgovarjati tudi za kazensko dejanje ogrožanja splošne varnosti ljudi in imetja po 153. členu KZ Hrvatske. Smo na najboljši poti, da ta primer tudi uspešno zaključimo, poiskali pa smo tudi pomoč policijske uprave iz Pule, od koder so operativci že odšli na teren in opravili nekaj potrebnih razgovorov.«

Razpis
Dobre, pogumne
in drzne novinarje
redno ali pogodbeno zaposlimo.

Uredništvo Nove dobe,
Aškerčeva 15, Celje

Ivan in Rudero Vivoda se že dvajset let ukvarjata z nabiranjem tartufov. Imela sta mnogo psov, pri čemer trdita, da svojega psa, ki je izurjen za odkrivanje teh gob, ne bi dala niti za novega golfa. Mogoče se zazdi ta trditev na prvi pogled pretirana, a je povsem razumljivo, če vemo, da lahko takšen pes prisluzi svojemu gospodarju kar nekaj avtomobilov.

NOVE KRIVICE

Enim vračamo,
drugim krademo

Slovenija bo morala storiti še najpomembnejši korak: vzpostaviti bo morala nove lastniške odnose. Ustava, ki jo pripravljamo in bo rojena z muko, bo zadeve postavila na pravo mesto, vprašanje pa je seveda, kako zamenjati sedanjí sistem. Kot pravijo oblasti, bomo vračali odvzeto lastnino bivšim lastnikom, hkrati pa naj bi plodove 45-letnega socialističnega poizkusa pobrala država, delno pa tisti doma, ki imajo denar in tujci, če jih bo ta posel zanimal.

Nobenega razloga ni, da ne bi vračali tistega, kar je bilo neupravičeno vzeto. Pri tem bi morali sicer paziti, da ne bi vračali tistim, ki so do svojega imetja prišli nepošteno. Razumljivo je tudi, da ne bo mogoče vrniti vsega, ne v naravi, ne z odškodninami. V vsakem primeru pa ne bi smelo priti do tega, da bodo tisti, ki so 45 let ustvarjali, na lepem oropani. Če se bo to zgodilo, bo to dejansko rop tisočletja in so ropi na srbski način le nepomemben drob.

Nova oblast mora omogočiti – ko v bistvu uvaja kapitalistični sistem, čeprav sodoben – da bodo štartne osnove poštene. To pa pomeni, da bomo v nove razmere šli vsi kot majhni »kapitalisti« in bo večino tistega, kar je zdaj v družbeni lasti, postalo zasebna last in to brez plačila. Treba je le uporabiti računalnike in izračunati, kaj je kdo v 45 letih prispeval. Nobenega opravičila namreč ni, da bi tisto, kar smo ustvarili, še enkrat kupili.

Seveda pa bo treba nekaj tudi podariti državi. To naj bi se zgodilo na področju družbenih dejavnosti. Zagotovo pa ne sme nova oblast preprosto podržaviti stanovanj. Jasno je namreč, da so bila zgrajena z denarjem zaposlenih. Podržavljanje bi bila nova kraja. Tistim, ki so plačevali stanovanjski prispevek, torej vsem v gospodinstvu, ne pa enemu, je treba njihov prispevek priznati kot lasten delež.

Pripombe bodo: kaj pa s tistimi, ki so si zgradili hiše? Odgovor je preprost – večina je zlahka prišla do posojil. Ko so jih vračali, nekateri počnejo to še danes, so mesečno dajali le smešno nizke zneske. Tistih, ki plačujejo realne obresti, je izredno malo in so njihova posojila novejšega datuma. Tudi v PTT, kar zadeva telefone, in v komunalni, kar zadeva na primer vodovode, je treba tistim, ki so telefone in priključke plačali ter s tem podjetjem pomagali kupiti osnovna sredstva, vloženo priznati in obliki delnic. Za šole, občinske zgradbe, ceste, sodišča ipd. je možno doseči, da se jih bomo brezplačno odrekli v korist države, predvsem občinske. Samoprispevki so bili tako in tako zavestno darilo. Tisti, ki so bili v državnih službah, politiki, ne bodo prikrajšani pri lastninjenju. Večina je bila v prejšnjem režimu v privilegiranim položaju in so torej svoj delež že dobili. Drugim naj država brezplačno razdeli ustrezne zneske državnih obveznic. Nasploh bo treba torej predvsem določiti kriterije in računati.

V vsakem primeru pa mora nova ustava samostojne in neodvisne Slovenije njenim državljanom zagotoviti pravico do soupravljanja. To bo jamstvo, da bo pošteno lastninjenje zaščitenó, da bodo zaščiteni tudi tisti, ki bodo poslej lahko prodajali le svoje delo.

Torej bodimo pošteti do storjenih krivic in ne povzročajmo novih!

DAVKI PRITISKAJO

Kranjec, plačaj doktorat!

»KRANJEC MOJ MI OSLE KAŽE...« bi lahko začel pisati moje nestrinjanje z izjavo ministra za finance Slovenije, dr. Marka KRANJCA, ki jo je zapisal Večer, 7. 1. 1991 pod naslovom, »Pomembno je, kaj kdo ima«. Gre seveda za davke, ki so v zadnjih dneh aktualna tema.

Temeljito sem prespal prečitano, pa se mi vročina ne poleže. Popolnoma mi je jasno, da mora mlada država dobiti sredstva za delovanje in da jih lahko dobi le od tistih, ki jih imajo. Jasno mi je tudi, da se nihče od davčnih zavezancev ne bo posebej navdušil nad odmerjenimi dajatvami. Točneje, več kot kdo ima, težje da.

Da pa bi naj šteli imetniku hiše posedovanje te vrednosti kot dohodnino, se mi zdi res norija. Ker da je hiša vrednost, ki bi jo naj ovrednotili in ji določili najemnino. Ko sem stanoval še v bloku, mi je država podarila stanovanje (takrat še brez soudeležbe) in lahko bi bil v njem do smrti, nato pa bi ga zapolnil kakšen potomec. V tem primeru bi ne bilo potrebno šteti najemnine kot dohodnino, ker je pač potrebno plačevati mesečni obrok kot najemnino, ki seveda niti od daleč ni ekonomska. Daj, daj, moj dohtar, si pa res bister. Le kako, da ne predlašaš, da bi

plačal davek na svoj doktorat, ker ti omogoča dohodek, pa na zdravje, na nadarjenost za petje ipd.?

Oblast naj kar odmeri davke, saj je od nekaj tako bilo. Iz zgodovine poznamo tlako, desetino, harač in še kaj. Naj pa nikar ne razlaga, kako je privilegij imeti hišo. Ni mogoče oporekati, da je po svoje prednost, da je celo luksuz v primerjavi s tistimi, ki stanujejo v skromnih izbicah. Toda, ali ne pozna ves svet prakse, »kakšne si sreče, kako si sposoben, kako si zdrav, priden, iznajdljiv...?« Marsikomu bi lahko dal stolpnico, pa bi mu ne koristila veliko. Nekdo pa iz

nič napravi veliko. In prav ta lahko plačuje tudi davek.

Naj spomnim začasnega ministra, kako sem (in so tudi v večini drugi) zidali hiše. Z dvema skromnima plačama, z dvema otrokoma in z veliko ur dela, tudi nočnega, po opravljenem šihu. Tisto obdobje so imeli vsi pod našim soncem enake možnosti potruditi se za pridobitev svojega stanovanja, tudi hiše. Kaj moremo, če tega niso izkoristili? Tisti čas je bila za vse enaka inflacija, ki jo dr. Kranjec omeinja, namreč tudi za tiste, ki so na obroke smučali v Franciji, gradili vikende, ali zahajali na Azurno obalo. Nekateri so pač študirali, tudi v tujini, z ugodnimi štipendijami, drugi pa so ustvarjali za lepe limuzine ali pa so varčevali svojo energijo za stara leta. Bog nam pomagaj, če je pred desetimi leti Partija na oblasti z lahkim srcem delila kredite, da je dopuščala finančni sistem z inflacijo... podobno kot bomo prav zdaj spet globoko v njem pri tej »božji« novi oblasti.

Rad bi mojega financ-ministra spomnil še na nekaj. Namreč, da vsi tudi takrat, pred dvajset in deset leti, nismo gradili hiš le zato, da bi nanje plačevali davek. Najbrž je marsikdo razbremenil državo, ko je

vrnil družbeno stanovanje mladim, delavcem, da je namesto družbe kar sam prispeval k urejanju stanovanjskega problema. Pa se je zato moral za precejšnjo obdobje odpovedovati realnemu luksusu in blagostanju. Da je marsikdo pretiraval v naporih (le kdo ga je priganjal?) in je pustil zdravje v betonskih ploščah, da mora tudi zdaj kar naprej vlagati za vzdrževanje bajte, da mora plačevati nekakšno najemnino za zemljo, ki jo je kupil od države.

Čeprav razmišljam, so tudi graditelji hiš prispevali k izgradnji družbenih stanovanj, ki v njih zdaj ne stanujejo. Zato bi lahko pozabili, kako so posestniki stanovanjskih hiš koga opeharili, ali ga izkoriščajo in naj zato zdaj plačajo davek na hišo. Bolje je, če oblast vztraja pri starem reku, VZEMI TI-STEMU, KI TARNA, DA NIMA.

Gospod Kranjec je zaključil izjavo, »pomembno je, s čim posameznik razpolaga. Drugo ni pomembno.« A mogoče je ali ni pomembno, če ima človek izobrazbo, doktorat, pa od njega ni nič, je neuporaben? Pa vendar razpolaga z znanjem, ki mu ga je pomagala pridobiti družba. Ta družba pa lahko vzame (in to počne) le sposobnim, recimo tudi »doktorjem«.

ALI SO TUDI VAS OŠKODOVALI

Seznam zaplenjenih
nepremičnin

CELJE — OKOLICA

LEMBERG, graščina v slabem stanju, deloma v razsulu — lastnika **Hardo in Friderik Galle** — vrednost ni bila ocenjena;

DOBRNA — NOVI GRAD; grad v dobrem stanju — lastnica **Irma Kompos** — vrednost ni bila ocenjena;

DOBRNA, pritlična vila s centralno kurjavo — lastnika **Marija in Artur Purska** — vrednost 226.240 din;

DOBRNA, visoko pritlična zidana hiša — lastnik **Helmuth Petz** — vrednost 91.000 din; **TRNOVLJE**, stanovanjska hiša — lastnika **Hermina in Leopold Stropnik** — vrednost (dve stanovanji, trgovski lokal) 174.025 din;

ŠMARJETA PRI CELJU, stanovanjska hiša — lastnika **Pavla in Anton Zupančič** — vrednost 159.120;

VOJNIK, enonadstropna vila in vrtna hišica — lastnici **Bilhelmine Mesraus in Adele Koschar** — vrednost (tri stanovanja) 559.600 din;

ŠMARJETA PRI CELJU, stanovanjska hiša s trgovskim lokalom — lastnik **Alojz Čater** — vrednost 282.960 din;

SV. JURIJ OB JEZERU, pritlična stanovanjska hiša — lastnik **Maks Vizjak** — vrednost 16.000 din;

DOBRNA, enonadstropna vila — lastnik **Herman Gall** — vrednost ni ocenjena.

VOJNIK 6, enostanovanjska hiša — lastnik **Ignac Jekl** — vrednost (stanovanje in lokal) 114.700 din;

VOJNIK, enonadstropna stanovanjska hiša — lastnik **Maks Vizjak** — vrednost (stanovanje in lokal) 121.800 din;

DOBRNA 50, visokopritlična stanovanjska hiša — lastnica **Karlote Heider** — vrednost (tri stanovanja) 142.500 din;

DOBRNA 66, stanovanjska hiša s trgovskim lokalom — lastnik **Ivan Sauperl** — vrednost (stanovanje in lokal) te in še dveh hiš je skupaj 350.700 din;

DOBRNA 17, stanovanjska hiša — lastnik **Ivan Sauperl** — vrednost (dve stanovanji) je vsota zgoraj;

DOBRNA 46, trostanovanjska hiša — lastnik **Ivan Sauperl** — vrednost v zgornji številki pri hiši št. 66;

DOBRNA 54, enonadstropna vila — lastnika **Herman in Zofija Goll** — vrednost (vila poškodovana, stanovanje neuporabno) ni določena;

DOBRNO 40, enonadstropna vila — lastnika **Herman in Zofija Goll** — vrednost (15 krat 13 zidana in krita z opeko) ni določena;

DOBRNA 26, enonadstropni mlin — lastnika **Herman in Zofija Goll** — vrednost (zidan iz kamna 35 krat 8 m, v njem mlin, kovačnica, dve stanovanji, štiri sobe, dve kuhinji) ni določena;

VSE VEČ ZASEBNIKOV

Podjetniki iz
Celja

TRADE COPY, Uvoz in izvoz, trgovina na debelo in drobno ter birotehničnih storitev Celje, Mariborska 32, p.p. 30, CELJE

ALPRO, Trgovina na debelo in drobno živilskih in neživilskih proizvodov Celje, Ul. Milke Kerinove 2, CELJE

TEHNOPROMET, Trgovina in prevozi Celje, Trnovlje 119/A CELJE

DEMEX, Podjetje za ekonomiko in organizacijo poslovanja ter marketing Vojnik, Celjska 18, VOJNIK

ROBINZON ELEKTRONICS, Svetovanje, projektiranje, proizvodnje in trgovina Celje, Ul. frankolovskih žrtev 18, CELJE

TRIPEX, Trgovina na debelo in drobno Celje, Bezenškova 33, CELJE

EXIM, Trgovina na debelo in drobno Celje, Cesta na Ostrožno 104, CELJE

VIBIT, Trgovinsko podjetje Celje, Malgajeva 2A, CELJE

JAN, Podjetje za trženje, inženiring in produkcijo Celje, Milčinskega 6, CELJE

BIO-DOM, Trgovinsko podjetje Celje, Zagrad 12 F, CELJE

JAKEC, Trgovina in transport Celje, Razgledna 2, CELJE

INTERDENT, Proizvodnja in trgovina Celje, Travniška 33, CELJE

SINT, Trgovina, inženiring za varstvo pri delu in požarno varnost Strmec, Strmec pri Vojniku 95, STRMEC PRI VOJNIKU

AVTO BOŽIČ, Servis in trgovina Celje, Mariborska 112, CELJE

PEGO, Podjetje za trgovino na debelo in drobno Celje, Čuprijska 4, CELJE

TRGOVINA PUC, Posredništvo in trgovina Škofja vas, Ljubčna 65/A, ŠKOFJA VAS

KINDLHOFFER, Proizvodnja in trgovina Celje, Miklošičeva 1, CELJE

KEWIN, Trgovina na debelo in drobno Celje, Dobojska 5, CELJE

TRGOVINA PEREC, Trgovina na debelo in drobno Celje, Skaletova 12, CELJE

IMEX YU, Izvozno-uvozno trgovsko podjetje Celje, Ul. Heroja Lacka 7 A, CELJE

TEHNOTRADE, Trgovinsko in proizvodno podjetje Celje, Dolarjeva 24, CELJE

SAROMA, Export-import Celje, Valvazorjeva 14, CELJE

AGRAR TRADE, Mednarodno trgovsko podjetje Celje, Lopata 19 B, CELJE

M-TRADE, Trgovina, export-import, storitve, Škofja vas, Prekorje 38, ŠKOFJA VAS

KVIK, Trgovina na debelo in drobno Štore, Kompole 89, ŠTORE

LKG TRADE, Trgovsko in proizvodno podjetje Celje, Valvazorjeva 10, CELJE

TRIANGLE, Podjetje za zunanjo trgovino in trgovino na debelo Celje, Moše Pijade 11, CELJE

ALP, Podjetje za ekonomsko komercialne storitve Celje, Malgajeva 2A, CELJE

TRGOS, Trgovina, gostinstvo in ostale storitve Celje, Trnovlje 268, CELJE

T & T, Gostinsko in trgovsko podjetje Celje, Kajuhova 11, CELJE

POPOTNIK, Turistično podjetje Celje, Kocenova 2, CELJE

MEDICO TOUR, Agencija za zdraviliški turizem, trgovina Celje, Mariborska 1, CELJE

METAL CELJE, Podjetje za proizvodnjo, prodajo in zastopstvo Bukovžlak, Bukovžlak 103/B, CELJE

(Dalje)

RES JE...

— da je radijska napovedovalka v jutranjih poročilih rekla, da je prišel k nam na obisk dr. Otto von Habsburg kot predstavnik MED-PLANETARNE (namesto medparlamentarne) unije. Ker so vsi Habsburžani razen njega že v nebesih, to niti ni izvenlo preveč humoriistično.

— da zdaj naročniki in avtorji filma o Velenju, ki so ga vrteli po Bosni, Krajini, na Kosovem, po Srbiji in v Makedoniji in z njim navduševali žensko mladež za preselitev v Velenje, snujejo nov film. Z njim bi naj te iste ženske in matere spravili nazaj k rodnemu ognjišču.

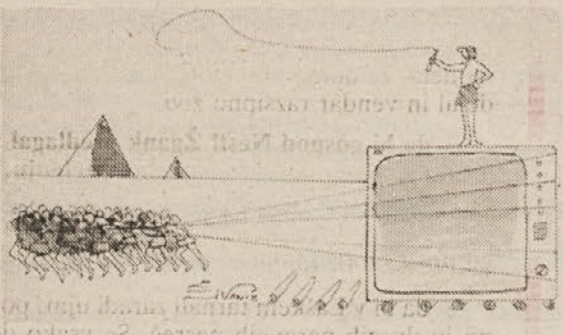
— da Marko Štadler, gospod in kmet, poslanec vseh obstoječih skupščin, zbira podpise, kako on ni rekel, da bi naj, če hočemo pravno državo in pravico, tudi kmetje plačevali davek po katastrskem dohodku in... On je samo rekel, da ni rekel, da je rekel, ampak je rekel, da je rekel, kako ni rekel, da bi rekel karkoli v Šempetru pod Svetimi gorami.

— da je varuh zgodovinskih zbirk v velenjskem muzeju Tone Ravnikar tudi pisar, ki v Naš čas prepisuje iz starih časopisov. Prepisane zlepljenke bogati s svojo brezvezno razlago. Najverjetneje zaradi honorarja, da ga tako ni treba plačati dejanskim avtorjem.

— da v šmarnski vladi ni nobenega zanimanja več za vodilna delovna mesta v delovnih organizacijah. Občinski velikiši so okusili potico oblasti. Zakaj bi naj delali za manj denarja, če bi sploh znali kaj delati.

— da je mesar Strašek najbogatejši meščan v Konjicah. Zreški kovači so mu zajedli za osem tisoč starih milijard mesa in mesnih izdelkov. Če bi to dolgovali občini, bi se ta sesula. Strašek pa ne trepne z očesom.

— da gospodu Stanetu Vovku »neumni« velenjski podjetniki tudi po Vovkovi dolgo trajajoči potrpežljivosti niso hoteli Velenjske televizije prinesiti na pladnju z vso tehniko, kadri in zagotovljenim proračunskim denarjem. Mož je neskončno užaljen.

— da bodo velenjski demoscovi o denarju razmišljali kasneje. Najprej se hočejo polastiti velenjske televizije.

— da je gospodu Hermanu Rigelniku vsega dovolj. Osem let se je premalo družil s svojo soprogo, krvavel je za Gorenje in si kratil spanec. Zato je dal odpoved. Vprašanje je samo, ali bo v svojem podjetju v Avstriji lahko kaj manj delal.

— da sta Vlado Vrbič in Ljubiša Savovič, ravnatelj in vodja knjižnice Kulturnega centra Ivan Napotnik v Velenju, prejšnji teden dobila anonimni pismi s podpisom Vaso Ravbar. V pisnih jim domnevni Ravbar sprašuje po počutju in prosi za pomoč pri nakupu hiše.

— da je nekdanji komandant boljševikov v Laškem, Cveto Knez, ostal v demokraciji brez avtomobila. Pod nadvse ugodnimi pogoji si ga je tovariš Cveto omislil v navezi z Grubeličim in Trendom. In zdaj ga je moral vrniti. Na srečo mu je ostal sesalec za prah, ki si ga je njega dni kupil na račun občinskega komiteja ZK.

PREVOZNIŠTVO CELJE: STAVKA ZA ŽEPNINO

Krik za tamburico in vampe

Vozniki Prevoznništvo Celje so samoupravno in nesindikalno sprejeli večinsko mnenje, da že dolgo niso — stavkali. Torej so se odločili za to, delavcem dano edino možnost samogovora.

Dva dni so bili težko bitko »za delavske pravice«. Verjetno tudi zato, ker je bil predsednik sindikata »službeno odsoten«. Janez Golouh, ki je skoraj pol življenja presedel na vseh mogočih sejah sindikata in se dal voliti v vsa mogoča telesa sindikata, pa je najverjetneje medtem sedel kot učitelj voznikov v kakšnem avtomobilu avtošole.

Kakorkoli že, vozniki niso hoteli v vozila in na ceste. Njihova jeza je bila spet upravičena. Plačo so resda dobili v redu in skorajda ob dogovorjenem času, niso pa dobili izplačanih potnih stroškov. Torej — žepnine.

Sosedje, delavci v Gaberju, so se po kratkem razmisleku odpovedali solidarnostni pomoči in voznikom niso pritegnili. Njihova netovariška gesta je povsem razumljiva: njihova vodstva in teh čudnih dneh ne uspevajo zbrati ali namoledovati niti denarja za plače, kaj šele za dnevnice in potne stroške. Seveda v primeru, da imajo sploh delo, ker jih na stotine že sedi doma in čaka...

Ubogi gospod kmet

Za devetimi gorami, menda svetimi, še danes živi gospod kmet, ki so ga komunisti vse mlado življenje zajebavali. Hodil je na celjske in ljubljanske šole, pa mu zanje niso hoteli nič zaračunati, zrigolal si je vinograde z zadržano pomočjo, pa so rekli Boš že vrnil, ko boš imel, postavil si je polnilnico vina in svinjsko farmo, pa mu nanju rdeči niso poslali daarjev. Ja, tako so zajebavali ubogega kozjaka

komunisti, da se mu je od dobrega zmešalo. Pa je prišla demokracija in je šel ubogi gospod kmet v svojo novo stranko in je začel udrihati po oblasti in se tolči za kmete. Pa verjetno ne za tiste, ki že vse imajo le davkov ne, menda se še dandanašnji srčno tolče za one, ki so vedno vse zapili. Nase, nase pa seveda ne pozabi. Le malo se sekira, ker mu pol svinji pojajo vsako leto na Pivu in cvetju.

Iz mariborskega Kaja

● ČIGAVA JE ERA?

Era, trgovsko in proizvodno podjetje iz Velenja, je stopila v novo leto 1991 z novim znakom. Bravo!

Tisti, ki so gledali novoletni Videomeh iz Vinske Gore, katerega pokrovitelj je bila Era, pa se vprašujejo, če to velenjsko podjetje z novim letom ni morda zamajalo tudi lastnika? Za malih ekranih je bilo namreč mogoče prebrati, da je ERA TRGOVINA NOVE DOBE! Pa menda ja ne celjskega časopisa Nova doba?

PREMIJRJE NA FRANKOLOVEM

Tri solze za poštarje

Predsednik gor, predsednik dol, najboljši ni dober, eni za, drugi proti, nekdanji smolček in frontnik Zdenko Žlavs, ki ima še danes pod žimnico skrito izkaznico preverjenega člana Titove mladine pa takoj vidi vzrok razprtij na Frankolovem: Nova doba.

Zdenko Žlavs, ta gospod prekratkih hlač, ve in zna, da bi na Frankolovem bilo vse lepo in prav, če ne bi bilo novinarjev. Kot vse od njega dni, pet, deset, petnajst ali dvajset let. Kolikor trajajo v resnici razprtije na Frankolovem. Iz časov, ko so njemu enako obarvani in vroči boljševiki z nenejnim preprirov do brezumnosti razburjali občinstvo, da bi

lahko v imenu oblasti odstavljali, nastavljali in po želji v imenu iste ljudske stranke sekali glave. Kakor je jasno in na dlani, da je resnično žarišče nezadovoljstva in sporov v neuresničenih obljubah oblasti v zvezi z vodo in bazenom, je še bolj res, da se ljudje že na meji sovraštva med sabo preklajajo zaradi — poštarjev. In ko ti, poštarji, v Celju na pol leže v foteljih od daleč spremljajo razvoj dogodkov, se narod na Frankolovem prepira zaradi prgišča telefonov. Režimi se menjajo, poštarji ostajajo isti. In Zdenko Žlavs tudi. Govori o tistem, kar on ni slišal, ker ga tam ni bilo in trobežlja o stvarih, o katerih nima pojma. Kot je to delal — včeraj.

Atomske riti

Vnel se je srdit besedni boj na podelitvi turističnega nageljna. Šmarnski župan Potočnik so morali po režiserjevem navodilu svojo cenjeno plat med snemanjem držati na sedežu poleg zadnje plati gospoda Rožiča. Ni jasno, kaj sta se vsem na oči tako prijazno menila, je pa gospod Potočnik (kmet, profesor, mož in pol župan) po opravljeni

raboti skočil nad režiserja. Sklepati je možno edino, da se Potočnikova in Rožičeva spodnja polovica hrbta nekako nista ujeli. Ne vemo, kaj je župan, ki najraje je meso, dopoldan malical, tudi za Rožiča se ne ve (morda angleški zajtrk?), malo pa je verjetno, da sta si pred srečanjem privoščila enako hrano. Zato je šlo najverjetneje za disonanco.

BREZMEJNA PERVERZNOST PREMIERJA

Peterle ga je kazal sodelavcem

Medtem, ko še star denar ni nič vreden, si je gospod Premier privoščil ponosno dejanje med svojimi najžejimi sodelavci — prejšnji petek ga je pokazal svojim sodelavcem. Novega. Slovenskega. Naš denar!

Perverznost je v tem, da si Slovenija ob sesutem gospodarstvu, naraščajoči brezposelnosti, pomanjkanju denarja ne samo za dodatne programe, temveč že za skupno porabo in penzije, izmišlja nov denar. Perverznost in ga tam tudi pustila, sama pa sklenila, da si odpočijeta in si poiščeta drugo delo.

HUMORESKA

Resnična pravljica

Nekoč sta med devetimi gorami ob Savinji živel in se živita dva tovariša po imenu Apolonij in Anastazij, ki ju je pred več ko sedmimi leti vzela pod streho pesterne Partija in ju naučila naravnati ideološko ukrivljene hrbtenice ljudi. To sta delala tako rekoč od jutra do večera, skoraj vsak dan. Če sta se utrudila, so se brž oglašili iz prestolnice Demokratičnega centralizma in jima pokazali, kje je doma gospod Marx.

Apolonij je dlje časa živel pri stricu Sindikatu, ki mu je razkril skrivnost, kako je treba pomagati ubogemu delovnemu človeku, se bojevati za njegove pravice in njegovo besedo, da bo prišla na uho delodajalcem in jo bodo slišali. Anastazij, ki mu je pesterne partija dala široko razgledanost, je najrajebral knjigo Kapital in je že zelo zgodaj začel razmišljati, kako bi tudi sam prišel do kapitala, kar se mu je seveda posrečilo.

Ko sta tovariša Apolonij in Anastazij že predolgo služila svoji pesterni, ju je ta naredila za občinska vladarja. Delala sta od jutra do večera, se vsak dan ure in ure pogovarjala s svojimi podaniki, kako pripeljati ljudstvo skozi grozeče pasti, ki jih nastavlja neusmiljeno življenje. Nazadnje sta ga z velikanskimi mukami popeljala v svetlejšo prihodnost in ga tam tudi pustila, sama pa sklenila, da si odpočijeta in si poiščeta drugo delo.

Sestrična od pesterne Partije ju je napolnila med trgovce. Tako je Anastazij postal veliki knez velike trgovske kneževine, Apolonij pa mali knez v tej kneževini. Zdaj jima je šele odleglo. Zdaj sta šele spoznala, kaj se pravi lagodno živeti med slaščicami. Kneževino sta tako razširila, da je skoraj začela pokati.

Potem pa ju je pred sedmimi meseci skupna usoda pahnila naravnost v naročje gospe Demokracije, ki ju je vzela v precep, ju po hitrem postopku prevzgojila in spremenila v gospoda Neodvisnika. Pred sedmimi dnevi pa se je zgodilo, da je gospod Anastazij prišel h gospodu Apoloniju in mu rekel:

»Gospod, kot vidite, najina kneževina razpada, uničujejo jo podložniki, kaj če bi vi odšli v tujino za predstavnika, hočem reči, bi vas po smrti grofa Thurna und Taxisa sprejela v službo njegova žena — koncentrična, se pravi, ekscentrična Gloria, jaz pa bi zasedel vaše mesto, a?«

»Jaz... Thurn und Taxis... se reče, predstavnik v tujini?« je ves iz sebe skočil gospod Apolonij. »Ja, zakaj me pa sploh vikate, saj sva kolega?«

»Ja, veste, zdaj so pa drugi časi,« je odvrnil gospod Anastazij.

Res, zdaj so pa časi, ko lahko otroci pesterne Partije (p)ostajajo baroni.

FOTOREPORTAŽA

Čakajoč na poračun penzij

Bo?

Ne verjamem...

Mogoče pa bo...

Mali, kupiš marke?

NI RES...

— da je bil nakup orožja za slovenske teritorialce nestrokovno in šarlatanski. Če bi bilo tako, TV Slovenija zagotovo ne bi povabila Jelka Kacina, namestnika slovenskega ministra za obrambo, da bi razlagal zavezniško oborožitev v zalivski vojni.

— da Peter Kavalar, novinar, geometer, pisatelj, ekolog v zadnjem času brez razloga hodi po Celju z dvignjeno glavo. V Celju bodo namreč skoraj zagotovo proglasili 11. april za nov občinski oziroma mestni praznik. To pa je rojstni dan živahnega gospoda srednjih let.

— da ima neodvisni predsednik zbora združenega dela republiške skupščine Jože Zupančič dve plači: za to funkcijo in za položaj ravnatelja na celjski gimnaziji. Tu dobiva namreč osebni dohodek.

— da bi Miro Gradič, gospod, Gordani Stefanović — Gogi rekel, da Plesni forum ne dobi prostorov za svojo umetniško dejavnost. Gospod Gradič je samo priznal, da on nobenega baleta ne mara, če so plesalke oblečene. Pravzaprav mu je zdaj že vseeno.

— da minuli petek ni bilo srečanja v Evropi zato, ker v Celju razen sorodnikov in zastojkarskih jedcev ni več nikogar, ki bi prisluhnil tamkajšnjemu onaniranju in vzevanju otrobov. Srečanja ni bilo v Evropi zato; ker je gospod Sadam Husein v Bagdad povabil Jožeta Volfanda, da bi mu Jože svetloval v ravnanju z imperialističnim agresorjem.

— da je Lojze Selič, inženir zračnega prometa in direktor Avtotehne, peš prišel z zasliševanja v zvezi z nakupom limuzine in šoferja. Nazaj so ga pripeljali tako, kot so ga pripeljali v marici. Vmes je bil samo dan razlike.

— da je Borut Alujevič igralec in upravnik v Slovenskem ljudskem gledališču tudi — pravnik. Napaka se nam je zapisala, ker jo sam neguje, v resnici gre za to, da ima Borut Alujevič vedno in vsepovsod prav. Najpogosteje pa na odru.

— da bi naj hotelček v Mozirju dali v najem nekemu brezveznemu Skorojeviču in prišleku z Juga. Gre za velikega umetnika: možak nikjer ne dela, že dolgo ni nič delal in še dolgo ne bo delal in vendar razsipno živi.

— da bi gospod Nestl Žgank predlagal vno- vično uvedbo udarniškega dela v Velenju. Gospod Nestl samo glasno razmišlja, kako bi naj ponovno zgradili na vrat na nos opuščen progo proti Dravogradu in — Evropi.

— da bi v Laškem tarnali zaradi ujim, povodnji in drugih naravnih nesreč. Še vsako doslej so dobro vnovčili. Kaj malega bi morala občina sicer še postoriti, vendar bo raje počakala na novo povodenj, potres, vihar in tozadevno srečo.

— da bi gospod magister Alfred Božič moral v posteljo in na dopust zaradi obrtnikov in Elkraja. Gospod predsednik Izvršnega sveta so si vzeli plačani premor, da bi s svetnico Verico Pečnik vzela mero Elkraja. Rezerve so v pasu in mednožju.

— da ni bilo srečanja Popitovega lobbyja. S predsednikom Joklom so se sestali vsi njegovi celjski stebri. Le odhajali so tokrat posamično. Izdajali prej, najčvrstejši pa s predsednikom. Ob slovesu so sklenili, da jih niti smrt ne razdruži. Do predzadnjega diha.

— da so se presvetli gospod župan velenjski in generalpolkovnik Konrad Kolšek na rudniško slovesnost ob podelitvi velike plakete JLA, pripeljala v novi občinski razkošni Citroenov limuzini. Župan so pridržali kar v taisti službeni Lanciji, s katero se tovariša Sulek in Arzenšek nista upala prikazati na rudarskem prazniku, da ju knapi zaradi razsipnosti ne bi linčali.

— da višja medicinska sestra gospa Majda Menih iz Topolšice zaradi tega ni debeljška, ker z vbadanjem kitajskih igel v svoji privatni ordinaciji drugim uspešno odstranjuje odvečne kilograme.

ZGODOVINA »STOLETNIH« VOD

Sto let borbe proti Savinji

Z vodno stihijo, ki jo je občasno povzročala Savinja, so se najbrž po svoje borili že stari Slovani. Ta, vsaj nekoč romantična Savinja, ki v sušnem obdobju ne premore več kot okrog 20 kubikov vode na sekundo, se ob velikem deževju že od nekdaj spreminja v veletok s prelivom tisoč in več kubičnih metrov vode v sekundi.

Vodna sila tedaj celo odnaša obrežna drevesa, ruši in se razliva. Šempetrske rimske izkopenine (nagrobniki iz rimske dobe), ki jih je zasul prod, same po sebi pričajo, kako je Savinja tudi predstavljal strugo sem ter tja in postopoma ustvarjala plodno ravnico.

To in ono so s svojimi tlačani bržkone postorili že fevdalni gospodje. Do pravega organiziranega posega za ukrotenje Savinje pred nekaj več kot sto leti. Po podatkih, ki jih je pred desetimi leti posredoval Rado Planteu iz podjetja Nivo, so v avstrijskem parlamentu prvi zakon za regulacijo Savinje sprejeli leta 1876, zatem leta 1885, 1891 in 1893.

V 16 letih so Savinjo regulirali od izliva Ložnice nad Celjem pa do Nazarij, skupno v dolžini nekaj nad 28 km. Kasneje so uredili še odsek skozi mesto od Pečovnika do Ložnice. Ostanki regulacije (kamni) in nasipi deloma še obstajajo. Savinja je takrat dobila strugo, ki jo ima še danes.

Regulacija izpred sto let je omogočila pretok 820 kubičnih metrov vode na sekundo. To naj bi zadoščalo za takojmenovane petdesetletne vode. Samo enkrat na 50 let naj bi bil pretok večji (in s tem povodenj).

Po povodnji leta 1954

Katastrofalna povodenj leta 1954 je sicer najbolj prizadela severni in vzhodni (industrijski) del Celja, vendar so politiki in strokovnjaki (takrat so imeli prednost politiki) ugotovili, da je za razvoj in varnost Celja nujno potrebno povečati možnost pretoka v Savinji.

Poglobljena in na novo regulirana struga (z odpravo velikega kolena Savinje pod Starim gradom) naj bi zmogla pretok 1250 kubikov vode v sekundi. To naj bi pomenilo varnost Celja pred možnimi 300 letnimi vodami. Ko je vodno gospodarstvo poleg Savinje uredilo še pritoke in še zavezilo Koprivnico nad Celjem (Smartinsko jezero), so bili Celjani prepričani, da jim visoke vode poslej ne morejo do živga.

Sedaj po izgubljeni bitki (veliki povodnji), so vsi generali sila pametni. Kar čez noč vsi vedo, kaj je bilo doslej narobe in kaj vse bi bili morali storiti, da do vodne stihije ne bi prišlo. Seveda pri tem mnenja niso vedno v soglasju.

Svojčas pa so zapisali:

Ing. S. Mihalič v študiji o ureditvi Savinje med Celjem in Nazarijem iz leta 1968: »Ponekod se morajo nasipi povišati zaradi povečanja varnosti pred poplavam. Dosedanje inundacijske (poplavne o. p.) odprtine se morajo zapreti in nasipe višinsko povečati na celotni dolžini. S tem v zvezi je potrebno rešiti vprašanje odvoda zalednih vod in vtokov obstoječih potokov.«

Ing. B. Bukvič je v vodnogospodarskem mnenju za cestni priključek na most v Kasazah leta 1973 zapisal: »Pri nadaljnjih vodnogospodarskih rešitvah bi kazalo stremeti za tem, da bi se vode, ki bi se prelivala preko nasipov in zaobalne vode odvajale čim bolj koncentrirano, tako da bi bilo poplavljenost čim manj zemljišč. To bi se dalo rešiti tako, da bi na levem bregu Savinje vzdolž reke uredili oz. zgradili posebno primerno oblikovano inundacijsko (poplavno) strugo.«

Citati iz študij omenjenih dveh strokovnjakov kažejo na težnjo, kako z visokimi nasipi, poglobljeno strugo in morebitno vzporedno »poplavno« (za vsak primer) hitro omogočiti odtok visoke vode. Mnenja so zanimiva in koristna. Če se prav spomnim, so se nekateri vodnogospodarski strokovnjaki poleg citiranih mnenj za hiter odtok zavzemali tudi za sočasno zadrževanje visokih voda z dolinskimi pregradami in nekakšnimi meandrami oziroma površinami za izpust in začasno zadržanje določenih količin vode.

POVODENJ JE ZA CELJSKO ZAVAROVALNICO HUDO BREME

Izplačali že 150 milijonov odškodnin

Zdaj, ko so računi za povodenj večinoma že izstavljeni in škode tudi poplačane, se šele vidi velikanska materialna škoda. In pri tem še mnogi trdijo, da so dobili povrnjene le del škode, strahu in psihične prizadetosti tistih dolgih ur ali celo dni pa z denarjem sploh ni mogoče poplačati. Občutek, da v nesreči niso ostali sami, solidarna pomoč blaži, nočne more posameznikov (še sanjajo o zalivanju hiš), pa le ne more odpraviti.

Celjska zavarovalnica Triglav je pohitela in poravnala že skoraj vse škodne primere. **Ivan Mirnik**, direktor, in **Jani Kobal**, vodja sektorja izvajanja zavarovanj, sta povedala, da so zavarovancem izplačali že 150 milijonov dinarjev. Od tega so zasebniki dobili 107,5, družbeni sektor pa 42,5 milijona dinarjev.

Na štiri občine celjske regije odpade okrog 70 odstotkov vse škode po novembrskih poplavih v Sloveniji.

Po posameznih občinah so doslej izplačali:

občina	zasebniki	družbeni sektor
Celje	68.882.971	35.479.040
Laško	4.321.257	2.941.591
Mozirje	20.710.593	2.939.341
Žalec	11.389.215	731.696
druge	2.266.609	403.970

Kdor hitro da...

Celjska zavarovalna skupnost se je tokrat še posebej izkazala s hitrostjo izplačevanja odškodnin. Cenilci so zavarovalcem po popisu škode že povedali, kdaj lahko pridejo po denar. V glavnem je šlo za rok v osmih dneh.

Hvalevredno je tudi to, da so v Celju na sedežu zavarovalnice organizirali tri ali štiri blagajne za izplačila škod, razen tega tudi v občinskih centrih Laško, Žalec, Mozirje in dodatno še v Lučah.

Posamični primeri, na primer porušene hiše, so resda najhujši v mozirski občini, skupna škoda pa je daleč največja v celjski občini zaradi

Zasebniki so dobili 107,5, družbeni sektor 42,5 milijona din

velikega števila primerov. Celjska občina je imela npr. samo v zasebnem sektorju skupno okrog 2500 škodnih primerov, medtem ko jih ima mozirska okrog 600. Tudi v družbenem sektorju je bilo v celjski občini kar 255, v mozirski pa le deset škodnih primerov.

Zanimiva je ugotovitev, da devet desetih odškodnovancev ni bilo zavarovanih proti poplavam. Kaže, da so vsi, celo tisti v kotu med Ložnico in Savinjo v Celju, verjeli, da po regulaciji Savinje nevarnosti za poplavo ni več. Glavnina odškodnine se zato nanaša na

Avtomobili so hudo dragi

Popravilo z vodo zalitih avtomobilov ni bilo poceni. Po evidenci zavarovalnice so za popravilo zasebnih kasko zavarovanih avtomobilov morali plačati po 31.443. dinarjev. V družbenem sektorju popravljenih vozil je povprečna cena popravila nižja – 23.500 din.

Lahko bi rekli, da so imeli avtomehaniki, avtoelektrikarji, popraviljalci gospodinjstvih aparatov in še nekateri obrtniki ne samo polne roke dela, temveč nasploh »zlate čase«, ki jih ni vsako leto. Še mi v ušesih zveni stavek nekega obrtnika, ki je račun opravičil takole: »Saj vam bo račun poravnala zavarovalnica.« Ni vedel, da gre za predmet, ki ni bil zavarovan. Obrtniki bi seveda lahko rekli: »Kaj pa tisti šušmarji, ki sploh nimajo obrti?« No, ti so v glavnem popravljali predmete, ki niso bili zavarovani.

vseh prijavljenih zalitih avtomobilov s kasko zavarovanjem je bilo v Celju. Popravilo zasebnih velja čez 9 milijonov din samo v Celju, v regiji pa 11,4 milijona.

V Celju je sočasno voda zalila tudi 221 avtomobilov v družbeni lasti (nekateri so čakali na prodajo) v vrednosti več kot 5,6 milijona dinarjev. v žalski občini je zalilo 29 družbenih avtomobilov in 21 zasebnih (zavarovanih). Mozirje ima 27 zasebnih in dva družbena, Laško pa 13 zasebnih in tudi samo dva družbena kasko zavarovana avtomobila.

In koliko denarja so v resnici dobile posamezne družine? Govorimo lahko samo

o povprečno izplačani vsoti. Skupno so za vse vrste zavarovanj posamezne prizadete družine v celjski regiji dobile po 27.839 dinarjev odškodnine. Nad povprečjem je mozirska občina z blizu 35.000 din, Celje je blizu povprečja, Laško je dobilo po 30.800, Žalec pa 22.100 dinarjev, vse v povprečjih.

V zavarovalnici dopuščajo možnost, da so posamezniki prijavili tudi kaj takega, česar jim ni uničilo, so pa tudi primeri pozabljenosti, ko vsega cenilcem niso prijavili. Naj še dodamo, da je celjska območna skupnost dobri dve tretjini odškodnine krila iz lastnih in le okrog tretjino iz sredstev pozavarovanja.

Še 260 primerov v obravnavi

Od več tisoč škodnih primerov je v obravnavi samo še 260 škodnih primerov. Od tega jih je 140 iz Celja, 63 iz mozirske in 48 iz žalske občine. Pritožb je v resnici zelo malo, saj cenilci niso bili stiskači in so kolikor mogoče realno ocenjevali škodo. Nerešeni primeri večinoma predstavljajo škodo, ki še niso mogle biti natančneje opravljene, ker sanacija še traja.

**Savinjski magazin
Žalec**

Zasebni trgovci, gostinci!

Savinjski magazin Žalec – Poslovna enota Preskrba – vas vabi, da se oglasite.

Nudi vam grosistično oskrbo z blagom po zelo ugodnih nabavnih pogojih.

Informacije tel.: (063) 712-254, int. 18 ali (063) 713-146

Se priporočamo!

KAKO SO V CELJU DELILI DENAR ZA POPLAVLJENCE

So ali niso obogateli

V Celju se širijo različne govorice o tem, koliko so dobili poplavljeni. Slišati je celo, da so nekateri naravnost obogateli. Dokler ni točnih, torej uradnih informacij, je za takšne govorice vedno dovolj možnosti.

»Da so obogateli, ne, to ni res,« je odločno dejal Marjan Ašič, ki se na celjski občini ukvarja s to rečjo. Potem je dodal, da je seveda možnost, da so posamezniki navajali tudi uničenje predmetov, ki jih niso imeli ali niso bili zaliti. Sočasno pa so tudi primeri, ko se nekateri ob obisku komisije niso spomnili vsega vrednejšega, kar so zmetali v kontejnerje ali tiste velike kupe zalitih in odvrženih predmetov.

Ker je minister Jazbinšek pritiskal, da morajo z ocenjevanjem škode pohiteti, so v Celju sestavili kar 18 komisij. Te komisije so obiskale vse prizadete zasebne hiše, oškodovanci iz blokov pa so morali svojo škodo prijaviti svoji krajevni skupnosti.

Koliko iz sredstev solidarnosti

Koliko družin je dobilo v Celju pomoč?

»Iz sredstev republiške solidarnosti (od dvodnevnega zaslužka zaposlenih in ustreznega dela pokojnin) je v Celju dobilo denarno pomoč okrog 2.200 oškodovanih družin.«

In koliko so dobili?

»Prizadetim družinam in posameznikom smo razdelili skupno 11.624.850 dinarjev.«

Koliko je to v primerjavi z ugotovljeno škodo?

»To je devet odstotkov ocenjene škode.«

Hvalevredno je, da so družinam in posameznikom denarno pomoč delili v enkratnem znesku, medtem ko delovne organizacije celotnega deleža še niso dobile.

Potem smo v pogovoru prišli na tisto najbolj občutljivo vprašanje, namreč, koliko so dobili posamezniki.

Štirje zahtevali sodne cenilce

Najprej moramo omeniti, da stanovalci nekaterih blo-

Dobitniki denarne pomoči

Denarna pomoč iz solidarnostnih sredstev republike je v Celju dobilo naslednje število upravičencev:

Krajevna skupnost	število družin
Aljažev hrib	99
Center	250
Dolgo polje	400
Gaberje	110
Medlog	160
Nova vas	13
Ostrožno	10
»Savinja«	250
»Kajuh«	400
»Šlander«	420
Pod gradom	45
Lava	12
Dečkovo naselje	10
skupaj	2179

Ps.: Pri nekaterih krajevnih skupnostih so številke zaokrožene in niso dokončne.

kov in stolpnic škode sploh niso prijavili. Ali drugače: odrekli so se v korist tistih, ki so imeli hujše posledice, čeravno je tudi njim voda v kletih poškodovala ali uničila to in ono.

Razpon solidarnostne pomoči je bil zelo velik. Ašič se spominja, da so posamezniki iz blokov dobili morda tudi samo po 90 dinarjev. Na primer samo za ozimnico ali zmanjšano vrednost kuriva.

Druga skrajnost so tisti okrog 50.000 din. No, tudi te bi lahko prešteli na prste ene roke. Če skupni znesek pomoči razdelimo s številom prejemnikov, ugotovimo, da so prejemniki solidarnosti (od plač in pokojnin) dobili povprečno po 5.285 dinarjev.

Nekaj posameznikov z višino ocenjene škode ni bilo zadovoljnih. Zato so v štirih primerih morali zaprositi za

V Celju je 2 tisoč 200 družin dobilo 11 milijonov 624 tisoč in 850 dinarjev republiške solidarnosti. Posamezniki so dobili od 90 do okrog 50 tisoč dinarjev. Povprečje prejetih pomoči je 5 tisoč 284 dinarjev.

pomoč uradne sodne cenilce. Razume se, da gre za tiste z večjimi škodami.

Na krajevne skupnosti in na občino prihajajo tudi novice, da nekateri na hitrico ali nestrokovno popravljeni gospodinjski aparati sedaj po nekaj tednih »crkavajo«. Pri nekaterih naknadno odpovedujejo elektromotorji, druge kroglični ležaji in drugo. Pogoste so težave z okni in vrati, oblogami, parketi, v notranjosti »cvetijo« ometi in še kaj. Šele na pomlad se bo videlo, kaj in koliko je prizadeto to in ono.

Občina, Rdeči križ in Karitas

Poleg denarne pomoči iz sredstev republiške solidarnosti so celjski poplavljeni dobili še druge vrste pomoči. Občinski center za socialno delo je na primer družinam, ki jim je voda zalila kuhinje in druge stanovaljske prostore, takoj po povodnji nudil denarno pomoč (2.500 din).

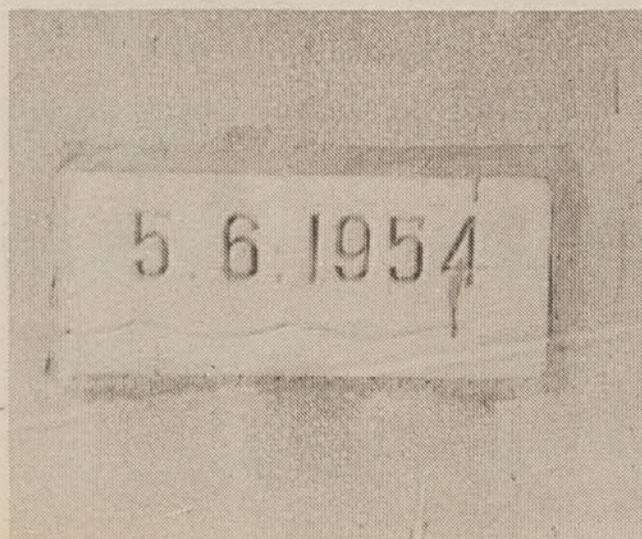
Aktiven je bil tudi Rdeči križ, ki je s posredovanjem krajevnih skupnosti najbolj prizadetim delil naročilnice za nakup nujnih živil, tudi krompirja, konzerviranih živil, tudi nekaj malega suhomesnatga mesa in celo nekaj kuriva. To je bila pomoč delovnih organizacij in posameznikov.

Poplavljenecem je razen tega pomagal tudi celjski Karitas. Z lepaki so vabili pomoči potrebne, naj se zglasijo v prostorih organizacije. Vse te podatke bo še treba zbrati in urediti.

Za obeležja na zidovih

Rado Jenko, predsednik krajevne skupnosti K. D. Kajuh, se zavzema za obeležbo zadnje povodnji na pročelijah javnih in tudi stanovanjskih stavb. Približno tako, kot so to storili v Celju po veliki povodnji junija 1954. Ena takih kamnitih ploščic z oznako višine vode in datumom poplave je vgrajena na južni strani vhoda v zdravstveni dom. Takrat je bil v tej novi hiši sedež celjske občinske skupščine, v njo pa je bilo mogoče priti le s čolni.

Označba povodnji leta 1954

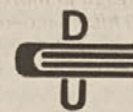
Pogreb nuklearke Krško

Leta 1995 naj bi v Krškem zaprli nuklearno elektrarno. Vprašanje, ki vznemirja slovensko in hrvaško javnost je, kaj storiti z njo po zaprtju? Veliko pozornost je pritegnila tribuna, ki je bila na ljubljanskem inštitutu Jožef Stefan, kjer so se prvič pogovarjali o načrtih za dekomisijo (razstavljanje in dekontaminacijo) nuklearke.

Dekomisijo so do sedaj izvedli v več kot 70 objektih po svetu, v nekaterih primerih zelo temeljito, na primer od ameriške nuklearke »Shipping port« so ostali samo temelji. Kaže, da čaka podobna usoda tudi nuklearko v Krškem, pred tem pa bo potrebno izpolniti nekaj osnovnih pogojev. Mednje sodi sprejetje določenih zakonov, izgradnja končnega odlagališča nizko in srednje radioaktivnih odpadkov, tudi odločitev o tem, kje naprej shranjevati uporabljeno gorivo, ki po predelavi pušča veliko radioaktivnih odpadkov. Navsezadnje pa bo treba preskrbeti denar za izvedbo dekomisije, vsota ne bo majhna. Računajo, da bo cena dekomisije dosegla od 100 do 150 milijonov dolarjev – ta denar naj bi preskrbeli lastniki nuklearke, elektrogospodarstva Slovenije in Hrvaške. Seveda tega denarja zaenkrat še ni. Jasno pa je, da ga bodo konec koncev dali sami potrošniki, v Sloveniji in Hrvaški – skozi višjo ceno elektrike. Velik problem bo tudi sama lokacija odlagališča radioaktivnih odpadkov, kajti nevarnosti v svoji bližini ne želi nihče. Nuklearna elektrarna bo v tem letu dokončala preliminarni načrt dekomisije, morali bodo izbrati eno izmed že uporabljenih svetovnih tehnologij. Najbolj pogoste so tri: »decon«, ki predvideva takojšen umik kontaminiranega materiala, »saftor« tehnologija zahteva izolacijo nuklearke za 60 let, da bi omogočila delen radioaktivni razpad, tehnologija »entomb« pa predvideva zalitje nuklearke z betonom, dokler vsi radionukleidi ne razpadejo. V Krškem bodo najbrž uporabili kombinacijo tehnologije »decon« in »saftor«. Prva je sicer najhitrejša, vendar so delavci izpostavljeni največji radiaciji.

Bolgarski Černobil

Obstaja bojazen, da preti še ena katastrofa, podobna černobilski, ki pa je le petdeset kilometrov oddaljena od jugoslovanske meje. Skrivnost bolgarske nuklearne elektrarne »Kuzludoj« je dobro varovana. Nekateri trdijo, da se je v zadnjem času zgodilo več okvar na posameznih reaktorjih. Mednarodne agencije za atomsko energijo so si v začetku decembra lanskega leta ogledale nuklearko in ugotovile, da ni varna ter opozorile na slabe varnostne pogoje. Zaskrbljenost okoliških prebivalcev je bila vedno večja. Bolgarski strokovnjaki so poklicali na pomoč specialiste iz Leningrada, ker je nuklearko prodal sovjetski »Atomenenergoexport«. Uradni viri so sporočali pomirjevalne vesti, iz Bolgarije in Grčije pa so prihajala glasna opozorila, ki so govorila, da je bila okvara precej resna. Da ni vse lepo in prav, priča podatek, da se je peti blok v zadnjih dveh letih obratovanja pokvaril kar dvajsetkrat.

Delavska Univerza
Rogaška Slatina
Zdraviliški trg 15

– IZOBRAŽEVANJE
ODRASLIH
– AVTO ŠOLA
– KNJIŽNICA
/ KULTURNE
PRIREDITVE

PRIREJA

– tečaj CPP v osnovni šoli Boris Kidrič s pričetkom v PETEK 25. 1. 1991 ob 16. uri
– tečaj nemškega jezika I. stopnje v ŠMARJU PRI JELŠAH. Datum pričetka bo objavljen v naslednji številki NOVE DOBE.

ZA MESEC FEBRUAR PA NAČRTUJEMO:

– tečaj ANGLEŠKEGA JEZIKA
– tečaj STROJEPIŠJA
– tečaj CPP V ŠMARJU PRI JELŠAH in KOZJEM

POSEBNE UGODNOSTI V NAŠI AVTO ŠOLI:

– popust pri tečaju CPP
– možnost KREDITNEGA ODPLAČEVANJA ur praktične vožnje
– pričetek vožnje takoj po končanem tečaju CPP
– praktični del vožnje boste opravljali v avtomobilih znamke GOLF

Vse informacije pa dobite po telefonu:
(063) 814-705
(063) 814-710

Vabljeni!

CELJSKA PROMETNA
ZMEDAVsako leto
ena študija

V Celju, kot so povedali novinarjem, so se spet lotili urejanja prometa v starem mestnem jedru. Predvsem bodo spet naročili novo študijo. Kar zadeva ukrepe, pa je spet obveljalo načelo, da skušajo odpraviti posledice, ne pa vzrokov.

Kot je povedal **Iztok Uranjek**, svetovalec za promet občine Celje, so mesec dni s posebnimi listki, ki so jih zatikali za vetrobranska stekla avtomobilov, trkali na vest voznikov. Nekako takole: »Celjani si želimo varne ceste, urejeno mesto brez nevarnih ovir, prometno in srčno kulturo voznikov. Spoštovani voznik, zato parkiraj zunaj mesta, da bom jaz, pešec, prišel domov, ne v bolnišnico.«

Zdaj je opozoril konec, za promet so zaprli Gubčevo, Pletersnikovo ulico in Okope, spet dela pajek (odpeljal je letos že 19 vozil, 26 voznikov pa se je izognilo prevozu s plačilom na kraju prekrška), stražniki mestne straže in miličniki spet pišejo mandatne kazni. No, letos bodo uredili, kot se spodobi, nekaj parkirišč, dolgoročno pa bo dostop v mestno središče še bolj omejen.

Srečko Krobe, komandir postaje milice v Celju, se je strinjal, da ni vse v represiji. Zavzel se je za večjo voziško kulturo, zlasti za še več prometne vzgoje v srednjih šolah. Ob odgovorih na vprašanje je povedal, da milice ni nihče vprašal za postavitev rampe pred celjsko tržnico, po njegovem mnenju pa je na nepravem mestu. Splošno mnenje je, da so razmere pri dovozu na tržnico zdaj še slabše. Posebej so težave, ker ima Mladinska knjiga na zaprtem območju osrednje skladišče na Štajerskem, veliko prevozov imajo Zaporci, zlasti delavnice in pralnice.

Po mnenju Iztoka Uranjeka so na voljo parkirišča na Glaziji, pri Razvojnem centru, za občino in pri Elektru. (Na ta mesta so z listki tudi usmerjali voznike.) Pokazalo se je, da je kolikor toliko urejena le Glazija; za občino niso odstranili niti blata po novembrski poplavi; pri Elektru parkirišče ob vsakem dežju plava, tudi pri Razvojnem centru parkirišče ni urejeno v skladu z nobenimi normativi. Upati je, da bo celjska inšpekcija v kratkem napravila oceno, v kakšnem stanju so sicer parkirišča, oziroma če so urejena v skladu z dovoljenji.

Poseben problem je dostava. Tovornjaki in druga vozila vozijo, kadar pač pridejo. Kadar se pojavi smetarski tovornjak v Zidanškovi, je ulica lep čas blokirana. Trgovcem še na misel ne pride, da bi kupcem prodano blago pripeljali do parkiranega vozila. Vozila ZŠAM so še vedno v središču mesta, njihov pajek pa ponavadi parkira tako, da bi ga morali odpeljati. Pajki se sicer lotevajo le osebnih vozil, težjih ne.

Gasilci stalno opozarjajo, da bodo velike težave, če bo v starem delu Celja gorelo. Majhno je upanje, da bodo z vozili prišli tja, kamor jih bodo klicali. V starem delu mesta so se sicer razmnožile trgovine in drugi zasebni lokali, več je obnovljenih stanovanj. Težave so na ta način le večje, saj vsakdo hoče z avtom do hiše.

Cankarjeva in Vodnikova ulica sta še vedno dvo-smerni. Pravijo, da bo tako še nekaj časa, dokler ne bodo uredili Zidanškove ulice. Kako je prišlo do novega prometnega reda na Šlandrovem trgu, ni nihče znal pojasniti, očitno pa gre za uresničevanje veljavnega zazidalnega načrta. Tako bodo vozila iz Vodnikove proti Ljubljani še vedno vozila mimo Ojstrice, tisti, ki bodo hoteli iz Gregorčičeve v gledališče pa se bodo morali pač nekako znajti.

Kakorkoli že, oblast v Celju želi biti bolj stroga, pri tem pa je premalo naredila, da bi pripravila pogoje za izrivanje prometa iz starega mestnega jedra. Bo treba ob letu naročiti novo študijo?

KDO JO JE ZABODEL

Umor stare gospe

V petek, 18. januarja, je bila najdena mrtva v stanovanjski hiši v Sodni vasi 63 Dragica Drame, rojena leta 1925. Zaradi sumljivih okoliščin je preiskovalni sodnik Temeljnega sodišča v Celju, ki je vodil ogled, za pokojno odredil sodno obdukcijo. Ta

je pokazala, da je Drametova umrla nasilne smrti. Delavci UNZ še zbirajo obvestila.

H gornji vesti pa smo neuradno izvedeli, da naj bi bila umorjena večkrat zabodena, morilski nož pa je, kot govorijo, bil vanjo še zaboden.

PODJETNI KAZNJENEC

Lov po Celju

V petek dopoldan je bil v Celju prijet B. F., star 20 let, iz Ljubljane, ki trenutno prestaja kazen v KPD Dob, v Celju pa je bil na enodnevnem izhodu. B. F. se je dopoldan v Celju izdatno založil s cigaretami in proteinsko hrano za bodybuilderje ter drugimi drobnjarijami. Nakupljenega ni plačal, temveč je hladnokrvno izjavil, da mora po naročilnico. Trgovci so ga sami iskali po mestu, medtem pa je B. F. že zavlil v Evropo in izročil vrečko z nakradenim v čuvanje natakariči. Ko je opazil, da ga zasledujejo, je iz hotela Evropa zbežal po Čuprijski ulici, v lov za njim pa so se vključili tudi celjski taksisti na klic ene izmed trgovk »Držite tatu!« Še večjo zmedo je B. F. vnesel med naključne mimoidoče, ker je tudi sam vpil »Držite tatu!«. Nato se je skril v eno izmed klet v ulici XIV. novembra, hitro oblekel delovni plašč in si nadel hišnikovo kapo ter se ob prihodu preganjalcev pretvarjal, da pravkar nekaj popravlja. Na njegovo nesrečo so ga prepoznali. Tako se je žalostno končal en dan svobode starega znanca miličnikov.

GOSTIŠČE ŠTORMAN

ZVONE – MILICA ŠTORMAN

63311 Šempeter v Savinjski dolini
Tel.: (063) 701-585
odprto od 7. do 24. ure
63305 Vransko, Ločica 42
Tel.: (063) 724-004
odprto od 10. do 23. ure

Oba lokala sta zaprta ob ponedeljkih in vsako prvo nedeljo v mesecu.
Se priporočamo!

PRAVICA NI ZASPALA

Knapom bodo sodili

Dobri dve leti sta že minili, odkar se je v Celju pričel preiskovalni postopek proti skupini delavcev iz Rudnika lignita Velenje. Preiskava še zdaj ni zaključena.

Neuradno smo izvedeli, da je v preiskovalnem postopku devet oseb, večina je ali pa je bila zaposlena v SOZD REK, Rudnik lignita Velenje. Nekateri izmed njih so sodelovali tudi pri gradnji takrat zelo razpite smučarske skakalnice v neposredni bližini kulturnozgodovinskega objekta, pa tudi o velikodušnosti velenjskega rudnika, ki je v večini financiral gradnjo skakalnice.

Do ovadbe in preiskave, kot smo neuradno izvedeli, je potem prišlo po naključju. Delavci organov za notranje zadeve iz Celja so raziskovali dva vloma v skladišče za celjskim mestnim gradom, med katerima je bilo odnešenih tudi več motornih žag. Med zbiranjem podatkov so prejeli obvestilo, da nekdo iz občine Velenje na veliko prodaja motorne žage. Ko so šli informacijo preveriti, se je izkazala kot resnična, vendar žage niso bile ukradene v Celju, temveč v velenjskem rudniku. Tako se je pričel klobčič odmotavati, potem pa so se

niti pričele razpletati v vse več smeri in k vse več ljudem. Tako se je spis na celjskem sodišču vse bolj debelil in postal eden najbolj zapletenih v vsej zgodovini območnega sodstva. Čeprav se v javnosti že pojavljajo mnenja, da so na tožilstvu zadevo vtaknili v predal, temu ni tako. Kot smo neuradno izvedeli, tožilstvo že leto dni čaka na izvedensko mnenje iz Zagreba, od katerega bo odvisno, česa vsega bodo obtožili skupino iz Velenja. Najverjetneje jih bodo obtožili zlorabe službenega položaja, grabeža in pomeverb. Nekaterih obtožb, kot recimo prekupčevanja z zlatom in devizami, ne bo, saj spremenjeni predpisi tega več ne sankcionirajo.

Zanimivo pa bo ob objavi obtožnice (ki jo bodo glede na obsežnost spisa gotovo sestavljali kar nekaj mesecev) videti, ali so z velikodušnim razdajanjem denarja za skakalnice česa obtožili tudi vodilni v takratnem SOZDu REK in Rudniku lignita Velenje.

POLICIJA V AKCIJI

Rigelnikovi na rešetu

Iz zaupnih virov smo izvedeli, da so že dalj časa v Gorenju preiskovalci organov za notranje zadeve, natančneje oddelka, ki je zadolžen za odkrivanje gospodarskega kriminala. Javna skrivnost je, da je Gorenje v preteklosti večkrat popravljalo svoje izvozne bilance s fiktivnim izvozom in tako pokasiralo tudi izvozne stimulacije. Iz tega pa verjetno preiskovalci ne bodo delali slonov, saj »prilagajanje« finančnih bilanc ni več tako strogo sankcionirano. Kot nam je neuradno sporočeno, so preiskovalci naleteli na nekaj nepravilnosti, za katere pa v nobenem primeru ne bo odgovarjal odhajajoči predsednik Gorenja Herman Rigelnik. Če bodo ovadbe sestavljene, bodo pred sodišče klicani njegovi podrejeni, ki so tudi podpisovali sporne dokumente. Rigelnikova odgovornost torej nikakor ne more biti kazenska, kvečjemu moralna.

DELO PLUS NA ZATOŽNI KLOPI

»Hrast« toži študentko

Vlado Vrbič, znan kot nekdanji kolumnist velenjskega časnika pod psevdonimom Hrast in zdaj ravnatelj osrednje občinske kulturne ustanove, ter Vane Gošnik, prav tako nekdanji dopisnik Našega časa in zdaj zeleni podpredsednik slovenske skupščine, tožita sodelavko ljubljanskega Dela Plus zaradi trditve v članku Stiri peresna detelja na pohodu. Avtorice, študentke Melite Berzelak iz Šmartnega ob Paki, se je sodno lotil tudi velenjski pesnik in Gošnikov nekdanji koav-

tor, zdaj pa občinski uslužbenec Peter Rezman.

Vrbič v zasebni tožbi Berzelakovi očita kaznivo dejanje žaljive obdolžitve, ker ga Berzelakova povezuje v štiriposredno deteljico skupaj z Gošnikom, Rezmanom ter novim vodjo velenjske knjižnice Ljubišo Savovičem. Vrbič v zasebni tožbi zanika trditve Berzelakove, da je (na kratko povzeto) načrtno in z določenim namenom usmerjal svoje imenovanje za direktorja Kulturnega centra Ivan Napatnik ter nato v cen-

ter spravil tudi Ljubišo Savoviča. V tožbnem predlogu Vrbič tudi meni, da je zaradi članka v Delu Plus zelo trpel njegov ugled v javnosti in v kolektivu, trditve iz članka pa da so vplivale tudi na njegovo družinsko življenje. Njegova žena je namreč sodnica za prekrške in »ji tudi ne more biti vseeno, kaj se piše in govori o njenem možu«. Za priče v postopku Vrbič predlaga bivšega direktorja KCIN Marjana Marinka, Petra Krapeša z SDK Velenje ter že omenjene Vaneta Goš-

nika, Ljubišo Savoviča in Petra Rezmara. Torej kar dva izmed tistih, ki Berzelakovo tožijo še posebej.

Najbolj žalostno pri vsej zadevi je, da Delo Plus, kolikor nam je uspelo izvedeti, Berzelakovi ne nudi pravne pomoči. Ob tem, ko sta Plu-sova Guzelj in Kališnik v svojem časopisu zagnala vik in krik ob njuni ovadbi s strani ministra Janše zaradi pisanja o slovenskem orožju, se Delu Plus očitno fučka za mlade, neizkušene sodelavce.

PREKMURJE

Z enim semaforjem v Evropo

Trenutno je največja znamenitost skrajnega severovzhodnega dela Slovenije, ki obsega lendavsko, ljutomersko, radgonsko in Murskosoboško občino, edini delujoči semafor v središču Murske Sobotice.

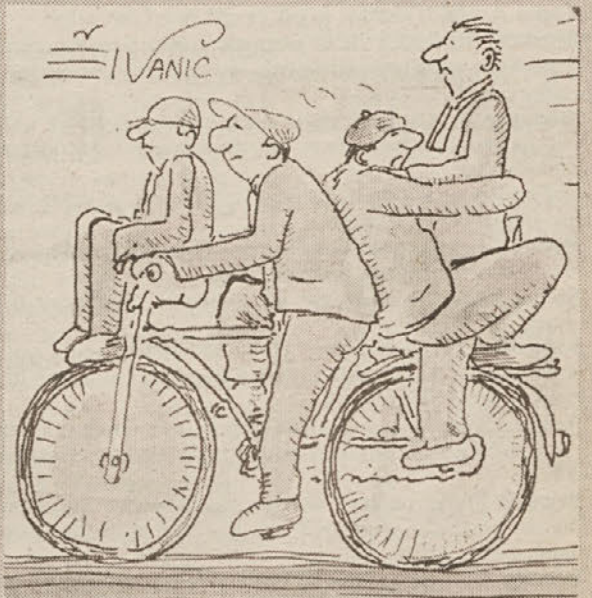
Semafor ni toliko turistična znamenitost, kolikor je znamenit kot učni pripomoček za vse štiri navedene občine. »Tršice« in gospe učiteljice iz oddaljenih in bližnjih šol cele pokrajine vodijo svoje ukaželjne učence v Mursko Sobotico na osrednje križišče, kjer si ogledujejo utripajoče lučke v živo in se v naravnem okolju seznanijo s koristnostjo elektronskega pripomočka za usmerjanje prometa. Znamenit je tudi zato, ker je bil postavljen pred več kot desetimi leti, kljub temu, da je celih 12 km oddaljen od Evrope. V Radgoni, ki se Evrope dotika, ga še danes ne premorejo, da o Lendavi in Ljutomeru sploh ne govorimo. Na križišču v Radencih so pred leti napravili poizkus semaforizacije križišča, pa je ta poizkus povzročal le zastoj in nered v prometu in so stvar opustili. Tudi v Murski Soboti so postavili še v enem križišču kompletno semaforizacijo pred petimi leti, toda v vseh teh letih na omenjenem semaforju niti enkrat ni utripnila niti ena lučka, čeprav bi bilo to nujno potrebno.

Marsikdo bi dejal, da moramo najprej zgrabit ceste, pa potem modernizirati križišča, kajti ceste v tej pokrajini so bolj podobne njivam, ki bi jih bilo treba od časa do časa pobranati in s tem zravovati, da bi tako napravili vožnjo manj »pretresljivo«.

Toda problem osamljenega semaforja v štirih pomurskih občinah je bolj pereč, kot bi si nepoznavalec mislil, kajti vse družbene in novonastale privatne avtošole vseh štirih občin vozijo svoje učence nepretrgoma skozi ta edini tovrstni učni pripomoček na skrajnem severnem delu naše države – bivše in sedanje. Da bi ukaželjnost bodočih voznikov bila še bolj poudarjena, se vsa vozila vseh šol nabijejo v center mesta takrat, ko je največji promet – ob konicah. Verjetno se želijo v tem času pokazati vse avtošole zaradi reklame čimvečjemu številu ljudi na cesti.

Udeleženci v prometu pa potihem in naglas kolnejo, kajti večina učencev še ne obvlada niti najosnovnejših gibov za upravljanje vozila, pa jim zato vozila v križiščih kar zapovrstjo »erkavajo« in delajo še večjo reklamo učiteljem in ravnateljem teh avtošol, kar potrjuje živčno hupanje ostalih voznikov, ki v stometrskih kolonah čakajo, da se bodo učenčki naučili speljati vozila v največjih prometih konicah.

Kdaj bo hupanje zbudilo pristojne, da bi vzpostavili normalnejše razmere, ni znano. Vemo le to, da v opisanih okoliščinah trpijo živci, troši se gorivo, zgublja čas in onesnažuje okolje. Osamljeni semafor pa bo verjetno še nekaj časa služil kot smerokaz, da se bližamo Evropi. Le hitrost ni znana.

Poizvedba

Anton Mestinsk, rojen leta 1974, s stalnim bivališčem v Sodni vasi 18 pri Pristavi v Mestinju v občini Šmarje pri Jelšah, sicer pa dijak srednje gradbene šole v Celju, je 15. januarja letos odšel neznan kam. Visok je okoli 170 cm, vitke postave. Kratko prstriženih las, nazadnje pa je bil oblečen v usnjeno jakno rjave barve, moder pulover, kavbojke in športne copate. Kdorkoli bi kaj vedel o njem, naj to sporoči najbližji potaji milice ali Upravi za notranje zadeve v Celju.

Ček za roparja

Na parkirnem prostoru v Šaleku v Velenju je v soboto okoli enih ponoči osumljeni G. G. iz Velenja dohitel oškodovanega E. S. iz Velenja. Maloprej sta bila oba v znanem velenjskem lokalu »S«. G. G. je oškodovanca spotaknil, ter ga pričel brcati in pretepati, tako da mu je E. S. izročil 500 dinarjev. Nasilnež je zahteval še več in ko je potolčeni hotel napisati napadalca ček, ga je spet pričel pretepati. Zato mu je izročil še 100 dinarjev. V tistem trenutku je na prizorišče prihitela patrulja velenjskih milič-

kov. Osumljeni se je podal v beg, vendar so ga po 300 metrih prijeli.

ROP V RADEČAH

Terorizirali zakonca

V sredo zvečer, 16. januarja, med 20. in 21. uro so neznanzi izvedli rop starejših zakoncev Trbovc v kraju Log pri Radečah. Z različnimi oblikami prisiljevanja so hoteli priti do denarja, potem pa so ukradli denarnico z okoli 3 tisoč dinarji gotovine. Delavci ONZ za storilci poizvedujejo.

KAKO PRITI NAJHITREJE
IN NAJCENEJE
DO SVOJEGA DOMA?

Včlanite se v stanovanjsko zadrugo

ATRIJ
v Celju

SZ ATRIJ vam nudi:

- nabavo gradbenega in ostalega reprodukcijskega materiala za gradnjo vašega doma brez plačila prometnega davka
- možnost obročnega odplačevanja nabavljenega materiala
- izposojevanje opaznih elementov in podpornikov po polovični ceni
- brezplačno strokovno svetovanje s področja gradbenih in instalacijskih del
- pomoč pri iskanju izvajalcev
- kreditiranje iz sredstev zadruge pod izredno ugodnimi pogoji
- možnost vplačil pri naši blagajni – brez provizije

**POSEBNA UGODNOST
ZA POPLAVLJENE:**

Včlanitev brez plačila pristopnega deleža – do 31. 1. 1991

Potrebno dovoljenje upravnega organa za sanacijo objektov po poplavi za Vas pridobi zadruga

Najdete nas v Celju, Vodnikova 11/II
Tel. (063) 25-612
Fax (063) 29-318

Vaša prodajalna

RED BOOGIE®

Zidaniškova 1/a Celje vam nudi oblačila po zadnjem modnem trendu.
Prinašalec tega oglasa ima pri nas 10% popusta.

KLINKER

Stopite na trdna tla!

Na Ljubečni odslej tudi
kompletna ponudba
gradbenega materiala:
- ugodne cene za
PARKET in NOSILCE
- še vedno do 20%
popusta za klinker
keramične ploščice

Stopite na trdna tla!

Tel. (063) 33-421

Ljubečna Celje

PO SVETU

Moskva: Gorbačov trdi, da je zadnji zvedel za tragedijo v Litvi. General Jazov je ukazal umik tankov iz Vilnusa, po telefonu pa sta se pogovarjala Landsbergis in Gorbačov.

Nairobi: V Orkneyu v zahodnem Transvaalu so se na mestnem nogometnem stadionu zaradi spornega zadetka spopadli navijači in poteptali so najmanj 40 ljudi.

Johannesburg: V črnemselu Sebokeng so neznani napadalci hladnokrvno pobili 40 in ranili več deset ljudi, ki so žalovali za ubitim aktivistom Afriškega nacionalnega kongresa.

Moskva: Valentin Pavlov je postal novi premier ZSSR.

Lizbona: Dosedanji portugalski predsednik Mario Soares bo predsednik še pet let.

Janjina: Nov val albanskih beguncev v Grčiji. V treh dneh jih je pribežalo več kot tisoč 800.

Moskva: V Latviji so ustanovili komite družbene rešitve, specialci pa so zasedli policijsko šolo v Rigi. Po nemirih v Vilnusu je 14 mrtvih in 57 pogrešanih.

Moskva: Aleksander Besmertnih, 57-letni magister prava, veleposlanik SZ v Washingtonu, je novi sovjetski zunanji minister.

Tunis: Abu Ijad in Abu el Hola, najbližja Arafatova sodelavca ter čuvaja Mohameda al-Omarja, sta bila ubita. Morila so že prijeli.

Jeruzalem: Izraelska državna obramba uri civiliste za obrambo pred kemičnim napadom, s katerim grozi Sadam Husein.

Trst: V Trstu je dinar zdrsnil na 50 lir, kjer ga sploh še odkupujejo.

Peking: Kitajska in Romunija krpata prijateljstvo. V tradiciji se sicer pojavljajo nove oblike, obisk Iliesca pa naj bi prinesel sodelovanje.

Ženeva: Pariz je uradno odobril, da so francoske sile v Zalivu formalno podrejene ameriški poveljstvu.

Dunaj: Ali so v Jugoslavijo res prišli iraški teroristi? To možnost naj bi avstrijskim novinarjem omenil Kmecl, skušali pa naj bi destabilizirati Bosno in Hercegovino.

New York: Bob Dole je v ameriškem senatu predlagal zakon, po katerem naj bi bile deležne pomoči posamezne jugoslovanske republike.

Ankara: Na turških borzih in bankah je povzročila vojna psihoza pravi monetarni šok. Domačini in tujci so samo v dveh dneh dvignili za 600 milijonov dolarjev deviz.

Bagdad: Ameriške in druge zavezniške letalske sile so v več valovih silovito bombardirale Bagdad. Mednarodne sile naj bi v Zalivu poskrbele za popolno taktično presenečenje in uresničile 80 odstotkov svojih ciljev.

New York: Denarni in naftni trgi so vojno pričakali mirno. Cena nafte je pričela padati in se je ustavila pri 21,5 dolarja za sod.

Bonn: Nemški bundestag je za kanclerja ponovno izvolil Helmuta Kohla.

Aman: Savdska pravstvena policija je morala popustiti in šofirati bodo poslej smele tudi ženske, ki jim je vera doslej to prepovedovala.

Oslo: Prejšnji teden je umrl Olaf V. norveški kralj. Star 87 let je bil najstarejši kralj na svetu. Nasledil ga bo 53-letni sin Harald.

Reykjavik: Vulkan Mont Hakala na Islandiji je spet aktiven. Lava zaenkrat še ni napravila škode.

Bagdad: Vojna v zalivu je z iraškim napadom na Izrael dobila nove razsežnosti. Po napadu raket na Tel Aviv in Haifo je bilo 12 ljudi ranjenih. Hkrati je Irak napadel tudi Savdsko Arabijo, vendar je bil napad pravi čas odbiti.

Moskva: Sovjetska zveza ocenjuje iraški napad na Izrael kot poskus razširitve zalivskega spopada na ves Bližnji in Srednji vzhod.

Washington: Albanska vlada je zaprosila za sprejem v Svetovno banko, zaprosila pa je tudi za sprejem v Mednarodni denarni sklad.

Sofija: Bolgari bodo razpravljali o možnosti za ustanovitev grško-bolgarske federacije.

Bonn: V nemški pokrajini Severno Porenje-Vestfalija se je pojavila doslej neznana bolezen svinj.

Sofija: Začeli so odstranjevati spomenik Vladimiru Iljiču Leninu.

Bagdad: APF poroča, da so žena Sadama Huseina z otrokom in sedem članov vlade zapustili Bagdad. Letalo naj bi jih odpeljalo proti Mavretaniji.

Ankara: Posredno je v vojno stopila tudi Turčija. Z letalskega oporišča v Idžirliku so namreč poletela ameriška letala nad Irak.

Bruselj: Precej različna stališča dvanajsterice do zalivske vojne so obnovila vprašanje, ali je sploh mogoča skupna zunanja politika ES.

Bruselj: Belgijska vlada se brani očitkov, da igra dvojno vlogo, saj se noče vojaško angažirati. Miroljubni Nizozemci pa so postali zelo bojevit.

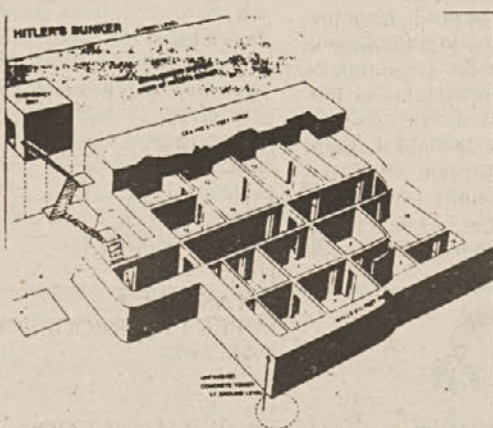
Moskva: Na zasedanju predsedstva vrhovnega sovjeta je bilo slišati posredne kritike na račun ameriških akcij.

SADAM V BUNKERJU

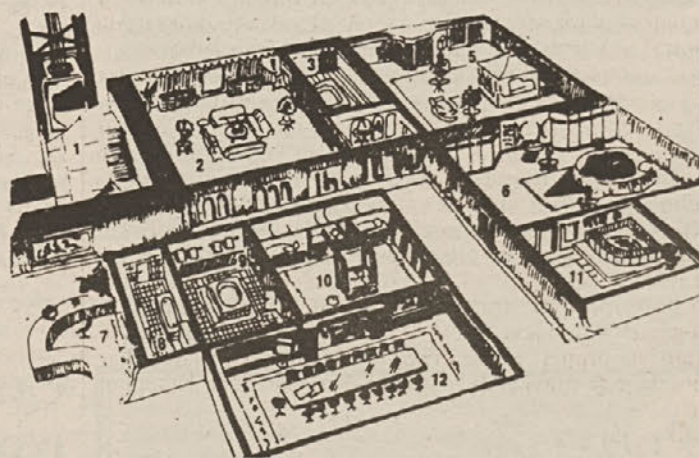
Diktator sedanjosti

Ves svet je vznemirila nova vojna, ki bi lahko po najbolj pesimističnih napovedih prerastla v svetovne razsežnosti. Ultimat je iraškemu voditelju Sadamu Huseinu že potekel in marsikaj se lahko zgodi. Mnogi primerjajo iraškega diktatorja s Hitlerjem. Oba je »odlikovala« osebna vzvišenost, izrazita demagoška spretnost in javno delovanje kot kombinacija

političnega in oboroženega nasilja. Zanimiva je primerjava Sadamovega in Hitlerjevega podzemnega bunkerja, oba je načrtovala in zgradila nemška firma. Razlika med bunkerjema je predvsem v notranjem udobju, ki si ga Hitler še ni mogel privoščiti

»Führerbunker« 1945...

...in Sadamov bunker 1991

Komora za mučenje

Londonski Observer je odkril, da je britansko podjetje »Electronic Intelligence« prodalo dubajski policiji elektronsko komoro za mučenje, ki se je ne bi sramoval niti Sadam Husein. Komora je instalirana v sedežu specialne policije Dubaja, države, ki pripada Združenim Arabskim Emiratom. Bivanje v komori naj bi kaznjence prestrašilo, dezorientiralo, pustilo pa ne bi nobenih fizičnih sledov nasilja. Napravo za mučenje tudi veselo imenujejo »hišna zabava«. Mednarodna organizacija za zaščito človeških pravic Amnesty International je komentirala, da je uporaba komore je za dezorientacijo izjemno skrb zbujajoča. Uslužbenci podjetja »Electronic Intelligence« o zelo nenavadnem proizvodu uporno molčijo.

Za zabavo potnikov

Mednarodne letalske družbe ponujajo različne novosti, programe, da potnikom na modrem nebu ne bi bilo dolgčas. Ena najnovejših domislic so zasloni, ki so vgrajeni v naslonjala sedežev, tako da potniki boljše vidijo, hkrati pa jim je na voljo večja izbira filmskih programov. Nekatere letalske družbe razmišljajo, da bi popestrile udobje in ugodje potnikov z lastnimi letalskimi videotekami, pa tudi z računalniškimi igrkami, ki bi potnike sprostile in zabavale. Dolgo pričakovana novost, ki jo bodo prve letalske družbe potnikom že ponudile, so telefonski in celo telefaks aparati, katerih domet se bo po zaslugi svetovnega komunikacijskega omrežja razširil na ves svet.

Knjige so umrljive

Knjige živijo v povprečju od 50 do 80 let, približno toliko kot človek. Glavni povzročitelj propada knjige je kalijev-aluminijev sulfat, ki ga uporabljajo pri lepljenju in z leti sprošča žveplovo kislino. Razpadanje pa ni zajelo vseh knjig. Starejše knjige, izdelane pred letom 1840, na primer, Trubarjeve in Valvasorjeve, niso prizadete. Papir so takrat izdelovali ročno iz lanenih in bombažnih cunj, sledila pa je industrijska proizvodnja iz lesenih vlaken in smolnatega kleja. Knjižničarji ocenjujejo, da je v svetu že najmanj 12 odstotkov knjig neuporabnih za branje. V frankfurtski knjižnici, ki ima približno štiri milijone zvezkov, je 80 odstotkov knjig ogroženih zaradi jedkih kislin. Največja zaskrbljenost je v univerzitetnih in državnih knjižnicah, ker ta problem ogroža celovito kulturno dediščino sveta. Po svetu mrzlično iščejo načine, kako preprečiti razpadanje knjig. Izhod bi bila tudi uporaba brezlesnega papirja, kar pa bi zahtevalo mednarodni dogovor in sprejem novih norm.

Tržišče umetnin

Nekatere umetnine so v zadnjih letih dosegale na dražbah vrtočlave cene, ki pa so v zadnjem času postale mnogo bolj zmerni. Prej so bila povprečna umetniška dela zaradi evforičnega zbiralskega zanosa največkrat precenjena. Dražbe niso več tako uspešne, v New Yorku je na eni ob zadnjih ostalo od 76 slik 13 neprodanih.

Našli Utrillovo sliko

Sliko Mauricea Utrilla, ki so jo pred petimi leti ukradli v Montrealu, so odkrili v Parizu v nekem antikvariatu. Gre za eno najboljših Utrillovih del, njena vrednost je okrog dva milijona frankov.

Elegantna Carolina

Paris Match je tudi letos objavil seznam najbolj elegantno oblečenih žensk. Prvi dve mesti sta zasedli princesi. Za najbolj elegantno damo sedanjosti so razglasili princeso Carolino iz Monaka, na drugem mestu pa je britanska princesa Diana. Na vrhu tradicionalnega seznama najbolj elegantnih žensk na svetu je pevka Madonna, ki je s prvega mesta izrinila Elisabeth Taylor.

Kdo je Alf

Simpatičnega Alfa s planeta Melmac najbrž poznate. Manj znano je, da se v lutki nahaja eden izmed najmanjših ljudi na svetu Mihajl Mesaroš, Madžar jugoslovanskega porekla. Visok je 81 centimetrov, odrasel je v cirkusu in na odru. »Alf je zame nekaj najlepšega na svetu,« pravi Mesaroš.

TRGOVINA

Jolanda

vam nudi:

smejoče blazine po 250,00 din,
pojoče srčke po 124,00 din,
velike ure za najmlajše po 265 din,
atari igrice (programiranih je 160 igric) po 1.750,00
plišaste igračke na baterije, ki se smejejo, skačejo, hodijo...

Obiščite nas v Ozki ulici 3 in se sami prepričajte o ugodni ponudbi in nizkih cenah.

Prodaja na 2 čeka

TEATER

Teater zaradi teatra

Drama SNG Maribor, 26. december '90, W. Shakespeare, Hamlet, režija Tomaž Pandur,

Tomaž Pandur je mariborsko Dramo po dolgem mrtvilu oživel z zdaj že kar slavnim Gounodovim Faustom. In tako smo radovedni in z velikimi pričakovanji zrl v prihodnost – kaj bo s Hamletom? Hamlet, ki ga vsaj enkrat v karieri želi postaviti vsak režiser, Hamlet, ki smo ga videli tolikokrat, da je postal že kar naš posvojeni junak – kot Don Kihot.

Toda če smo pričakovali Hamleta, starega znanca, smo se uštel. V Pandurjevi predstavi znane vsebine enostavno ni ali: ne moremo je razbrati, ker je (namerno ali nenamerno) zabrisana oz. zbrisana. Mislim, da nisem konzervativna, če od gledališke predstave pričakujem vsebinsko jasnost, posebno, če je to Hamlet, v katerem sama zgodba kar bode v oči. V »Pandurjevem gledališču« strahu, strasti, smrti... – kot ga imenuje sam – ne najdemo več sami sebe. Njegov svet je zmešnjava »izkrivljenih zrcal«, njegovi junaki doživljajo prav radikalne transformacije. Ofelija se spremeni iz neboljlene Polonijeve hčere v izizvalni objekt naslade; in Horacij, na primer, je vse drugo kot Hamletov prijatelj, kar vemo, da je že pravi greh... kot bi »skregali« Don Kihota in Sancha Panso. Sicer pa je Tomaž ignoriral tudi politično misel Hamleta. Res pa je »Pandurjev teater« bogat z vizualnimi efekti... predvsem je poln krvi, ki kar brizga iz Hamletovih žil... Predstava je prava razstava. V tem teatru ni prostora za psihologijo, filozofijo, čustva, moralo – je predvsem teater.

Igralsko središče predstave je vsekakor Brane Šturbej. V zmešnjavi človeških podob pod »izkrivljenimi zrcali« je izstopal s podobo klasičnega Hamleta. Dvomim, da z režiserjevim blagoslovom, saj se kar vsiljuje misel, da igralec »ni mogel« mimo pravega lika... Bil je čustven, strasten, razumski in razmišljajoč – uspelo mu je biti svojstven. Tako se v njegovi senci kar izgubijo Ksenija Mišić (Ofelija), Vlado Novak (Polonij)... in drugi, kar je tudi posledica režiserjeve zamisli o predstavi. Torej res Hamlet drugače... Toda kako drugače?

Kaj je novega

Akademija za gledališče, radio, film in TV – v CD, Štihoval dvorana, Ljubljana, Dušan Jovanović: Življenje plebojev, 16. januar 1991

Režija: Samo Strelec, Dramaturgija: K. Klančnik, M. Lupi, I. Študožar, M. Trefalt. Kostumi: G. Gašperin. Scena: V. Lobnik. Mentorji: K. Muck, D. Mlakar, A. Inkret. Igrajo: Bojan Emeršič, Nataša – Barbara Gračner, Alojz Svete, Nataša Ralijan, Niko Logar, Rastko Krošl, Tomaž Gubenšek, Tanja Dimitrijevska, Aljoša Arko in Tanja Ribič.

Plebojevski histerični strah, da jim kdo drugi vzame željo po drugačnem svetu, je gibalno teksto in junakov v predstavi, ki je sicer razgibana, polna humorja in erotike – tudi norosti, če hočete. Torej je režiserju uspelo, da nas je predvsem zabaval, četudi z bolečo temo, kot je varanje. Tudi scenografija je posrečena, posebno glede na problematičnost okrogle Štihoval dvorane v CD... Mladi igralci pa polni poleta in zagnanosti – prava vsežina. Kot bi svež veter oživel naše utrjene možgane. Nič ne moti nekaj okornosti in nesproščenosti – pač niso stari mački, kar pa gotovo še bodo, če jim bo sreča mila. Bravo in pogumno naprej.

KONCERTI

Casablanca, Celje – Golovec, petek 12. 1. 1991, Novi Fosili iz Zagreba

Mladi po svetu spet kažejo zanimanje za gledališče, opero, koncert... musical (ki ga pri nas žal ni). Skratka, priznavajo vrednote zlahtnejše umetnosti, ki ima trajno vrednost... da o duševni hrani in temah za razmišljanje ne govorim. V Celju se imajo mladi možnost zabavati v diskoteki Casablanca v Golovcu. Pa ne samo zabavati. Tam si potešijo – ob konzumaciji seveda – poleg žejne tudi potrebo po duševni hrani, saj jim lastnik Roman Jeretina pripravlja vsak petek koncerte zvezd iz estradnega sveta. Nič proti tej vrsti glasbe, posebno še če govorimo o imenih kot so: THE PLATTERS, Josipa Lisac... pa skoraj vse slovenske zvezde zabavnoglasbene scene. Gotovo je tudi v tej vrsti mogoče najti umetniški užitek, ne rečem. Pa tudi duševno hrano, pa še marsikateri drugi občutek, posebno še, če pri poslušanju stiskamo sople-salko za obline. To so namreč nekakšni disco – koncerti ob plesu in pijači... prijetno, ni kaj. Žalostno je samo, da je to tudi edini vir zabave in kulturnega udejstvovanja v Celju – razen dramskega gledališča, ki seveda Casablanci sploh ni konkurenčno. V petek je bil v gosteh ansambel Novi Fosili, ki zna narediti veselo in prijetno vzdušje. Lokal je bil kljub težkim življenjskim razmeram in dokaj visokim cenam kar polno zaseden, vzdušje pa – veselo. Torej mladi imajo voljo, samo ponuditi bi jim bilo treba – ali pa jih morda vleče zgolj konzumacija? Mar v Celju res ni nikogar, ki bi z nekaj mere idealizma »razmigoal« kulturno precej mrtvo mesto? Ideje in možnosti je malo morje – morda polen tudi. Vsekakor je treba lastnika discoteke pohvaliti. V petek pa pride nova grupa: Latinsko-ameriška. Živijo!

MUZIKA JE BIZNIS

Danes z druge strani.

Redki (poznam sicer samo enega), ki ste novembra bili na klubskem koncertu ameriške skupine Blue Cheer v bližnjem Gradcu, me boste povsem razumeli: Blue Cheer so druga skrajnost vse bolj skomercializiranega (beri zasluzkarskega) glasbenega biznisa. Tistega dela biznisa, ki najbolj znanim zvezdam določa zvok in vsebino naslednjega projekta. Na tej strani smo o tem že veliko pisali, zato ne bomo ponavljali.

Večina zainteresiranih je za Blue Cheer izvedela iz ene prvih izdaj Rock enciklopedi-

Blue Cheer: trije fantje, zvočna smrt

je Lillian Roxon. Tam je pisalo: »Nihče ne more očitati Blue Cheer, da so se na rock sceno priplazili potihoma sredi leta 1968. Samo trije so – Paul Whaley (bobni), Dick Peterson (bas), Randy Holden (zamenjal Leigha Stephensa) (kitara) – in zelo glasni so in zelo majhni, so pa ljudje, ki norijo ob hrupu treh drobnih fantov in njihovih šestih ogromnih Marshallov (verjetno najglasnejši zvok v rock zgodovini)«.

»Igrajo tako trdo in težko, da iz zraka naredijo topljeni sir,« je rekel Gut, eden prvih Hell's Angelov, ki je bil njihov menežer. »V San Franciscu, kjer so ljudje radi fizično pretreseni s hrupom, so BC zelo veliki«.

Zgodaj leta 1968 so izdali singl Summertime Blues pri Philipsu in povzpel se je na Top 20 v Ameriki. Še nekaj albumov. Vincebus Eruptum (11. mesto na ameriških lestvicah) in Outside Inside (oba leta 68), ki so jima sledili New! Improved! Blue Cheer in Blue Cheer (oba leta 69), Original Human Beings (1970) in Oh Pleasant Hope (1971). Po prvih treh albumih so doživeli nekaj sprememb zasedbe.

V zgodnjih sedemdesetih se je bend razšel in se za kratek čas zbral v letih 1975 in 1978. V Angliji so izdali (ob albumih) vsega pet singlov: Summertime Blues/Out Of Focus, Just A Little Bit/Gipsy Ball, Feathers From Your Tree/Sun Cycle, When It All Gets Old/West Coasting Child Of Sunshine in Pilot/Babaji.

Navkljub temu, da so Blue Cheer bili že v začetku kult niti ne tako ozkega kroga ljubiteljev, niso nikoli obogate-li. Pravzaprav so fantje spet skupaj že od začetka osemdesetih, potujejo naokoli in muzicirajo. Še vedno so trio, še vedno imajo šest Marshallov.

Trenutno so v Blue Cheer Whaley, Peterson in novi kitarist Duck McDonald. Trenutno se potepajo po Evropi

in igrajo po manjših dvoranah in klubih. Imajo tudi nov album. Imenuje se Highlights And Lowlies. Dušan jih ljubi. Še bolj po tistem, ko so mu v Gradcu povedali, da igrajo za hrano, cigarete in scotch, ki ga spijejo. Drugega jim treba ni...

OBETI

Dvajset najperspektivnejših angleških bendov za leto 1991:

ANASTASIA SCREAMED, ASHLEY AND JACKSON, BLEACH, DR PHIBES AND THE HOUSE OF WAX EQUATIONS, THE DYLANs, FIRST OFFENCE, HUG, INTASTELLA, ŠOPEK LIVERPOOLSKIH ZASEDB, MANIC STREET PREACHERS, MIDWICH CUCKOOS, MOOSE, OCEAN COLOUR SCENE, POPPY FACTORY, REAL PEOPLE, SINISTER GROOVE, SLOWDIVE, SOUL FAMILY SENSATION, THOUSAND YARD STARE, TOP

Bleach: nove punce

KONCERTI

Killing Joke: smrt v Ljubljani

HAPPY MONDAYS – ORPHEUM, Haus Der Jugend, Gradec, 8. 2. KBO! – KLJUB, Celje, 25. 1. KILLING JOKE – Hala Tivoli, Ljubljana,

ZA VEDNO Z NAMI

Pred 5 leti BAND AID – Do They Know It's Christmas

Pred 10 leti STRAY CATS – Runaway Boys
Pred 15 leti SAILOR – Glass Of Champagne
loc – Art For Art's Sake
DAVID BOWIE – Golden Years
Pred 20 leti ANDY WILLIAMS – Home Loving Man
Pred 25 leti SPENCER DAVIS – Keep On Running
HERB ALPERT AND THE TIJUANA BRASS – Spanish Flea

LESTVE LP

Albumi leta 1990 angleških radijskih postaj:

1. PHIL COLLINS – But Seriously
 2. LUCIANO PAVAROTTI – The Essential Pavarotti
 3. ELTON JOHN – Sleeping With The Past
 4. THE CARPENTERS – Only Yesterday
 5. CARRERAS, DOMINGO, PAVAROTTI, MEHTA – Carreras Domingo Pavarotti – Concert
 6. MICHAEL BOLTON – Soul Provider
 7. ELTON JOHN – The Very Best Of Elton John
 8. NIGEL KENNEDY – Vivaldi: Four Seasons
 9. TINA TURNER – Foreign Affair
 10. MADONNA – The Immaculate Collection
- Najbolje prodajani albumi leta 1990 v ZDA:
1. JANET JACKSON – Janet Jackson's Rhythm Nation 1814
 2. PHIL COLLINS – But Seriously
 3. MICHAEL BOLTON – Soul Provider
 4. AEROSMITH – Pump
 5. MCHAMMER – Please Hammer Don't Hurt'em
 6. PAULA ABDUL – Forever Your Girl
 7. MOTLEY CRUE – Dr. Feelgood
 8. DON HENLEY – The End Of Innocence
 9. THE B-52's – Cosmic Thing
 10. BILLY JOEL – Storm Front

LOKALISTI

STUDENI STUDENI, Čisto kao suza, 7" EP, S&E, 30 din

Misteriozni podjetnik, ki se skriva za založbo SEARCH & ENJOY, v nekaterih krogih poznan tudi kot Srda alias Džoj, je konec prejšnjega leta izdal sedem inčr zagrebškega kvarteta STUDENI STUDENI, benda, ki ga tisti, ki spremljajo tekoče rock dogajanje pri nas, prav gotovo poznajo.

Gre za vinil s petimi komadi R&B orientiranega Rock'n'Rolla z udarno ritem sekcijo, malce naivnim vokalom in melodičnimi rifi, ki gredo hitro v uho. Plošča, ki jo poslušate večkrat. Naročite jo lahko na naslov: SEARCH & ENJOY C/O DIGITAL RECORDINGS p.p. 72 41020 Novi Zagreb

KBO!, Pozovi 93, 12" LP, START TODAY RECORDS

Druga velika plošča kragujevškega benda KBO! je zaradi precej ponesrečene produkcije, ki komajda presega kvaliteten nivo demo posnetka, žal le nekakšen zapis njihove novejšje glasbene zgodovine. Plošča s tako dobro naslovno stranjo ovitka si zasluži biti posneta v kakšnem boljšem studiu, saj bi tako ideje, ki jih KBO! nedvomno imajo, pribile zadevo na pravem mestu. Kljub vsem je plošča vredna nakupa in poslušanja, saj gre za bend, ki na jugo punk sceni deluje že skoraj desetletje. V živo jih bomo pri nas lahko videli v petek 25. 1. v celjskem KLJUB-u.

Ploščo lahko naročite na naslov: START TODAY RECORDS C/O Voja Žugić Mokranjeva 12 21000 Novi Sad

REKLI SO

LL COOL J: »Kaj najraje jem? Ženske! Hahaha. Sam hecam se...«

MICK BROWN iz THE MISSION: »Ni boljše stvari kot sedeti v srnllici s kupom zanimivih revij, če hočeš imeti mir. Pa čeprav ti kolena otrpnejo.«

ROBERT PLANT: »Kaj ponujajo po gramofonskih družbah za spiti? Včasih so ponujali na grame čarilja (mamila), zdaj pa prekleti paradižnikov džus.«

LLOYD COLE: »Andy Bell je bil v oddaji Radia 1, ki se imenuje Okrogla miza. Vrteli so Forest Fire in on je rekel: 'Lloyd Cole ima takšen glas, da bi se rad kakšno jutro zbudil ob njem.' To mi je bilo precej všeč.«

TREND

Iz trenda:

1. Spomini na 1990
2. Smučarija

V trendu:

1. Kolikšni bodo davki
2. Kje so naši tanki v Iraku

GLASBENI VIDEO

1. MADONNA – The Immaculate Collection
2. CLIFF RICHARD – From A Distance... The Event
3. PAVAROTTI DOMINGO CARRERAS – Three Temors Concert
4. PHIL COLLINS – Seriously Live In Berlin
5. ELTON JOHN – The Very Best Of Elton John
6. TINA TURNER – Do You Want Some Action? Live From Barcelona 1990
7. BON JOVI – Acces All Areas
8. NEW KIDS ON THE BLOCK – Step By Step
9. PETER GABRIEL – POV
10. MARILLION – From Solke Row To Ipanema

JOZAFAT

Dojenček (4)

zorna na ta »jok zapuščenosti«, zato gre k njemu, ga po-
boža, se mu nasmehne in ta-
ko naredi vse, da otrok občuti
njeno prisotnost. Otrok potre-
buje materino prisotnost. Poleg
neposrednega stika med devet-
mesečno nosečnostjo, potrebuje
dojenček še devet mesecev stalni
stik z svojo materjo. Matere pri-
mitivnih ljudstev nosijo prvih
devet mesecev svoje otroke
na hrbtu vedno s seboj in ta-
ko se dojenček čuti zavarova-
nega. Čustvena vez in pa stalni
stik z dojenčkom pomagata ma-
teri k njeni čustveni urav-
novešenosti, otroku pa dajeta
možnost za občutek življen-
ske gotovosti. Take matere
niso nerazumevne in taki otroci
ne čutijo bitne tegobe živ-
ljenja.

Čisto drugače pa je v družin-
ah, kjer se starši neprestano
prepirajo, razdirajo prijetno
ozračje in otroka navajajo
k samoljubju. Iz svojih žalost-
nih izkušenj bo naredil zak-
ljuček, da mora biti vsak člo-
vek sam za sebe in se mora za
svoje pravice neprestano bo-
riti. S tem se razvija tudi ob-
čutek ogroženosti in negoto-
vosti, kar se prenese tudi
v poznejše življenje. Otroci iz
takih družin zrastejo v ne-
uravnovešene in čustveno
razklane osebnosti, polni so
tegob, negotovosti in povsod
čutijo življenjsko ogroženost
svoje osebnosti.

Če primerjamo človeka
z živalmi, vidimo, da imajo
živali trojen dom: dom prve

vrste, kjer spijo, kotijo mladi-
če in se v primeru nevarnosti
skrijejo: dom druge vrste,
kjer jedo in lovijo in dom
tretje vrste, kjer se igrajo in
zabavljajo. Podobno je tudi
pri človeku. Dom prve vrste
je za človeka prostor, kjer
spi, kjer se čuti zavarovanega
in ustreza osnovnim življen-
skim potrebam po počitku,
hrani, stanovanju in obleki.
Sem spada tudi mati, ki je
otrokov prvi in poglaviti živ-
ljenjski prostor. Mati in otrok
sta življenjska dvojica, ki
drug drugega potrebuje: ma-
ti potrebuje otroka, da se
čustveno uravnovesi, otrok
pa mater, da se čuti življen-
sko zavarovanega.

Poleg matere pa igra v dru-
žini pomembno vlogo tudi
oče. Čeprav je v začetku ne-
koliko odrinjen iz povezave
mati – otrok, se mora potru-
diti, da ga bo otrok spoznal
vsaj po glasu in postavi in da
mu bo otrok naklonjen. Ma-
tere že po naravnem daru več
ali manj vedo, kako naj
z otrokom ravnajo, očetje pa
si morajo vzgojne zmožnosti
še pridobiti. Njegova vloga
raste z otrokom in doseže
svoj višek v vzgoji mladost-
nika.

Vendar ima oče pomemb-
no vlogo tudi v razvoju me-
sebojne harmonije in trdnosti
zakona samega. Materi in
otroku mora nuditi občutek
življenjske zavarovanosti.
Ženi in svojemu otroku mora
nuditi oporo, ne samo gmo-
tno vzdrževanje, ampak tudi

čustveno. Ženi mora dati ču-
titi svoje razumevanje, videti
njene napore zanj in za otro-
ka. Pomagati ji mora pri du-
ševni uravnovešenosti in ji tu-
di pomagati. Nobenemu očetu
ne bo padla krona z glave,
če bo pomagal previti otroka,
dal prati plenice, jih razobesi-
ti in se naučiti tudi skuhati
kosilo. Tudi zakonski odnosi
morajo biti v tem času pamet-
no in obzirno uravnani. Mož
naj od žene, ki je morala po-
noči večkrat vstati zaradi
otroka, ne pričakuje tempe-
ramentnosti. Mora se znati
vživeti v položaj svoje žene,
ki se je iz mladega, razposaje-
nega dekleta spremenila
v mater. Mož še daleč ne ve,
kaj se dogaja v ženinem tele-
su in v njeni duši. V enem
letu ko je žena postala mati,
je človeško silno dozorela. Ni
več ljubimka, pač pa mati in
žena. Očetovstvo je pogojeno
z otrokom in oče se mora še
bolj truditi v svojem poklic-
nem delu, da izboljšuje gmo-
tni položaj družine. Sožitje
z materjo svojega otroka, ki
je vsa predana vzgoji in negi
otroka, ga oblikuje za bodoče

vzgojne naloge. Moški se mo-
ra prepustiti otrokovemu
vplivu in s tem bo rastle nje-
gova vzgojiteljska osebnost.

Lepo bi bilo, da bi oče lah-
ko zaslužil toliko, da bi mogel
sam vzdrževati ženo in otro-
ke. Tedaj bi lahko mati skr-
bela samo za dom, za otroke
in za dobro človeško občutje.
Družine bi bile bolj trdne,
bolj urejene in s tem bi rasla
tudi duhovna uravnovešenost
med možem in ženo. Otroci
bi rasli v varnem zavetju, bi
bili bolj čustveno stabilni,
brez pretresov vstajanja
v zgodnjih jutranjih urah in
tudi ne bi bili tolikokrat
bolni...

Mati, oče in otrok so druži-
na in harmonija med očetom
in materjo se prenaša tudi na
otroka. Otrok gradi svoje živ-
ljenje na prepričanju, da se
imata oče in mati rada in celo
zahteva, da se oče in mati
med seboj imata zelo rada.
Družina je visoka šola ljubez-
ni. Otrok najprej vidi, izkusi
in je priča ljubezni očeta do
matere in matere do očeta.
Čim bolj se oče in mati med
seboj imata rada, se spoštuje-
ta, si pomagata, tem popol-
nejšo izkušnjo ljubezni si mo-
re pridobiti otrok. To je iz-
redna izkušnja, ki more otro-
ku pri ocenjevanju človeške

ljubezni vedno služiti za me-
rilo.

Oče in mati ljubita svojega
otroka in tvorita eno. Skupno
nastopata pred otrokom,
skupno ga vzgajata in se igra-
ta z njim. Oče in mati sta eno
in to jima daje moči za vsak-
danje življenje. V otroku pa
zbuja občudovanje in obe-
nem življenjsko gotovost.

Otrok doživi silen udarec,
če ugotovi, da se oče in mati
nimata med seboj rada. Po-
stane čustveno nestabilen in
le malokateri otrok preboli to
spoznanje brez velike dušev-
ne škode. Zato raste medse-
bojna povezanost med očeto
in materjo in otrokom iz
dneva v dan. S tem se oče in
mati tudi sama vzgajata in le-
po je, da je v mladi družini, ki
že ima enega otroka, harmo-
nija. S tako družino raste tudi
moč naroda in to ne samo
gmotna, ampak tudi duhovna
moč.

Kajti človek ni le otrok
svojih staršev, ampak tudi
otrok soje dežele, svojega na-
roda in njegove zgodovine. In
ta ljubezen do svojega bliž-
njega in domovine začne rasti
v družinah, kjer se starši lu-
bijo med seboj od začetka za-
konske zveze. Čim bolj se od-
poveš samemu sebi, tem bolj
lahko ljubiš svojega bliž-
njega.

Zakaj pozimi več holesterola

Znano je, da se pozimi pre-
hranjujemo drugače kot polet-
ti. Če je zunaj mrzlo, segamo
raje po izdatnejši, bolj mastni
hrani. S tem pa si seveda de-
lamo slabo uslugo – poveču-
jemo namreč holesterol
v krvi.

Mnoge študije so dokazale,

da se v zimskem času v pri-
merjavi s poletjem vrednost
maščob v krvi poveča pov-
prečno za 14 mg v dcl. Zato je
pozimi tudi večja nevarnost
za srčni infarkt. Statistika to
potrjuje: od decembra do ja-
nuarja mu podleže od 10 do
20 odstotkov več ljudi kot po-

leti. Medicinski strokovnjaki
zato svetujejo, da bi se pozi-
mi odrekli živalskim maščo-
bam in namesto teh uživali
rastlinsko olje in margarino.

Tudi sveže sadje in zelenjava,
kot balastne snovi morajo biti
v tem času obvezno na mizi.

Nasvet za mikrovalovno »kuhanje«

V mikrovalovnih pečicah
lahko pripravimo hrano pose-
bej hitro. Toda nikar prehi-
tro, svari strokovnjaki za
prehrano. Kajti krajši ko je
čas segrevanja, toliko večja je

možnost, da preživijo bakte-
rije in povzročijo zastrupitve
ali zdravstvene težave. To se
lahko zgodi pri neenako de-
belih zrezkih, ali če niso do-
volj potolčeni. Prav tako lah-

ko hrana, kjer je več tekočine
in maščobe ali je bolj soljena,
ostane »hladnejša«, to pa
ohranja bolezenske klice. Za-
to strokovnjaki svetujejo:

- zamrznjeno meso vedno temeljito odtaliti,
- ne naenkrat segrevati prevelikih količin hrane, ne več ko 500 g zelenjave, 750 g mesa, 1000 g rib,
- ne naravnati segrevanja na najkrajši čas,
- pri segrevanju pokriti hrano s preluknjano plastično folijo ali steklom, toplota bo bolj razporejena,
- hrano, pri kateri je sum, da ima bolezenske klice, moramo obvezno kuhati.

CVETLIČARNA ROVIŠNJAK

NUDIMO VAM
– vse vrste raznega cvetja
– cvetlične aranžmaje za razne
prilike iz svežega, posušenega in
umetnega cvetja
– lončnice, zemljo, umetna gno-
jila, lončke in sveče

ROGAŠKA SLATINA
Kidričeva 27
tel.: (063) 814-935

hotel evropa celje

titov trg 4, 63000 celje,
telefon: (063) 21-233

Goste obveščamo, da bomo imeli
dneve dalmatinskih specialitet ob
izvirni glasbi s plesom. Vse to vam
bomo nudili med 9. in 14. februarjem
1991.

Vljudno vabljeni!

SP
MIERX

Trgovsko podjetje v družbeni lastnini

JELŠA

Šmarje pri Jelšah

NUDIMO VAM BOGATO PONUDBO
VSEH VRST BLAGA V VSEH NAŠIH
POSLOVALNICAH

- Bogat asortiman **ŽIVILSKEGA** blaga tudi iz **UVOZA**
- Bogat asortiman **TEHNIČNEGA** blaga, **POHIŠTVO**, **KERAMIKA**, **AKUSTIKA**, **TALNE OBLOGE** in drugo, pri čemer pa nudimo ugodno **KREDITNO PRODAJO** na 3, 4, 5 ali 6 mesecev
- Bogat asortiman **TEKSTILA** ter **IGRAČ** in **KOZMETIKE** z možnostjo **KREDITNEGA NAKUPA** na 4 mesece

Med drugim obveščamo svoje potrošnike, da smo s 1. 1. 1991 preselili svojo poslovalnico »TURIST«
v Rogaški Slatini v prostore **DZSTR POŠTE**, Zdraviliški
trg 21.

OBIŠČITE NAS, NE BO VAM ŽAL!

Konec naše prihodnosti

Tako kot je v šestdesetih letih tisoče Japoncev obhodo Silicijevo dolino, da bi se razgledali po polprevodnikih in računalniški tehnologiji, tako jih na stotine obiskuje biotehnična podjetja in univerze. Približno 200 japonskih firm se je v zadnjem času preusmerilo v biotehniko in skoraj vsa so postala svoje delavce v ZDA, da bi zbrali potrebne informacije. V »lovu« na Američane so Japonci sklenili ogromno kupčij. Njihova firma Green Cross, ki dela zdravila, je kupila del bostonske firme Reserch Inc in vodi raziskave o človeškem serumu albuminu, ki ga uporabljajo tudi pri zdravljenju šokov. Univerzi Stanford plačuje tantieme za patent iz genske kirurgije. Tekstilni gigant Toray financira raziskave za pridobivanje interferona, Mitsubishi Chemical podpira raziskave albumina itd.

Biotehniška revolucija traja že trideset let. Začela se je v ZDA, kar zagotavlja Američanom določeno tehnološko prednost pred tujo konkurenco. Leta 1953 sta James Watson in Francis Crick odkrila tako imenovano dvojno spiralo oziroma strukturo molekule DNA, ki vsebuje genetski kod. Z drugimi besedami, odkrila sta ključ do življenja. V svojem delu sta prikazala, kako se prenašajo genetske informacije iz roda v rod prek genov, ki so sestavni deli spirale v molekuli DNA.

V naslednjih dvajsetih letih so znanstveniki v tej molekuli identificirali tiste gene, ki so imeli povsem določene učinke. Na primer, gen, ki proizvaja interferon, je lahko pomembno sredstvo v boju proti raku. Leta 1973 je skupina znanstvenikov razvila tehniko, s pomočjo katere je bilo

mogoče različne gene ločiti iz molekule DNA in jih prenesti na drug organizem. Boyer iz Berkleya in Cohen iz Stanforda sta do podrobnosti izpolnila mikroskopski postopek za pridobivanje novih oblik življenja. Vendar je minilo še celo desetletje do komercialnega učinka tega odkritja. Med tem so se pojavila neso- glasja tako med znanstveniki kot tudi pripadniki verskih skupin. Po njihovem mnenju naj bi namreč človek na ta način izigral boga, njegova dejanja pa naj bi tudi ogrozila osnove moderne kulture.

Znanstveniki so bili zaskrbljeni zaradi drugega razloga. Bakterija, ki so jo uporabili pri postopku izločanja gena, je bila E-coli, sicer čisto navadna bakterija, ki je v vsakem človeku. Obstajala pa je nevarnost, da bi ustvarili spremenjeno ali celo smrtonosno E-coli, ki bi »ušla« iz

laboratorija in okužila ljudi. Znanstveniki so se bali kuge, ki bi jo lahko povzročil človek. Strah pred epidemijo je preplaval deželo. Ljudje so govorili o »bio hazardu«, časopisi pa so celo omenjali Frankenstein in govorili o tem, da bodo znanstveniki ustvarili pošastne morilce.

The National Academy of Sciences, dobredelna ustanova, ki združuje najboljše znanstvenike Amerike, je pozvala k prostovoljnemu moratoriju za poskuse, ki bi ustvarjali nove veje bakterij, odporne proti zdravilom. Prvič v zgodovini se je zgodilo, da so znanstveniki sami zahtevali prepoved znanstvenih raziskav. Omenjena ustanova je poleg tega zaprosila narodni institut Halth, da oblikuje nove smernice za raziskave. Te smernice so uzakonjene od leta 1976 in predpisujejo, da lahko v laboratorijih upo-

rabljajo le oslabiljeno E-coli, torej bakterije, ki zunaj laboratorijev ne preživijo. Smernice so prav tako vpeljale stroge varnostne predpise za laboratorije, ki se ukvarjajo z biotehniko. Po letu 1976 so povsod po deželi gradili kar najbolj zavarovane laboratorije z dvojnimi vrati, z negativno delujočimi ventilatorji in posebnimi karantenskimi zonami.

Znanstveniki so strahovito pritiskali na kongres, da bi sprejel najostrejša zakona za celotno področje. Nazadnje pa so raziskovanje nadaljevali brez vsakršne prekinitve in počasi se je hrup polegel. Kongres nikoli ni sprejel kakršnegakoli tovrstnega zakona. Narodni institut je celo popustil v svojih smernicah.

Toda v času, ko varnostni ukrepi niso bili več tako strogi, je biotehnika dosegla svojo drugo, komercialno fazo.

Družbe med seboj intenzivno tekmujejo in nekateri znanstveniki se sprašujejo, ali ne bodo stroški in prevelik tempo nekega dne pripeljali do tega, da bodo nevarne bakterije »ušle« na prosto. Še več, medtem ko so se laboratorijske tehnike izkazale kot varne, pa so biološke visoke peči, ki producirajo vedno večje količine spremenjenih organizmov, še nepreizkušene. Ker je biotehničnih družb po vseh Združenih državah zelo veliko, prizadeta okolja zastavljajo vprašanja o varnosti teh poskusov. Zaradi zmešnjave v predpisih so nekatere družbe iz predelov Bostona prenesle svojo dejavnost v Kalifornijo. Tako kot uvajanje robotov in avtomobilov povzroča brezposelnost, tako spremlja revolucionarno biotehniko vprašanje zunanje varnosti.

(Dalje)

VILMA DOMICELJ PARTIZANSKA
20 (NASPROTI OBČINE) SLOVENSKE
KONJICE, tel. (063) 755-620

— OB PONEDELJKIH OD 15.
DO 17. URE — OČESNI
ZDRAVNIK — SPECIALIST
OČALA IZDELAMO
HITRO IN KVALITETNO
* OKVIRJI IN
DIOPTRIJSKA STEKLA
DOMAČIH IN TUJIH
PROIZVAJALCEV PO
UGODNIH CENAH

MIERX BANKA

**NOVE – VIŠJE
OBRESTNE MERE**

Vrsta vloge **letna obrestna
mera**

Vloge na vpogled (od 18.01. 1991)
40%

Vezane vloge (od 01. 01. 1991)

nad 1 mesec	42%
nad 3 mesece	44%
nad 6 mesecev	46%
nad 12 mesecev	48%

Če pa imate vpogledni vlogi vsaj 21.000,00
din več kot 6 mesecev vam za celotno vlogo
pripadajo 46% letne obresti.

Obresti vam bomo obračunali in pripisali ob
koncu meseca v katerem je poteklo
6 mesecev.

Kdor varčuje,
si srečo kuje!

VETRINJSKA TRAGEDIJA

Transporti iz Pliberka

Pred straniščem me ustavi
partizanka:

»Kam pa ti? Nazaj!«

Povedal sem ji, da ne morem več držati vode. Končno me je pustila, sledila pa mi je na stranišče. Tu mi je vzela rdeče kopalne hlače, ki sem jih imel na sebi. Nisem se mogel upreti. Opazila je tudi, da sem imel na vratu zlato verižico in svetinjico, ki sem jo nosil na fronti in pozneje pri domobrancih. Potegnila je za verižico, da se je pretrgala na dvoje in vse skupaj vrgla v stranišče.

»Da te ni sram nositi to navlaško!« se je zarežala.

Jaz pa sem jokaj za tem spominom kot otrok.

Potem sem v sami srajci prišel nazaj v sobo. Eden od prijateljev je slekel spodnje hlače in mi jih odstopil, da nisem nag stal med njimi.

Popoldne 1. ali 2. junija so nas spet pogrnili ven ter nas postavili v štiristope. Z dvorišča smo videli, da je bilo po stavbah zelo veliko ženskih in otrok, katerih ni mogel nihče potolažiti.

Spet smo morali na cesto. Hodili smo do večera. Na kraju, kjer je bil železniški most porušen, smo se kobacali preko razvalin. Na drugi strani so nas zastražili na veli-

kem travniku. Ker je bila tema in je ponoči tudi deževalo, jih je od tu precej pobegnilo. Zjutraj so nas spravili na vlak. Ko smo bili vsi notri, je začel strojevodja vlak tako prerivati naprej in nazaj, da je bilo nekaj groznega. Še danes ne vem, kako je mogel tako tresti, bilo pa je tako ubupno, da smo vsi vrtoglavi ležali po tleh kot polena. Žeja je bila neznosna, zraven pa taka vročina, da v ustih ni bilo ne zraka ne slin. Tako smo čakali in trpeli dve uri.

Potem je vlak odpeljal proti Celju. Do Celja so nas spremljali Srbi, tam pa so nas prevzeli Slovenci. Ne mislim koga blatiti ali drugega zago-varjati, resnici na ljubo pa moram reči, da so bili divjaški Srbi do nas veliko bolj človeški kot Slovenci, med katerimi so bili najhujši domačini.

Zadnji transport so peljali preko Maribora, kar je verjetno treba pripisati pobegom med Slovenj Gradcem in Velenjem. Nekdo, ki se je pozneje rešil, takole opisuje to pot:

»Ko smo bili vsi v vagonih, so prišli partizani in nam pobrali vse ure. Grozili so, da bo ustreljen vsak, pri katerem bodo še našli uro. Potem

so vrata zaprli in vlak se je premaknil v smeri proti Dravogradu.

Na prvi postaji je vlak ustavil in partizani, ki so tam čakali, so vrdli v vagone in zmetali ven vso našo prtljago. V žepih smo obržali edinole kak robec ali denarnico, katerih ni nihče zahteval. Prav tako so nam pobrali vso boljšo obleko in obutev, ne da bi nam dali kakšno nadomestilo. Nato smo se vozili do Maribora. Tam so nas zadržali precej dolgo in šele potem smo nadaljevali pot v Celje. Vso pot od Celovca do Celja nam niso dali nobene hrane niti vode, čeprav smo bili na vlaku dva do tri dni. Šele na celjski postaji so nam železničarji naskrivaj prinesli malo vode, da smo si utešili žejo.

Od Celja do Teharja

Iz raznih poročil preživelih se jasno vidi, da je bila pot iz Celja v Teharje eno najbolj grozljivih poglavij vetrinske tragedije. Lahko rečemo, da kaj podobnega niso doživeli tisti, ki so bili vrnjeni skozi Področje. Kaj vse so komunisti na tej poti počeli z vrnjenimi domobranci in civilisti, pripoveduje žena domobranskega oficirja:

(Dalje prihodnjič)

**Pred tremi meseci in devetimi dnevi smo slovesno pokopali
teharske žrtve. Njihova grobišča še vedno skrunimo z odpadki.
Doklej?**

AKCIJA NOVE DOBE

STRAN UGODNIH PONUDB

Iščete blago po ugodnih cenah ali atraktivne izdelke, ki jih ni mogoče povsod kupiti

Prihranite si utrudljivo tekanje po trgovinah. NOVA DOBA je za vas zbrala najbolj ugodne ponudbe trgovin, lokalov in agencij na Celjskem. Preglejte jo in izberite.

Odslej bomo takšno stran, stran ugodnih ponudb pripravljali vsak teden, saj vemo, da ugodni nakupi postajajo nuja. Z NOVO DOBO boste na enem mestu prišli do najboljših informacij o tem, kaj, kje in po čem lahko kupujete.

Z NOVO DOBO najpreprosteje varčujete čas in denar!

OBIŠČITE
AVTOODPAD ŠKORJANEC
 kjer vam po ugodnih cenah nudimo RAB-
 LJENE in NOVE rezervne dele ter odkupu-
 jemo poškodovana vozila
**SENTJUR, tel. 063/
 741-008**

KOMISIJSKA PRODAJAL-
NA IN PRODAJALNA NA
DROBNO IN DEBELO
MEŠIČ
 63301 Petrovče
 LEVEC 56
 Tel. 063/27-100

ZLATAR
MARIJA GUČEK
 VALVAZORJEV TRG 8 - LAŠKO
 TRG 2 - RADEČE
 Ugodna prodaja:
 - zlatega nakita,
 - izdelava poročnih prstanov po
 naročilu

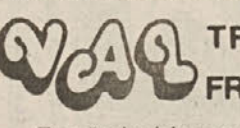
 obiščite nas in se osvežite
BISTRO IKO
 SLOVENSKE KONJICE
VABLJENI

PALMA
 Vabimo vas na:
 - KARNEVAL V BENET-
 KAH 9. 2. 1991
 Cena 460.00 din.
 - MEDNARODNI OBRT-
 NI SEJEM V MÜNCHNU
 od 22. - 23. 3. 1991
 Cena 190 DEM.
 PC Nama LEVEC
 Tel.: (063) 26-313, 31-209

exclusive
F. Fumšek Celje
 Ul. 29. novembra 24
 tel. (063) 34-858
 Po zelo ugodnih cenah
 vam nudimo širok izbor
 MATURANTSKIH, BIRMAN-
 SKIH in OBHAJILNIH mo-
 škkih oblek.
 Obiščite nas tudi v proda-
 jalni BUNNY v Nami Levec!

Inka
NAMA
LEVEC
 tel. 26-313
 doma 32-521
 701-341
 Ponujamo vam
 širok izbor daril
 in igrač
 - svilene kitaj-
 ske kimone
 - kozmetiko
 Christian Dior
 - PLAYMOBIL
 cenejši kot
 kjerkoli drugje
 PRIDITE, NE
 BO VAM ŽALI!

BOUTIQUE
ZORA
 Titov trg 1
 Celje
 tel. 33-843
 moško, žensko perilo,
 bluze, srajce okrasne
 sveče, bižuterija,
 darila, izdelki iz uvoza
 UGODNA PONUDBA
 - MOŽNOST PLAČILA
 NA 3 OBROKE

TRGOVINA
FRIZERSTVO
 Zdenka Podlinšek,
 Ul. frankolovskih
 žrtev 34, Celje,
 tel. 33-266
 Za vaš rojstni dan vam uredimo frizuro po polovični ceni
 v trgovini pa vam poleg akustike in kozmetike nudimo tudi
 kartice expres loterije in 3 x 3

Trgovina ZOYA
 Vida Medved
 ŠKOFJA VAS
 UGODNOSTI:
 - krmilna pšenična moka 1 kg - 2,95
 din
 - sladkor 1 kg - 9,50 din

HOTEL
PREBOLD
 Vabimo vas na specialitete
TAJSKE KUHINJE
 vsak dan od 18. do 23. ure. Vsako soboto
 ples ob živi glasbi.
 Informacije po telefonu: (063) 723-311
 S tem oglašom, izrežanim iz časopisa, ima-
 te 10% popusta za Tajske kuhinje

Mini Market in Vinoteka
»ABAKS«
 Ozka ulica 4 in Zagata 1/a
 (pri Radiu Celje)
VELIKA IZBIRA
IN IZREDNO NIZKE CENE!
 Odprto od 9. do 22. ure vsak dan (tudi nedelje in prazniki).

 Vabimo Vas v
GOSTILNO
INTIHAR
 v Levcu
 Postregli Vam
 bomo z okusno
 hrano in dobro
 kapljico.
VABLJENI

Magnolia
VETRINJSKA
TRAGEDIJA
 Doslej najbolj resnična in pretresljiva iz-
 poved dogodkov na Vetrinjskem polju
 maja 1945. Kdo je zakrivil vrnitev 10.000
 slovenskih domobrancev v roke komuni-
 stičnih zverih.
 Za bralce Naše dobe je prednaročniška
 cena le 160 dinarjev.

MALI OGLASI ZASTONJ

Izpolnjen kupon z vsebino malega oglasa pošljite na naslov: Nova doba,
 Gubčeva 4, Celje s pripisom: »Za male oglase«

Vsebina oglasa (pišite s tiskanimi črkami in čitljivo)

Naslov oglaševalca

Podpis

NAROČILNICA

Naročam
 izvodov knjige.

Vetrinjska tragedija

Moj naslov:

Knjigo po ceni 160 din bom
 plačal po povzetju

Naročilnice pošljite na na-
 slov:

Magnolija, d.o.o. Celovška
 108, Ljubljana

NOVO ŽENSKO KOLO mountain 18 ž ugodno prodam. Informacije na tel.: (063) 26-942

KLARINET znamke Selmer, serije 9, ugodno prodam. Fidler Edvard, Ivenca 12, Vojnik **UGODNO PRODAJ** krzveno jakno, sivo, štev. 40. Oglede možen pri Kmecl, Prekorje 2, Škofja vas

PRODAM Z 750, letnik 1976, v odličnem stanju. Registriran do leta julija 1991. Prodaj tudi Z 750, letnik 1975, v nevoznom stanju. Cena zelo ugodna! Gobec Stefan, Laška vas 19, Štore **MOTOR TOMOS BT-50**, letnik 87, kot nov, še neregistriran, prodam. Tel.: (063) 721-389

PRODAM trajnožarno peč, dobro ohranjeno, za 1.000,00 din in športno moško kolo maraton za 1.500,00 din. Tamša Ivan, Polzela 138, Polzela

KAKRŠNOKOLI DELO na domu sprejem. Manjši prostor in prevoz zagotovljena. Telefon: (063) 857-125

PRODAM nove dele za R-4: blatnike 4 kom s trikot pločevino, manšete 4 kom za polsovine, ležaje za prednje kolo, steklo za zadnjo levo luč, platine TL Maršal GTL – deselir, oljni in zračni filter. Derča Vinko, Ločica 24 a, Polzela

PRODAM mlin za žito, silo – kombajn Merks II. za koruzo. Prodaj tudi večjo količino domačega rdečega vina. Tel.: (063) 721-799 (zvečer) **IŠČEM** 6 sponzorjev – trojna reklama na vseh ovitkih kaset! Videoteka Dušan, Breznik Branko, Na okopih 2 d, Celje

IŠČEM DRUŽABNIKA z idejo za že registrirano podjetje. Imam prostor s telefonom za pisarno, predstavnništvo, trgovino z avti, itd. Prevotnik Marjan, Kvedrova 22, Žalec, tel.: (063) 713-145

PONUDBA – Na svoj dom vas vabim na makrobiotično kosilo s peturnim pogovorom o osnovi makrobiotike. Pokličite na telefon: (063) 26-792 (popoldan)

S PRODAJO artikla, priznane v tujini, se tudi pri nas da zaslužiti 600 DEM tedensko. Predstavitev programa bo v hotelu »Rubin« v Žalcu vsak petek ob 20. uri. Štorič Zoran, B. Vošnjakov 5, Celje **INŠTRUIRAM** matematiko, fiziko, angleščino; prevajam strokovno angleško literaturo. Informacije na tel.: (063) 21-971

DELO NA DOM – kakršnokoli, sprejem. Sirk Damjan, Trnovo 24, Laško **PRODAM** moški plašč – velur, št. 54; nosen. Informacije na tel.: (063) 853-171

UGODNO PRODAJ: razno pohištvo, peč, premično garažo in okrasne stenske krožnike. Klicati zvečer na tel.: (063) 29-921

SPREJMEM DELO NA DOMU – lahko lepljenje, pakiranje. Imam lasten prevoz in možnost postavitve manjšega stroja. Tel.: (063) 854-027 od 18. do 21. ure **PRODAM** rabljene salonitke, bojler 5 l nov, bojler 50 l rabljen, tri tridelna okna. Trnovlje 91, Celje

UGODNO PRODAJ: 2 kom zimske gume »Semperit« 175-14 MS, prevleke sedežev za Regato, kolo BMW 9 – 15 let – vse novo! Rabljeno: otroško kolo BMX 4 – 9 let, žensko kolo »senior« na prestave, pony kolo, el. bojler 50 l. Skaza Rafael, Zagrad 66 B, Celje. Tel.: (063) 26-097

AVTOBUS TAM 170 – 45 + 2 sedeža, letnik 1987, obnovljen, v brezhibnem stanju, prodam. Inf. (063) 856-450

APN 6 S, v garanciji in zračno pištolo prodam. Tel.: (063) 823-124

APN motorno kolo, letnik 1981, dobro ohranjen, prodam. Cena 650 DEM. Tel.: (063) 821-708 (popoldan)

GARAŽO v Malgajevi 18. prodam najboljšemu ponudniku. Tel.: (063) 25-721, int. 133 (dopoldan) in (063) 26-913 (popoldan)

HIDROFOR z motorjem, še nerabljen ter dve trajnožareči peči, poceni prodam. Jožica Počivavšek, Imeno 37, Podčetrtek

VW PASAT, l. 74 prodam v celoti, za rezervne dele ali posamezno. Informacije na tel.: (063) 763-192

RENAULT 12 TL, dobro vzdrževan, letnik 1974, registriran do 27. 12. 1991, prodam. Informacije po 18. uri na tel.: (063) 33-950

AVTO DAK, letnik 1983, karoserija nova, registriran do januarja 1992, prodam. Informacije na tel.: (063) 721-437 (po 14. uri)

FIAT CROMO 1600, staro 1,5 leta, temno modro, 12.000 km, garažirano, kot novo, prodam. Cena: z opremo 24.000 DEM. Petar Malovič, Ljubljanska 56/V, Celje. Tel.: (063) 24-247, v službi 29-211, do 15. ure.

KUPIM NASLEDNJE KNJIGE: Ciganova osveta, Mlinarjev Janez in Pergarjeva Marjetica, Grofica beračica. Kačičnik Miran, Celjska cesta 34, Vojnik

PRALNI STROJ PS 306 nerabljen – zapakiran, leto izdelave 1985 prodam za 6.000,00 din. Inf. po tel.: (063) 35-503 po 15. uri

PRODAM zelo dobro ohranjeno otroško sobo ali kavč – omaro. Informacije po tel.: (063) 38-036 po 15. uri

BASS KITARO »Headless«, malo rabljeno, odlično ohranjeno, prodam. Cena je 700 DEM v dinarski protivrednosti. Tel.: (063) 35-571, (zvečer). Andrej **ZAMENJAM STANOVA-NJE**, enosobno, centralno ogrevano, v pritličju na Otoku in v neposredni bližini doma upokojeencev za primerno večje. Telefon 36-334.

SPREJMEM delo na domu. Sirk Damjan, Trnovo 24, Laško

PRODAM Jawo 350 TS, staro dve leti, dobro ohranjeno, gume Michelin, za 1.600 DEM. Tel.: (063) 770-068 vsak dan

AKVIZITERJE za prodajo atraktivnega artikla iščem. Jošt Zdravko, V. Vlahoviča 40, Velenje

731-245 v sredo in četrtek od 18.–19. ure **ZEMLJIŠČE** z objekti ali brez za obrt v Celju ali okolici in lokal ali hišo v Celju, kupim. Škorjanec, Cesta na kmetijsko šolo 14, Sentjur **OMARE** za dnevno sobo, prodam. Zagorac Mitar, Zagrad 108/a, Celje. Tel.: (063) 29-757

PRODAM kvaliteten stolp Fisher in nov ojačevalec Sony. Tel.: (063) 24-502

DELO NA DOMU – kakršnokoli, sprejem. Sestavljanje, lepljenje, pakiranje. Možen tudi lasten prevoz. Škrabl, Prekorje 16, Škofja vas

HARMONIKO 120-basno. IV ali V krat uglašeno. HOHNER – Atlantik. PIGINI ali podobno, kupim. Tel.: (063) 785-229

PRODAM aparat za merjenje sladkorja v krvi »glucotest« z 12 škatlami ustreznih kontrolnih trakov »diastix«. Tel.: (0608) 82-916

UVOŽENO MATURANTSKO OBLEKO št. 38 v kombinaciji črno-srebrne barve, prodam za 1.200,00 din. Tel.: (063) 25-961

PRODAM nove letne gume 16 x 175 Cleberre za Lado Nivo in motorno kolo APN 6, starejši letnik, malo vožen. Augustin Stanko, Kladje 1, Laško

IŠČEM UGODNEGA PONUDBNIKA za prevoz s kombijem in sicer za 2 krat tedenski prevoz duševno prizadetih oseb iz občine Žalec na Dobro (v petek tja in v ponedeljek nazaj). Ponudbo sporočite po tel.: (063) 713-588 (zvečer)

R 4 GTL, letnik 1988 prodam. Možen ogled po 16. uri na naslovu Kolenc-Ploštajner, Nizka 20, Rečica ob Savinji; do 16. ure pa po telefonu (063) 831-700 (Ploštajner) **ŠTEDILNIK GORENJE**, 2 plin, star dve leti, prodam za 1.500,00 din. Tel.: (063) 783-275

ŠKODO 105 L, letnik 1980, registrirana do avgusta 1991, v dobrem stanju, prodam. Cena po dogovoru. Božič Anton, Poženelova 7, Laško **UGODNO PRODAJ** dolgo belo poročno obleko, številka 40. Žolger Jadranka, Cesta na kmetijsko šolo 10, Sentjur pri Celju

ELEKTRO OMARICO – notranjo, prodam. Tel.: (063) 816-337

HONORARNO ZAPOSLOMO trgovske zastopnike za teren Krško in Kozje – prodaja na terenu. Zaželeno izkušnje na enakih delih, lasten prevoz in poštenost. Samo resne ponudbe po tel.: (063)

DVE PSIČKI, mešanki, stari dva meseca, podarim dobrim ljudem. Telefon 24-545.

ZASTAVO 128, letnik 1989, prodam. Telefon: (063) 28-995 in (063) 28-994 (po 14. uri) – Dolinšek – Krajnc, Zidanškova 13.

UGODNO PRODAJ glasbeni stolp RIZ z 2x100 W zvočniki, možen je tudi nakup gramofona. Cena, ki bo zelo ugodna – po dogovoru. Tel.: (063) 25-681, dopoldan od 10. – 14. ure in popoldan od 18. – 21. ure.

GARAŽO ob Mariborski cesti, prodam. Tel.: (063) 24-550.

STANOVANJE – 56 m², v centru mesta prodamo. Centralno ogrevanje in telefon. Cena je 1.800/m². Tel.: (063) 33-486 (od 16. ure).

HOROSKOP

24.-30. I.

Oven 21. 3. – 20. 4.

V prihodnjih dneh morate nujno obvladati svoj temperament in se izogniti vsakršni nepremišljenosti, sicer bo prišlo do nesporazumov v družini in službi. Previdnost pri športu. Srečne številke: 4, 10, 29, 41.

Bik 21. 4. – 20. 5.

V stanovanjski ali hišni zadevi bo treba nekaj narediti, če nečete imeti škode. V pogovorih z uradnimi osebami nikakor ne popustite. Novica, ki jo čakate, ne bo preveč dobra. Srečne številke: 1, 8, 15, 48.

Dvojčka 21. 5. – 21. 6.

Nekomu boste morali dokazati, da imate srce na pravem mestu. To vas bo sicer nekaj stalo. V prijateljskem krogu bo nekaj zaškripalo, a nesporazum boste hitro zgladili. Srečne številke: 7, 8, 31, 41.

Rak 22. 6. – 22. 7.

Pokopali boste svoje iluzije in se spustili na trdna tla. Preveč skrbí posvečate svoji okolici namesto sebi, kar slabo vpliva na zdravje. Ob koncu tedna vam bo posijal žarek upanja. Srečne številke: 1, 3, 7, 28.

Lev 23. 7. – 23. 8.

V ljubezenski zadevi je zdaj nujna večja aktivnost, če stvari nečete prepustiti tekmeu. V službi vam ne bo šlo vse gladko od rok, zato boste v nemilosti. Pazite na zdravje. Srečne številke: 3, 30, 39, 40.

Devica 24. 8. 23. 9.

Briljantna zamisel vam bo pomagala, da se boste izvlekli iz kočljivega položaja, toda dopustite, da bodo domiselnosti sledila tudi dejanja. Mislite tudi na svoje zdravje. Srečne številke: 9, 20, 27, 40.

Tehtnica 24. 9. – 23. 10.

Nekaj vas bo zelo prizadelo, vendar si ne ženite k srcu. Sprejmite vse s humorjem, prav lahko, da se boste nazadnje sami smejali. Ne tvegajte nobene daljše poti z avtom. Srečne številke: 7, 19, 23, 34.

Škorpion 24. 10. 22. 11.

Daje vas žalost in bi radi vse ali nič. Če boste vložili še toliko napa, pri partnerju ne bo odziva. Ni izključen preprič, ki bo imel zelo neprijetne posledice, zato razmislite. Srečne številke: 2, 10, 19, 36.

Strelec 23. 11. – 21. 12.

Puške ne smete prehitro vreči v koruzo, ker prvi poskus ni uspel. Poskusite še drugič in se bolje pripravite, pa boste imeli zanesljiv uspeh. Ne poslušajte nobenih nasvetov. Srečne številke: 2, 18, 35, 45.

Kozorog 22. 12. – 20. 1.

Odženite svoje pesimistične misli, pa se boste tudi telesno bolje počutili. In temeljito se posvetite svojemu delu ali konjičku – takšna terapija skoraj vedno pomaga. Pozor v prometu. Srečne številke: 11, 15, 32, 39.

Vodnar 21. 1. – 19. 2.

V prihodnjih dneh boste morali pravilno usmeriti svojo energijo, da bi dosegli malo tega, kar želite. Kasneje lahko upate, da vam bo vse, česar se boste lotili, tudi izredno uspelo. Srečne številke: 7, 18, 31, 33.

Ribi 20. 2. – 20. 3.

Teden se bo začel slabo in bo prinesel presenečenja, le v srčni zadevi lahko pričakujete, da ne bo sprememb. Ne bi vam škodovalo več gibanja v naravi. Pri nakupih dobro premislite. Srečne številke: 11, 25, 34, 44.

NOVA DOBA

išče

AKVIZITERJE

Interesenti naj se oglašijo v uredništvo Nove dobe v Aškerčevi 15 v Celju

NOVA DOBA

NAROČILNICA

Ime priimek

naslov

naročam časopis-tednik Novo dobo na naslov

Na gornji naslov mi pošljite izvodov. (število)

Obvezujem se, da bom redno plačeval naročnino.

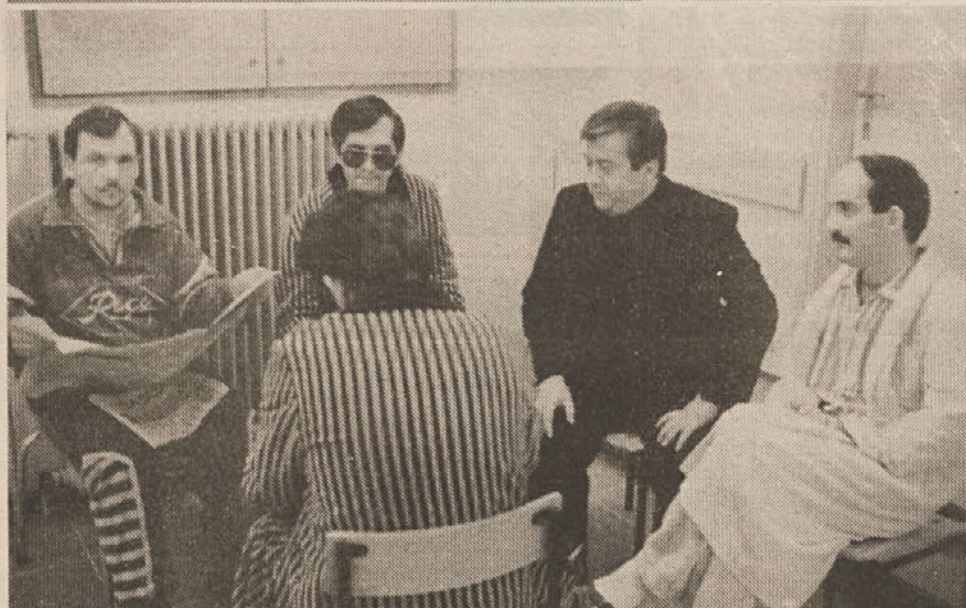
podpis naročnika

OSAMLJENOST 1991

Ni je bolečine nad samoto

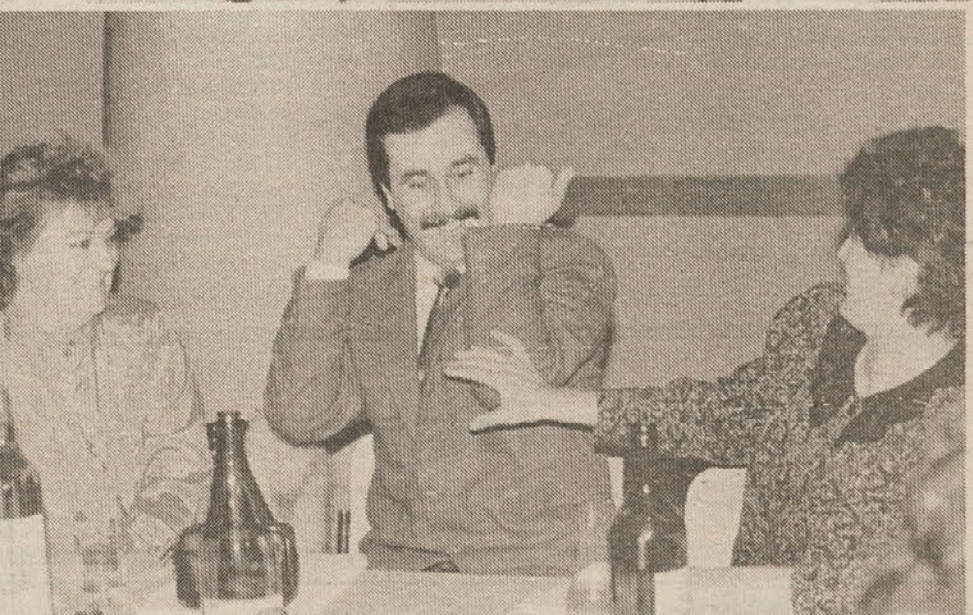
V skoraj pol stoletja trajajoči skrbi za človeka smo odnose tako razčlovečili, da skorajda vsepovsod ostajaš sam. Najsi bo to na ravni, kjer so zaposleni dobro plačani ljudje ali v vsakdanjih medsebojnih razmerjih.

Skrb za človeka je tako prepuščena človeku samemu. Dobro plačani strokovnjaki so obremenjeni sami s sabo in administracijo, zato za malega človeka nimajo časa in ne volje. Razen Cerkve. Anton Ratej, župnik pri cerkvi Sv. Danijela vedno najde čas tudi za tiste, ki jih je narava prikrajšala še za zdravje.

Sam sem, a optimist

Valovi življenja vse več ljudi odlagajo na samotnih pečinah. Vrvež obljudenih obal se zdi od tam pogosto nedosegljivo daleč. V resnici pa je morda čisto blizu.

V Mariboru že šest let deluje društvo Samski optimisti. Podružnici ima tudi v Celju in Ljubljani, pravkar jo dobiva tudi v Murski Soboti. Kakšnih 1600 osamljenih ljudi, ki so ostali brez partnerja in brez prijateljev se je s pomočjo tega društva že pognalo proti toku novega življenja. Med člani so našli svojo družbo, svoj smisel, svoj novi jaz. Nekateri tudi novega življenjskega sopotnika.

Samski optimisti planinarijo, hodijo na izlete, skupaj preživljajo praznike, obiskujejo strokovna predavanja, šestkrat na mesec pa pripravijo družabni večer s plesom: po dvakrat v vsakem kraju. V Celju se srečujejo vsak prvi in tretji petek v Domu JLA.

»Žal,« pravi VERA ČUJEŠ, srce in gonilna sila Samskih optimistov, »žal naša odtujena družba potrebuje društvo, ki povezuje potrgane medčloveške vezi. V to smo se prepričali v letih našega dela, ko je v naši sredini poiskala svoje zavetje množica osamljenih. Vem pa, da je gotovo še veliko takšnih, ki nimajo poguma, da bi se nam pridružili.«

Strah pred novo, neznano družbo je odveč. Za novince namreč prvi trenutek poskrbijo starejši člani, ki jih sprejmejo v svoj krog družbe. Začetno zadrego hitro premaga tudi tikanje, ki je obvezno med vsemi člani.

»Na prvo srečanje sem prišla s prijateljico, sama si ne bi upala priti,« pripoveduje ena od članic, Celjanka BOŽENA KUJAN. »Strah je bil odveč, saj smo že prvi večer preživeli v priščnem vzdušju in naslednjič ni bilo nobene zadrege več. Danes imam velik krog prijateljev po vsej Sloveniji.«

Za ubranost družbe Samskih optimistov skrbijo tudi društvena pravila. Ta določajo, da smejo člani postati samski ljudje (kar dokazujejo s potrebnimi dokumenti), stari med 25 in 55 leti, in urejajo še vrsto podrobnosti, pomembnih za to, da se prav vsi člani prijetno počutijo. Prepovedujejo, recimo, pijančevanje – pa tudi »košarice« pri plesih.

Ime društva, ki je edino tovrstno v Sloveniji, je kar upravičeno. Samski optimisti v novi družbi najdejo spet svoj življenjski optimizem in so ga pripravljeni deliti z vsemi, ki še pomišljajo, ali bi izstopili iz svoje osamljenosti.